

Butlletí del Consell General

Núm. 53/2016

Casa de la Vall, 30 d'agost del 2016

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei general de l'allotjament turístic**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 25*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 56*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 d'agost del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 12 d'agost del 2016, sota el títol **Projecte de llei general de l'allotjament turístic** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

- 1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
- 2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de setembre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 d'agost del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei general de l'allotjament turístic

Exposició de motius

La llei general de l'allotjament turístic pretén fixar les noves bases del sector, fonamentades en un impuls decidit per millorar la qualitat de l'oferta d'allotjament i adaptar-se als nous comportaments de viatge dels turistes, tenint en compte l'evolució del sector turístic tant a Andorra com a escala internacional dels darrers anys.

El sector turístic andorrà ha experimentat molts canvis en aquests temps de crisi econòmica. A les millores contínues implementades amb èxit en les infraestructures turístiques de lleure com els camps de neu o Caldea-Inúu, cal afegir-hi unes polítiques turístiques valentes per redreçar la situació. La potenciació d'esdeveniments tant esportius com culturals de primer nivell mundial i la reestructuració d'Andorra Turisme per fer la societat més competitiva a l'hora de dissenyar i implementar accions de comunicació i comercialització en els mercats turístics internacionals han provocat un canvi de tendència i un increment de les entrades de turistes a Andorra els darrers tres anys. Per altra

banda, les perspectives generades per l'impacte del nou marc legal en matèria d'inversió estrangera fan preveure un futur engrescador per al sector.

Malauradament, la crisi econòmica no ha afectat només el sector turístic; els rams de la construcció i immobiliari s'han vist àmpliament perjudicats també a causa d'una bombolla especulativa sense precedents, fins a tal punt que l'excés de parc immobiliari construït la darrera dècada, lligat a una reducció tant de la demanda interna com externa en habitatges de compra i de lloguer, ha trobat una sortida en el lloguer d'apartaments als turistes. Una sortida facilitada per la Llei 26/2008, del 20 de novembre, de regulació dels apartaments moblats per a vacances i de les empreses que els exploten; una llei, cal dir-ho, molt poc exigent pel que fa a l'adaptació a les condicions i exigències dels establiments d'ús públic. Aquest fet ha provocat que des del 2010, any d'inici de l'aplicació del Reglament que desenvolupava la Llei del 2008, i fins el 2015, el nombre de llits proposats en règim d'apartaments moblats per a vacances hagi crescut un 104%, i sigui l'únic grup d'allotjament que ha crescut significativament, molt per sobre del creixement experimentat pel nombre de pernотacions, és a dir, per la demanda, que en el mateix període ha crescut un 25%. La nova llei obligarà els edificis on més del 75% dels habitatges es destinin a ús turístic a fer un canvi d'ús de l'edifici de residencial a hotelier, amb l'objectiu d'equiparar les seves obligacions a les dels edificis d'apartaments turístics. A la vegada els edificis d'ús residencial podran prohibir l'activitat d'habitatge d'ús turístic mitjançant els estatuts de la comunitat de propietaris.

Pel que fa a l'evolució internacional del sector turístic, aspectes com l'extrema competitivitat del mateix sector propiciada per l'auge d'Internet i pel desenvolupament del comerç electrònic, pel canvi dels comportaments de compra provocats per les crisis econòmiques en els principals països europeus i per la inestabilitat creixent en destinacions turístiques de primer nivell, fan que el sector turístic estigui vivint una mutació constant.

Ens trobem cada cop més davant d'un consumidor que busca per damunt de tot, en els seus viatges turístics, gaudir d'experiències irrepetibles en les quals l'allotjament també té un rol important. En aquest sentit han aparegut noves modalitats i nous grups d'allotjaments turístics que cal regular i que aquesta llei preveu.

La integració d'Internet en la nostra vida quotidiana ha modificat radicalment els comportaments dels viatgers tant abans d'una estada, com durant la mateixa estada i després, fins al punt que avui en dia, en totes les fases del lloguer o la reserva d'un

allotjament turístic, la xarxa té un paper crucial, especialment a l'hora d'informar-se sobre quin allotjament escollir, com contractar-lo i també, cada cop més, a l'hora d'avaluar el servei rebut. Aquest mitjà també ha permès als propietaris d'allotjaments arribar més fàcilment als clients a través de plataformes de contractació en línia que no sempre respecten la legislació vigent. La Llei permetrà lluitar de manera efectiva contra els allotjaments turístics que no estiguin declarats als registres del ministeri competent en matèria de turisme i a la vegada fixarà de forma detallada les condicions de contractació del servei, posant molt èmfasi en la informació que els establiments han de facilitar als seus clients en matèria de preus, horaris, reserves o despeses de cancel·lació, sigui quin sigui el canal de comercialització emprat.

En l'àmbit internacional, la reducció dels pressupostos de les famílies de molts països europeus dedicats a viatges turístics, i especialment a França i Espanya, els principals mercats per a Andorra, després d'una de les crisis econòmiques més dures de les darreres dècades, ha provocat que els consumidors s'hagin tornat més reflexius a l'hora de comprar i a la vegada estiguin disposats a pagar menys per obtenir el mateix servei o un de millor. Som davant un nou paradigma en què el preu està present més que mai en el centre de les decisions de compra de les famílies, sigui quin sigui el seu poder adquisitiu. Si a aquest fet hi afegim la sobre-oferta de llits turístics d'Andorra, l'escenari que es dibuixa no és gens favorable per aconseguir un increment del preu de venda de les habitacions d'hotel o dels apartaments. Tot i que la nova Llei no actuarà sobre el preu mínim de venda, sí que els futurs reglaments de classificació de cada grup d'allotjament van encaminats a garantir una qualitat òptima del servei i dels equipaments proposats que a mitjà termini hauria de traduir-se en un increment dels preus. Aquesta Llei també estableix els mecanismes de control necessaris perquè els establiments estiguin dins els nivells de qualitat que se'ls exigiran i que a la vegada hauran de mantenir al llarg dels anys. A aquest efecte es crea el Servei d'Inspecció d'Allotjaments Turístics, es defineixen les seves funcions, obligacions i competències, i s'amplia el ventall d'infraccions lleus, greus i molt greus respecte a les lleis anteriors.

L'últim aspecte destacable quant a l'evolució recent del sector és la cada cop més preocupant inestabilitat de grans destinacions turístiques, essencialment del Magreb i de l'Orient Mitjà, causada per unes noves formes de terrorisme molt difícils de controlar. És i serà, doncs, imprescindible per a una destinació que vulgui preservar la seguretat dels seus ciutadans i dels seus visitants proveir-se de mecanismes de

control eficaços tant als accessos fronterers com dins del seu territori. A més de les càmeres de control de darrera generació instal·lades el 2015 a les dos fronteres que permeten al Servei de Policia identificar de manera instantània matrícules i models de vehicles sospitosos, les dos modificacions del 2012 i del 2014 de la Llei general de l'allotjament turístic, del 30 de juny del 1998, van permetre crear el Registre d'Ocupació dels Allotjaments Turístics, un registre informatitzat que permet en tot moment al Servei de Policia saber quines persones s'allotgen als establiments turístics del país. Les modificacions esmentades es mantenen en aquesta Llei.

Per tot això, i a les portes d'un nou cicle alcista de l'economia andorrana, entenem que és el moment oportú per reformular les bases del sector dels allotjaments turístics amb els objectius següents:

- adaptar la Llei als nous comportaments de viatge dels turistes,
- garantir una major equitat en la posada en funcionament i la gestió dels grups d'allotjament,
- combatre els allotjaments il·legals,
- incrementar en general la qualitat dels serveis i dels equipaments que s'ofereixen,
- i garantir la seguretat dels visitants en un context internacional cada cop més inestable.

La Llei general de l'allotjament turístic, que va aprovar el Consell General el dia 30 de juny del 1998, tenia com a objectiu definir què s'entenia per *allotjament turístic*, establir un marc tipològic bàsic i preveure un marc normatiu per a la tipificació d'infraccions i sancions.

Aquesta primera Llei, així com la Llei 26/2008, del 20 de novembre, de regulació dels apartaments moblats per a vacances i de les empreses que els exploten; la Llei 8/2012, del 17 de maig, de modificació de la Llei general de l'allotjament turístic, del 30 de juny del 1998; la Llei 29/2014, del 27 de novembre, de modificació de la Llei 8/2012, del 17 de maig, de modificació de la Llei general de l'allotjament turístic, del 30 de juny del 1998, i els reglaments que les van desenvolupar van resultar ser unes eines imprescindibles per garantir una qualitat mínima de l'oferta d'allotjaments turístics a través de l'adaptació del parc als estàndards internacionals del moment.

No obstant això, el nou entorn exposat anteriorment ens obliga a adaptar aquestes lleis per donar resposta al mercat actual i a les possibles transformacions que pugui experimentar en el futur, amb una nova normativa que ha d'ajudar a crear riquesa, estabilitat laboral i, d'una manera general, a facilitar el desenvolupament del sector dels allotjaments turístics.

Aquesta Llei general de l'allotjament turístic té per objecte proposar un nou text sobre la base dels textos de les quatre lleis mencionades anteriorment, que busca millorar l'equitat entre tots els grups d'allotjaments turístics, ja sigui en concepte d'exigències tècniques i de qualitat, com de participació en la fiscalitat de l'Estat.

La nova Llei s'aplica a l'activitat d'allotjament turístic que es presta a un consumidor a canvi de contraprestació econòmica o de qualsevol altre tipus, i a les unitats immobiliàries i instal·lacions utilitzades en el marc d'aquesta activitat. Als efectes d'aquesta Llei, qualsevol allotjament que es promocióni o comercialitzi a Internet o en qualsevol altre mitjà es considera turístic.

El capítol primer introdueix les definicions bàsiques de les modalitats, dels grups i d'altres elements específics dels allotjaments turístics.

Paral·lelament, el capítol segon defineix les modalitats d'allotjament turístic: hotelera, apartaments turístics, càmpings, allotjaments rurals, habitatges d'ús turístic i establiments complementaris d'allotjament turístic.

Aquesta Llei ha de permetre reordenar el sector dels actuals apartaments moblats per a vacances creant el grup d'habitatges d'ús turístic i proposant noves eines per reduir l'intrusisme. També vol donar cabuda a nous grups d'allotjaments turístics, com les àrees d'acollida i d'estada per a autocaravanes, les bordes de muntanya i els allotjaments turístics atípics. D'altra banda, pretén facilitar el desenvolupament de nous allotjaments rurals.

La classificació i la inscripció dels allotjaments turístics, així com les condicions de contractació, queden definides en els capítols tercer i quart respectivament.

La nova Llei reprèn, en els capítols cinquè, sisè i setè, elements clau com ara, respectivament, les obligacions dels allotjaments turístics, les obligacions dels clients dels serveis dels allotjaments turístics, i les assegurances obligatòries, amb l'objectiu d'introduir elements suficients per assolir una millora contínua de la qualitat del servei i de l'atenció al client.

L'elaboració d'estadístiques queda reflectida en el capítol vuitè.

Així mateix, en els capítols novè, desè, onzè i dotzè, la Llei fixa el procediment sancionador aplicable; tipifica les infraccions; detalla les faltes lleus, greus i molt greus; preveu les sancions corresponents, i la prescripció i la caducitat de les mateixes infraccions i sancions.

També es crea en el capítol tretzè el Servei d'Inspecció d'Allotjaments Turístics.

Cal subratllar que les disposicions transitòries de la Llei tenen com a objectiu facilitar una transició àgil de l'actual marc legislatiu al nou.

La disposició addicional primera determina que, a la finalització del primer any des de la data d'entrada en vigor del reglament que reguli els HUT, els edificis de deu o més habitatges que tinguin una quantitat d'HUT que representi més del 75% de les quotes de participació de l'edifici on estan situats, en relació amb el total de la superfície destinada a habitatge, n'hagin de canviar l'ús de residencial a hotelier, i quedin exempts de destinar la totalitat de l'edifici a apartaments turístics.

Finalment, cal dir que s'ha optat per una Llei que reordeni el sector però a la vegada que no entorpeixi la gestió del dia a dia dels mateixos establiments que el configuren. A petició de les mateixes associacions que representen el sector, i després de nombroses reunions en les quals s'han escoltat els seus suggeriments de millora sobre l'esborrany del Projecte de Llei inicial, s'ha decidit treure de la Llei i incloure en els reglaments els aspectes més de detall relacionats amb diferents procediments que els allotjaments hauran d'aplicar per oferir als clients un servei òptim, com la informació sobre preus i serveis, les reserves, les despeses de cancel·lació, les dades mínimes de la factura, el tractament de les reclamacions, etc. A la vegada i tal com ja es va fer en les lleis anteriors, els criteris de classificació de cada modalitat d'allotjament es regularan també per reglament.

Article 1. Àmbit d'aplicació de la Llei

La Llei s'aplica a l'activitat d'allotjament turístic que es presta a un consumidor a canvi de contraprestació econòmica o de qualsevol altre tipus, i a les unitats immobiliàries i instal·lacions utilitzades en el marc d'aquesta activitat. Als efectes d'aquesta Llei, qualsevol allotjament que es promocióni o comercialitzi a Internet o en qualsevol altre mitjà es considera turístic.

Capítol primer. Definicions bàsiques

Article 2. Concepte, regles i principis generals dels allotjaments turístics

Són establiments d'allotjament turístic els locals i les instal·lacions oberts al públic, degudament autoritzats administrativament, on les persones titulars ofereixen als clients allotjament temporal per a una estada turística a les unitats d'allotjament, així com altres serveis turístics d'acord amb la normativa vigent, a canvi d'una contraprestació econòmica o de qualsevol altre tipus.

Els establiments d'allotjament turístic han de posar a disposició dels clients les seves instal·lacions i els

seus equipaments en les degudes condicions de netedat, higiene, seguretat, comoditat i funcionament. Han d'estar suficientment moblats i dotats dels aparells i estris necessaris per a l'ocupació immediata, amb la finalitat de prestar un servei de qualitat en relació amb la totalitat de places ofertes dins del seu grup i la seva categoria.

Els establiments d'allotjament turístic no es poden constituir en habitatges, amb l'única excepció dels establiments d'allotjament rural i els habitatges d'ús turístic.

S'entén per titular d'un establiment d'allotjament turístic la persona, física o jurídica, propietària o no dels locals i/o les instal·lacions, que els gestiona o explota comercialment sota els principis d'unitat empresarial d'explotació i responsabilitat del compliment de la normativa turística davant l'Administració.

En cas que en un establiment d'allotjament turístic el servei de restauració sigui proporcionat per una tercera persona amb un registre de comerç diferent del de l'allotjament turístic, aquest establiment haurà de complir els requisits següents:

1. El servei ha de correspondre a l'exigit a la categoria de l'establiment.
2. La persona física o jurídica que assumeix la responsabilitat de tots els serveis amb referència a la normativa enfront de l'Administració, pel que fa als clients de l'allotjament, és el titular del registre de l'allotjament.
3. El servei de restauració s'ha de prestar al mateix edifici que l'allotjament, i el restaurant o la cafeteria ha de tenir accés directe des de l'interior.
4. El servei de restauració ha d'estar obert com a mínim en les mateixes dates que l'allotjament.

Article 3. Condicions de contractació

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren consumidors i/o clients, de conformitat amb la Llei 13/2013, del 13 de juny, de competència efectiva i protecció del consumidor, les persones físiques o jurídiques que actuen en el marc de les relacions de consum en un àmbit aliè a una activitat empresarial o professional.

Com a tals, independentment dels drets que tinguin com a clients, han de gaudir dels drets següents:

1. Rebre informació prèvia i completa sobre els serveis que els són oferts.
2. Rebre els serveis d'acord amb la naturalesa i la qualitat pròpies del grup i de la categoria que corresponen a l'establiment.
3. Tenir garantida la seva intimitat personal així com la facultat de formular queixes i reclamacions.

La informació lliurada i els serveis contractats mitjançant una agència d'intermediació turística, intermediària entre l'establiment d'allotjament i el client, queden igualment regits per aquesta Llei, i les obligacions que en deriven són aplicables a les agències d'intermediació o als responsables dels llocs on es facin publicitat o es promocionin, sense perjudici de les prescripcions aplicables entre l'establiment d'allotjament turístic i l'agència, tenint aquesta la condició d'operadors professionals. Així, en cas d'intervenció d'una agència d'intermediació, de publicitat, promoció o comunicació, s'entendrà que les obligacions imposades en aquesta Llei als establiments d'allotjament han de ser complides per les agències d'intermediació de publicitat, promoció o comunicació amb les quals hagin contractat els clients.

Article 4. Definicions generals

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

1. **Habitació:** unitat d'allotjament integrada en un edifici hotel·ler dotada del mobiliari i les instal·lacions necessaris per pernoctar-hi i de servei de bany.
2. **Suite:** habitació amb bany i saló independent.
3. **Apartament:** unitat d'allotjament dotada de mobiliari i composta com a mínim d'un dormitori, una sala d'estar menjador, una cambra de bany i cuina.
4. **Estudi:** unitat d'allotjament dotada de mobiliari i composta per una sala conjunta d'estar menjador dormitori, una cambra de bany i una cuina.
5. **Casa o xalet:** edifici que acull només una unitat immobiliària d'allotjament.
6. **Casa adossada:** casa que forma part d'un edifici plurifamiliar adossat i/o constituït en règim de propietat horitzontal.
7. **Borda:** unitat immobiliària d'estil rústic dotada de mobiliari, d'una o dos plantes més sotacoberta, construïda de pedra i fusta, amb teulada de pissarra.
8. **Habitatge:** qualsevol tipus de construcció que disposi de certificat o cèdula d'habitabilitat.
9. **Complex turístic:** conjunt d'allotjaments turístics d'igual o diferent grup, amb instal·lacions i serveis situats al mateix recinte, destinats a desenvolupar una activitat comuna.

Capítol segon. Modalitats d'allotjament turístic

Secció primera. Classificació dels allotjaments turístics per modalitats

Article 5. Classificació dels allotjaments turístics per modalitats

Els establiments d'allotjament turístic es classifiquen dintre d'alguna de les modalitats següents:

1. Hotelera
2. Apartaments turístics
3. Càmpings
4. Allotjaments rurals
5. Habitatges d'ús turístic (HUT)
6. Establiments complementaris

La classificació turística identifica la modalitat, el grup i, si escau, la categoria de l'establiment.

Està prohibit utilitzar qualsevol denominació, classificació, grup o categoria reservada a establiments d'allotjament turístic per aquesta Llei sense estar-hi habilitat.

Secció segona. Modalitat hotelera

Article 6. Definició dels establiments de la modalitat hotelera

Són establiments hotelers els allotjaments situats en edificis constituïts en la seva totalitat per habitacions, estudis o apartaments. Totes les unitats d'allotjament d'un establiment hotelier han d'estar integrades en la totalitat d'un edifici amb entrada comuna i recepció, i han de reunir els requisits mínims que es determinin reglamentàriament quant a les característiques i el contingut de les estances, la capacitat, així com la prestació i la qualitat dels serveis.

Els establiments hotelers estan constituïts en una unitat empresarial d'explotació, degudament inscrita al Registre de Comerç, dedicada a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, de manera habitual i professional, allotjament a les persones en estances del tipus habitacions, estudis o apartaments situats en un edifici, i sota un règim de funcionament que inclou la neteja diària de totes les unitats i dependències.

Article 7. Grups dels establiments hotelers

Els establiments hotelers, d'acord amb les seves característiques bàsiques, es distribueixen en quatre grups:

1. Hotels
2. Aparthotels
3. Hostals o residències

4. Pensions

Article 8. Definició dels establiments del grup hotels

Són hotels els establiments que, de conformitat amb la descripció establerta en els articles 4 ("Definicions") i 6 ("Els establiments hotelers"), reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany dins les habitacions, l'esmorzar, els serveis d'acollida i d'altres que es determinin reglamentàriament.

En el cas dels apartaments o estudis ubicats en hotels, estan autoritzats sempre que el nombre i la capacitat conjunta de totes les unitats no superi el percentatge de la capacitat general declarada com a activitat principal de l'establiment que es determini per la via reglamentària, i sempre que compleixin els requisits mínims d'aquests apartaments o estudis.

Article 9. Definició dels establiments del grup aparthotels

Són aparthotels els establiments que, de conformitat amb la descripció establerta en els articles 4 ("Definicions") i 6 ("Els establiments hotelers"), reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut dels apartaments o estudis, l'esmorzar, els serveis d'acollida i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Article 10. Definició dels establiments del grup hostals i residències

Són hostals o residències els establiments que, de conformitat amb la descripció establerta en els articles 4 ("Definicions") i 6 ("Els establiments hotelers"), reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany, els serveis d'acollida i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Article 11. Definició dels establiments del grup pensions

Són pensions els establiments que, de conformitat amb la descripció establerta en els articles 4 ("Definicions") i 6 ("Els establiments hotelers"), reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany, els serveis d'acollida i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Article 12. Classificació dels establiments hotelers

1. Els establiments del grup hotels es classifiquen en cinc categories, que són identificades per estrelles, les quals es podran subdividir en àrees d'avaluació que es definiran reglamentàriament.
2. Els establiments del grup aparthotels es classifiquen en cinc categories, que són identificades

per estrelles, les quals es podran subdividir en àrees d'avaluació que es definiran reglamentàriament.

3. Els establiments del grup hostals i residències es classifiquen en una única categoria.

4. Els establiments del grup pensions es classifiquen en una única categoria.

Als efectes de classificació i avaluació, també es considerarà la capacitat receptiva, les circumstàncies en què estigui instal·lat l'establiment, les condicions, l'equipament de les habitacions, la prestació i la qualitat dels serveis, i les instal·lacions d'ús comú per als clients, així com els serveis complementaris.

La modificació de la categoria d'un establiment de la modalitat hotelera es pot produir a petició del titular del Registre de Comerç, sempre que acrediti el compliment dels requisits que permeten el canvi sol·licitat, o bé d'ofici, a conseqüència d'una inspecció efectuada pels serveis tècnics dels ministeris competents, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador obert a aquest efecte.

Secció tercera. Modalitat apartaments turístics

Article 13. Definició dels establiments de la modalitat apartaments turístics

Són apartaments turístics els allotjaments situats en edificis constituïts en la seva totalitat per apartaments o estudis segons queden definits a l'article 4 ("Definicions"), amb entrada comuna a l'edifici i serveis de recepció, que reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les estances, així com la prestació i la qualitat dels serveis que es determinin reglamentàriament.

Els apartaments turístics estan constituïts en una unitat empresarial d'explotació inscrita al Registre de Comerç, dedicada a prestar, de manera habitual i professional, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, allotjament en apartaments o estudis dotats de mobiliari, instal·lacions, serveis i equips per a la preparació, conservació i consum d'aliments freds i calents. En els serveis de caràcter complementari s'hi pot incloure la neteja, amb una freqüència regular, de les dites unitats i dependències.

Els apartaments turístics regulats en aquesta Llei no estan sotmesos a la normativa que regula l'arrendament de finques urbanes en cada moment vigent, sempre que estiguin inscrits com a allotjament turístic i siguin arrendats a turistes.

Article 14. Classificació dels apartaments turístics

Els apartaments turístics es classifiquen en cinc categories que són identificades per estrelles, les

quals es podran subdividir en àrees d'avaluació que es definiran reglamentàriament.

Per classificar-los, també es considerarà la capacitat receptiva, la prestació i la qualitat dels serveis, i les circumstàncies en què estiguin instal·lats els apartaments i estudis, les condicions i l'equipament.

La modificació de la categoria d'un establiment de la modalitat d'apartaments turístics es pot produir a petició del titular del Registre de Comerç, sempre que acrediti el compliment dels requisits que permeten el canvi sol·licitat, o bé d'ofici, a conseqüència d'una inspecció efectuada pels serveis tècnics dels ministeris competents, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador obert a aquest efecte.

Secció quarta. Modalitat càmpings

Article 15. Definició dels establiments de la modalitat de càmping

Tenen la consideració d'establiments de càmping els allotjaments turístics constituïts en una unitat empresarial d'explotació, inscrits al Registre de Comerç, dedicats a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, allotjament a les persones en espais de terreny delimitats, dotats i condicionats per a l'ocupació temporal, dedicats a la convivència agrupada de persones.

Els càmpings han d'estar dividits en unitats d'acampada, que és un espai de terreny destinat a la ubicació d'un vehicle i d'un element d'allotjament que pot ser mòbil, semimòbil o fix, amb independència que la propietat correspongui als clients o al titular de l'explotació.

1. Entenem per elements d'allotjament mòbils les tendes de campanya, caravanes, autocaravanes o qualsevol enginy que pugui ser remolcat per un vehicle de turisme.

2. Entenem per elements d'allotjament semimòbils els habitatges mòbils o qualsevol altre tipus d'allotjament amb rodes que necessiti un transport especial per circular per carretera.

3. Entenem per elements d'allotjament fixos els bungalows i els mòduls com ara habitatges mòbils i altres instal·lacions similars.

Article 16. Grups dels establiments de càmping

Els establiments de càmping, d'acord amb les seves característiques bàsiques, es distribueixen en quatre grups:

1. Càmpings
2. Zones d'acampada
3. Àrees d'acollida d'autocaravanes
4. Àrees d'estada d'autocaravanes

Els càmpings, les zones d'acampada, les àrees d'acollida d'autocaravanes i les àrees d'estada d'autocaravanes han de complir els requisits per a l'activitat que s'estableixen en aquesta Llei i en els reglaments que la desenvolupin, així com la prestació i la qualitat dels serveis que la normativa específica determini.

Article 17. Definició i classificació dels establiments del grup càmpings

Són càmpings els establiments que, de conformitat amb la descripció establerta a l'article 15, reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les unitats d'acampada, els serveis d'acollida i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Els elements d'allotjament de les unitats d'acampada del grup càmping poden ser mòbils, semimòbils o fixos, segons queda definit a l'article 15, amb independència que la seva propietat correspongui als clients o al titular de l'explotació.

Els càmpings es classifiquen en cinc categories que són identificades per estrelles, les quals es podran subdividir en àrees d'avaluació que es definiran reglamentàriament. A aquest efecte, també es considerarà la capacitat receptiva, la prestació i la qualitat dels serveis, les condicions i l'equipament.

Els establiments de càmping poden disposar d'unitats d'acampada que tinguin previst l'aparcament de vehicles en un lloc diferent del de la ubicació de l'element d'allotjament. En aquest cas, de la superfície que correspongui a la unitat d'acampada, segons la categoria del càmping, se'n pot descomptar la superfície que es determini per reglament, i el lloc destinat a aparcament ha de portar el número de la unitat d'acampada a què correspongui.

El planejament urbanístic pot determinar la quantia i la distribució del nombre d'unitats d'acampada per a elements fixos o semimòbils, de manera que respecti la naturalesa rústica dels terrenys i es minimitzi l'impacte que provoca la seva implantació, tant en relació amb l'espai que ocupen com amb el volum, els materials i el cromatisme que puguin presentar.

La modificació de la categoria d'un establiment del grup dels establiments de càmping es pot produir a petició del titular del Registre de Comerç, sempre que acrediti el compliment dels requisits que permeten el canvi sol·licitat, o bé d'ofici, a conseqüència d'una inspecció efectuada pels serveis tècnics dels ministeris competents, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador obert a aquest efecte.

Article 18. Definició i classificació dels establiments del grup zones d'acampada

Són zones d'acampada els establiments que reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les unitats d'acampada, els serveis d'acollida, la prestació i la qualitat dels serveis i d'altres que es determinin reglamentàriament, de conformitat amb la descripció establerta als articles 15 i 16.

Els elements d'allotjament de les unitats d'acampada del grup zones d'acampada només poden ser mòbils, segons queda definit a l'article 15, amb independència que la seva propietat correspongui als clients o al titular de l'explotació.

Les zones d'acampada es classifiquen en una única categoria.

Article 19. Definició i classificació dels establiments del grup àrees d'acollida d'autocaravanes

Tenen la consideració d'àrea d'acollida d'autocaravanes els espais de terreny, degudament delimitats, oberts al públic per a l'ocupació exclusiva d'autocaravanes en trànsit, que permeten l'allotjament per l'estada màxima que es defineixi per reglament, que no pot superar les 48 hores, sense dret al desplegament d'elements d'acampada o que excedeixin el perímetre del vehicle. No admeten cap element fix d'allotjament, com ara bungalows o mòduls.

Els espais destinats a l'estacionament d'autocaravanes han de quedar definits, en les seves característiques essencials i serveis mínims, capacitat, i en la prestació i la qualitat dels serveis, mitjançant reglament, sense perjudici de la normativa en cada moment vigent en matèria de protecció del medi ambient i d'altres.

Article 20. Definició i classificació dels establiments del grup àrees d'estada d'autocaravanes

Tenen la consideració d'àrea d'estada d'autocaravanes els espais de terreny, degudament delimitats, oberts al públic per a l'ocupació exclusiva d'autocaravanes. No admeten cap element fix d'allotjament, com ara bungalows o mòduls.

Els espais destinats a l'estada d'autocaravanes han de quedar definits, en les seves característiques essencials i serveis mínims, capacitat, i en la prestació i la qualitat dels serveis, mitjançant reglament, sense perjudici de la normativa vigent en cada moment en matèria de protecció del medi ambient i d'altres.

Secció cinquena. Modalitat allotjament rural**Article 21. Definició dels establiments de la modalitat d'allotjaments rurals**

Els allotjaments rurals són establiments que presten servei d'allotjament temporal en habitatges, en règim d'habitacions, apartaments o de cessió de l'habitatge sencer, segons els grups i els requisits definits per reglament.

Poden estar ubicats en cases o bordes, segons queden definides a l'article 4 ("Definicions"), i han de complir els requisits determinats per reglament per a cada grup d'establiments definits a l'article 22. La consideració d'habitatge ve donada per la cèdula d'habitabilitat.

Els establiments de turisme rural han d'estar constituïts en una unitat empresarial d'explotació i inscrits al Registre de Comerç, i han de complir la legislació vigent.

Els edificis destinats a l'allotjament rural queden radicats en edificis destinats exclusivament a aquest ús, sense perjudici que el titular o responsable de l'allotjament hi pugui instal·lar el seu habitatge habitual.

Article 22. Grups, definició i classificació dels allotjaments rurals

Els allotjaments rurals es divideixen en dos grups:

1. Casa rural: edifici situat en sòl urbà consolidat.
2. Borda rural: edifici situat en sòl urbà no consolidat i/o en sòl urbanitzable.

Els establiments rurals es classifiquen en quatre categories, identificades per espigues, que es poden subdividir en àrees d'avaluació que s'han de definir reglamentàriament.

La modificació de la categoria d'un establiment de la modalitat d'allotjament rural es pot produir a petició del titular del Registre de Comerç, sempre que acrediti el compliment dels requisits que permeten el canvi sol·licitat, o bé d'ofici, en seguiment d'una inspecció efectuada pels serveis tècnics dels ministeris competents, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador obert a aquest efecte.

També es considera la prestació i la qualitat dels serveis, els llocs en què estiguin instal·lats, les característiques, la capacitat, les condicions, l'equipament i d'altres que es determinin per reglament.

Secció sisena. Modalitat habitatge d'ús turístic**Article 23. Definició dels establiments de la modalitat habitatges d'ús turístic**

Tenen la consideració d'habitatges d'ús turístic (d'ara endavant, "HUT") els habitatges que són cedits pel seu propietari o titular dels drets reals, directament o indirectament, als clients a canvi de contraprestació econòmica o de qualsevol altre tipus, per a una estada turística.

Els HUT han de disposar de la cèdula o del certificat d'habitabilitat i, cumulativament, del butlletí elèctric, i han de reunir els requisits tècnics i d'equipaments establerts reglamentàriament.

Els HUT se cedeixen sencers, i no se'n permet la cessió per estances ni la prestació de cap servei de restauració.

En un edifici format per 10 o més habitatges, els HUT no poden representar més del 75% de les quotes de participació de l'edifici on estan situats, en relació amb el total de la superfície destinada a habitatge. En cas que se sobrepassi aquest percentatge, l'edifici haurà de ser destinat en la seva totalitat a apartaments turístics, definits en els articles 13 i 14 d'aquesta Llei, i haurà de canviar d'ús residencial a ús hotel·ler.

Als efectes d'aquesta modalitat, s'equipara edifici a la comunitat de propietaris corresponent.

Els HUT queden definits, pel que fa a la tipologia, mitjançant el Reglament corresponent, que fixa els requisits d'obligat compliment quant a les característiques i el contingut de les estances, la capacitat, així com la prestació i la qualitat dels serveis.

Article 24. Grup dels HUT

Els HUT, d'acord amb les seves característiques d'edificació, es divideixen en un sol grup:

- Apartaments, estudis, cases o xalets, i cases adossades.

Entenem per apartaments i estudis els habitatges integrats en edificis residencials en règim de propietat horitzontal que presenten les característiques detallades a l'article 4 d'aquesta Llei i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Són cases, cases adossades o xalets els habitatges integrats en edificis residencials que presenten les característiques detallades a l'article 4 d'aquesta Llei, i d'altres que es determinin reglamentàriament. Les cases, cases adossades o xalets s'han d'arrendar per la seva totalitat, sense que sigui possible fer-ne arrendaments parcials.

Article 25. Classificació dels HUT

Els HUT es poden classificar d'una a cinc categories, identificades per estrelles, les quals es poden subdividir en àrees d'avaluació.

Els procediments de registre i de classificació queden regulats per la via reglamentària, així com les categories dels mateixos HUT.

La decisió de registre i de classificació la lliura el ministeri competent en matèria de turisme, que ha de fer les inspeccions i les comprovacions del compliment dels requisits obligatoris.

El propietari de l'HUT o el seu representant legal està obligat a informar immediatament el ministeri competent en matèria de turisme de qualsevol modificació de les característiques de l'HUT que afecti la seva classificació en una categoria.

La modificació de la categoria d'un HUT es pot produir a petició del propietari o representant legal, sempre que acrediti el compliment dels requisits que permeten el canvi sol·licitat, o bé d'ofici, en seguiment d'una inspecció efectuada pels serveis tècnics dels ministeris competents, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador obert a aquest efecte, o de resultes de qualsevol altra causa prevista a la legislació vigent.

Secció setena. Els establiments complementaris d'allotjament turístic**Article 26. Definició dels establiments complementaris d'allotjament turístic**

Són establiments complementaris d'allotjament turístic els allotjaments constituïts en una unitat empresarial d'explotació, de titularitat pública, privada o mixta, dedicats a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, de manera habitual i professional, allotjament temporal, mitjançant contraprestació, d'acord amb els grups detallats a l'article 27. Els establiments complementaris queden radicats en edificis destinats exclusivament a aquest ús.

Article 27. Grups dels establiments complementaris d'allotjament turístic

Els establiments complementaris d'allotjament turístic, d'acord amb les seves característiques bàsiques, es distribueixen en cinc grups:

1. Albergs
2. Cases de colònies
3. Refugis de muntanya
4. Bordes de muntanya
5. Allotjaments atípics

Article 28. Definició i classificació del grup albergs

Són albergs els establiments degudament inscrits al Registre de Comerç que ofereixen allotjament en habitacions individuals o col·lectives, amb llits o lliteres, amb bany o sense dins de l'habitació, i amb serveis de restauració o dret a cuina, d'acord amb les definicions dels articles 4 i 26, i que reuneixen els requisits mínims quant a característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany, els serveis d'acollida, la prestació i la qualitat dels serveis, la capacitat, i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Els albergs es classifiquen en una única categoria.

Article 29. Definició i classificació del grup cases de colònies

Són cases de colònies els establiments degudament inscrits al Registre de Comerç que ofereixen allotjament en habitacions col·lectives, amb llits o lliteres, amb bany col·lectiu i serveis de restauració, d'acord amb la descripció establerta als articles 4 i 26, i que reuneixen els requisits mínims quant a característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany, els serveis d'acollida, la capacitat, la prestació i la qualitat dels serveis, i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Les cases de colònies es classifiquen en una única categoria.

Article 30. Definició i classificació del grup refugis de muntanya

Són refugis de muntanya les instal·lacions que es troben en zones de muntanya, generalment prop de senders o GR, que serveixen d'aixopluc, punt de parada o de pernociació a senderistes o alpinistes que fan una travessa de muntanya.

Els refugis de muntanya es categoritzen en dos subgrups:

1. Refugis lliures o cabanes
2. Refugis guardats

Els refugis lliures o cabanes són de titularitat pública i tenen lliteres i llar de foc. L'accés hi és lliure i estan oberts tot l'any. Es classifiquen en una única categoria.

Els refugis guardats poden ser de titularitat pública o privada, han d'estar degudament inscrits al Registre de Comerç, i han de comptar amb subministrament d'aigua, lliteres, banys i servei de restauració. Es classifiquen en dos o més categories que s'identifiquen per estrelles, les quals es poden subdividir en àrees d'avaluació que s'han de definir reglamentàriament.

A l'efecte de classificació, es considera la capacitat dels establiments, així com les característiques, els

llocs en què estiguin instal·lats, les condicions, l'equipament i la prestació i la qualitat dels serveis.

La modificació de la categoria d'un refugi de muntanya es pot produir a petició del propietari o representant legal, sempre que acrediti el compliment dels requisits que permeten el canvi sol·licitat, o bé d'ofici, en seguiment d'una inspecció efectuada pels serveis tècnics dels ministeris competents, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador obert a aquest efecte, o de resultes de qualsevol altra causa prevista a la legislació vigent.

Article 31. Definició i classificació del grup bordes de muntanya

Són bordes de muntanya els establiments que, d'acord amb la descripció establerta a l'article 4, reuneixen els requisits mínims quant a característiques, titularitat, capacitat, ubicació i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Les bordes de muntanya es troben en sòl no urbanitzable i s'autoritzen únicament en edificis ja existents a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Les bordes de muntanya es classifiquen en una única categoria.

Article 32. Definició i classificació dels allotjaments atípics

Els allotjaments atípics són els establiments d'allotjament turístic que per les seves característiques no poden ser inclosos en cap de les modalitats anteriors.

El ministeri competent en matèria de turisme té la potestat de crear tants subgrups com cregui necessari per via reglamentària, i fixar per a cada subgrup d'allotjament atípic la definició i els requisits d'obligat compliment, així com la seva capacitat i classificació.

No s'acceptarà en cap cas l'activitat anomenada "Bed & Breakfast" (allotjament en domicilis particulars amb servei d'esmorzar o sense) com a allotjament atípic.

Capítol tercer. Classificació i inscripció dels allotjaments turístics

Secció primera. Classificació i inscripció dels allotjaments turístics

Article 33. Classificació dels allotjaments turístics

Tot allotjament turístic, de forma obligatòria, ha de complir els requisits mínims que es determinin reglamentàriament i ser pertinentment classificat d'acord amb el seu grup, motiu pel qual ha d'exhibir les plaques o els certificats identificatius corresponents al seu grup i, si escau, a la seva

categoria, segons un sistema definit reglamentàriament orientat a informar adequadament el client.

L'empresari ha de sol·licitar la classificació de l'allotjament turístic mitjançant la presentació de la documentació corresponent als requisits a què es refereix el punt anterior. Posteriorment, la unitat competent en matèria d'inspecció verifica la certesa de la informació, i en cas que aquesta informació no s'ajusti a la realitat, denega la classificació o en rebaixa la categoria, sense perjudici de la responsabilitat en què pugui incórrer l'empresari per subministrar dades falses o incorrectes en la declaració responsable.

Els establiments d'allotjament turístic poden optar voluntàriament a obtenir identificacions relatives a elements diferenciadors, cursant la petició corresponent al Govern a aquest efecte.

Aquestes identificacions són sempre complementàries del grup i la categoria.

Els establiments d'allotjament turístic, una vegada homologats, tindran una placa o un certificat atorgat pel Govern que garantirà la certesa de la informació sobre el grup, la categoria i els elements diferenciadors.

Els requisits i les particularitats de la classificació, les plaques o certificats identificatius, els grups, les categories i els elements diferenciadors de l'establiment s'han de determinar reglamentàriament.

Article 34. Revisió de les característiques de la classificació dels allotjaments turístics

La classificació d'un establiment d'allotjament turístic i totes les seves altres característiques de categoria, elements diferenciadors i altres elements complementaris, poden ser revisades en qualsevol moment pel Govern, d'ofici o a instància de la part interessada. En cas de modificació o supressió d'alguna de les característiques de la classificació sense l'autorització prèvia corresponent, s'incoarà l'expedient oportú.

Article 35. Autorització prèvia dels habitatges d'ús turístic

1. El procediment d'autorització s'estableix per via reglamentària i integra una declaració del propietari o del seu representant legal, mitjançant la qual consent el procediment d'inspecció previst en aquesta Llei i, en particular, als articles 82 i 88.

2. L'explotació directa sense intermediaris de fins a dos HUT per part d'un mateix propietari es considerarà rendiment patrimonial i no requerirà la inscripció al Registre de Comerç. L'explotació de tres o més HUT per part d'un mateix propietari es

considerarà en tots els casos activitat econòmica. Aquest propietari pot demanar el registre de comerç pertinent com a empresa de gestió d'habitatges d'ús turístic (EGHUT) o cedir la gestió dels seus HUT a una o més EGHUT degudament autoritzades. La gestió d'un HUT només pot ser encomanada a una sola EGHUT.

3. Qualsevol alteració o modificació de les dades referides en l'apartat 2 d'aquest article ha de ser comunicada d'acord amb el procediment previst a l'apartat 1 d'aquest mateix article.

4. La destinació d'un habitatge a l'ús turístic no és possible si està prohibida per l'ordenació d'usos del sector on es trobi o està prohibida pels estatuts de la comunitat en edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal. El procediment d'autorització inclou una declaració responsable del propietari o representant legal conforme ha informat el president de la seva comunitat de propietaris que es dedicarà a l'activitat d'HUT i que els estatuts de la comunitat no prohibeixen aquesta activitat.

5. Els HUT han de complir els requisits mínims definits per via reglamentària per garantir les condicions mínimes de seguretat, higiene i habitabilitat. La capacitat màxima de l'habitatge no es pot sobrepassar en cap moment.

6. La inexactitud, falsedat o omissió, de caràcter essencial, en qualsevol de les dades que han de constar en la sol·licitud d'autorització, d'acord amb els apartats 1 i 2, com també la no-presentació d'aquesta sol·licitud, determinen la impossibilitat d'exercir l'activitat afectada des del moment en què es tingui constància d'aquests fets, sense perjudici de les responsabilitats que puguin derivar-se'n.

7. Els HUT han de ser inscrits obligatòriament en el Registre d'HUT previst a l'article 40. A aquest efecte, el propietari de l'HUT o el seu representant legal està obligat a trametre al ministeri competent en matèria de turisme les altes, baixes i modificacions de dades de l'habitatge d'ús turístic.

8. Tots els HUT han de disposar de fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia de l'òrgan competent en matèria de consum.

9. En cas que la persona usuària d'un habitatge d'ús turístic atempti contra les regles bàsiques de la convivència o incompleixi ordenances comunals dictades a aquest efecte, el propietari o el seu representant legal ha de requerir, en el termini de 24 hores, el cessionari perquè abandoni l'habitatge.

Secció segona: Les empreses gestores d'HUT

Article 36. Definició de les EGHUT

Tenen la consideració d'empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic (EGHUT) les que, amb la

prèvia i preceptiva autorització administrativa, la inscripció al Registre de Comerç i complint la normativa vigent, ofereixen de manera habitual i amb caràcter professional, directament o indirectament, mitjançant contraprestació, allotjament turístic en HUT dels quals són propietaris o titulars de drets reals, o bé la gestió dels quals els ha estat confiada pels propietaris dels habitatges o pels titulars de drets reals sobre els mateixos habitatges.

Article 37. Requisits i marc legal de les EGHUT

1. L'exercici de l'activitat comercial de gestió d'habitatges d'ús turístic requereix amb caràcter preceptiu la inscripció prèvia de l'empresa al Registre d'EGHUT previst a l'article 40 d'aquesta Llei.

2. Les EGHUT han de ser inscrites obligatòriament al Registre d'Empreses de Gestió d'Habitatges d'Ús Turístic.

3. La inscripció d'una EGHUT al Registre dona lloc a l'obtenció d'una placa oficial que indica la denominació comercial de l'EGHUT. Aquest distintiu és lliurat pel ministeri competent en matèria de turisme i ha de figurar a l'oficina principal de l'EGHUT en un lloc ben visible per al públic i els clients.

4. Les EGHUT queden definides mitjançant el reglament corresponent, que fixa els requisits d'obligat compliment quant a característiques així com per a la prestació i la qualitat dels serveis.

5. Quan el parc immobiliari d'una EGHUT sigui igual o superior a un nombre d'HUT que serà fixat per reglament, aquesta ha de disposar d'una recepció d'atenció al públic amb les característiques que es fixin per reglament, de conformitat amb l'article 37.4.

6. S'entén com a parc immobiliari de cada EGHUT el conjunt dels habitatges d'ús turístic gestionats per l'EGHUT per llogar-los segons les modalitats i els requisits definits en aquesta Llei. L'EGHUT té l'obligació de facilitar al ministeri encarregat del Registre la relació del seu parc immobiliari.

Article 38. El contracte de gestió

En cas que les EGHUT no siguin propietàries ni titulars de drets reals sobre els HUT que gestionen, han de formalitzar un contracte de gestió d'HUT amb els propietaris o titulars de drets reals sobre els mateixos apartaments.

El contracte de gestió d'HUT s'ha de formalitzar per escrit i s'ha de signar per duplicat.

L'EGHUT ha de lliurar un exemplar signat del contracte al propietari de l'HUT o al titular de drets reals sobre el mateix HUT i ha d'arxivar l'altre.

El contracte de gestió d'HUT ha d'indicar, com a mínim, que el propietari o el titular de drets reals sobre l'habitatge faculta l'EGHUT per gestionar la unitat immobiliària amb el règim específic i la modalitat d'arrendament turístic d'HUT.

El contracte de gestió d'HUT també ha de regular els honoraris i la forma de remuneració de l'EGHUT, i ha de preveure expressament un termini de venciment.

Article 39. Requisits d'accessibilitat del parc immobiliari de les EGHUT

El parc immobiliari d'una EGHUT que compti amb 11 HUT o més ha d'oferir, com a mínim, un HUT adaptat a les normes d'accessibilitat per a persones amb mobilitat reduïda, de conformitat amb el quadre següent:

- a) D'1 a 10 HUT, cap HUT accessible.
- b) D'11 a 50 HUT, un HUT accessible.
- c) De 51 a 83 HUT, dos HUT accessibles.
- d) De 84 a 116 HUT, tres HUT accessibles.
- e) De 117 a 150 HUT, quatre HUT accessibles.
- f) A partir de 151 HUT, cinc HUT accessibles.

Secció tercera. El Registre d'HUT i el d'EGHUT

Article 40. El Registre d'HUT i d'EGHUT (definició, marc legal i àmbit d'aplicació)

1. El ministeri competent en matèria de Turisme és el responsable de la creació i la gestió del Registre d'Habitatges d'Ús Turístic i del Registre d'Empreses de Gestió d'Habitatges d'Ús Turístic.

2. Els HUT i les EGHUT han d'estar obligatòriament inscrits en el registre corresponent.

3. El número d'inscripció en el Registre d'HUT ha de constar obligatòriament en tota mena de suport on s'anuncii o promoció. Aquesta obligació, i especialment les que fan referència a publicitat, promoció i comunicació, han de ser complides també pels intermediaris o pels responsables dels llocs on es facin publicitat.

4. La cancel·lació de la inscripció d'una unitat immobiliària al Registre d'HUT es pot produir a petició del propietari o del seu representant legal, o bé d'ofici, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador per infracció molt greu que impliqui com a sanció la baixa definitiva del Registre pel que fa a l'HUT en infracció, o de resultes de qualsevol altra causa prevista a la legislació vigent.

5. La cancel·lació de la inscripció d'una unitat immobiliària al Registre d'HUT es pot produir a instàncies de la comunitat de propietaris si els seus

estatuts prohibeixen l'activitat. El procediment queda regulat per la via reglamentària.

6. La cancel·lació de la inscripció d'una EGHUT al Registre d'Empreses d'Explotació d'Habitatges d'Ús Turístic es pot produir a petició pròpia de l'EGHUT, o bé d'ofici, per part del ministeri competent en matèria de turisme, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador per infracció molt greu que impliqui com a sanció el tancament definitiu de l'empresa infractora, de resultes de qualsevol altra causa prevista a la legislació vigent o perquè ha cessat la seva activitat comercial.

7. Aquests registres centralitzen totes les sol·licituds, els expedients i les dades que es refereixen als HUT, a les EGHUT i al seu parc immobiliari.

8. El ministeri competent en matèria de turisme ha d'inscriure al Registre d'HUT les autoritzacions, la categoria, si escau, les inspeccions i les eventuais sancions.

9. El ministeri competent en matèria de turisme ha d'inscriure al Registre d'EGHUT les autoritzacions, les inspeccions i les eventuais sancions

10. La finalitat del Registre d'HUT és identificar els HUT autoritzats i les seves característiques.

11. La finalitat del Registre d'EGHUT és identificar les EGHUT autoritzades i determinar la composició del seu parc immobiliari.

12. El ministeri competent en matèria de turisme és l'únic servei habilitat per gestionar el Registre d'HUT i el Registre d'EGHUT, sota l'autoritat del ministre competent en matèria de turisme.

13. El Govern ha de regular per la via reglamentària el funcionament dels registres i les seves modalitats de consulta.

14. El Govern ha de vetllar per assegurar la coordinació entre el Registre d'HUT i el d'EGHUT i la resta dels registres administratius.

La resta del procediment i dels requisits de registre queden regulats per la via reglamentària.

Capítol quart. Condicions de contractació

Article 41. Condicions de contractació

1. Les disposicions contingudes en aquest capítol són aplicables sense perjudici de la normativa vigent en cada moment que regula la protecció del consumidor.

2. S'entén per contracte d'allotjament turístic el contracte mitjançant el qual l'establiment s'obliga a proporcionar allotjament al client, amb altres serveis complementaris o sense. Aquest contracte es pot establir tant presencialment com a distància. Tant si

s'estableix d'una manera com de l'altra, els drets i deures de les parts es regulen en els articles següents.

3. En cas que el contracte d'allotjament turístic sigui formalitzat per escrit, l'establiment n'ha de tenir una còpia, a fi de presentar-la, si escau, al servei d'inspecció o al servei de policia.

4. Una vegada finalitzada l'estada del client, la persona titular de l'establiment d'allotjament turístic recupera la possessió de la unitat d'allotjament.

5. Tanmateix, aquesta possessió retorna, en tot cas, al titular esmentat en els supòsits següents:

a) Que s'hagi expulsat el client per algunes de les causes previstes a l'article 35.9 d'aquesta Llei prèviament a la finalització del termini d'allotjament acordat.

b) Que no s'hagi satisfet degudament la factura corresponent a l'estada del client.

c) En cas que la persona usuària de l'allotjament turístic atempti contra les regles bàsiques de la convivència o per incompliment de les obligacions dels clients previstes a l'article 59 lletres *b*, *c* i *e* d'aquesta Llei, prèviament a la finalització del termini d'allotjament acordat.

Secció primera. Serveis i preus

Article 42. Serveis i preus

Les empreses d'allotjament turístic estan obligades a lliurar als clients, abans d'admetre'ls, la informació dels preus corresponents als serveis acordats inicialment, mitjançant qualsevol suport, on han de constar les dades que es determinin per la via reglamentària.

Les empreses d'allotjament turístic estan obligades a disposar, en un lloc visible per als clients, del full de preus per a la deguda informació.

Secció segona. Reserves

Article 43. Reserves

El procediment relatiu a les reserves, a la informació que ha d'incloure la reserva prèvia, a la posada a disposició de les unitats d'allotjament, a la paga i senyal, al manteniment de les reserves, i als horaris d'entrada i sortida de l'allotjament turístic, es determina per la via reglamentària.

Article 44. Despeses de cancel·lació

Qualsevol client té dret a desistir de la reserva efectuada amb anterioritat a la data d'arribada, d'acord amb les condicions de contractació en el moment de formalitzar la reserva. Sense perjudici d'establir unes condicions de cancel·lació específiques i de forma escrita, les condicions

esmentades, així com el retorn del pagament a compte, es determinen per la via reglamentària.

Article 45. Normativa de cancel·lació

L'establiment d'allotjament turístic i/o l'agent intermediari està obligat a informar el client sobre la normativa de cancel·lació.

Article 46. Abandonament anticipat de la unitat d'allotjament

Si el client d'un establiment turístic decideix abandonar anticipadament la unitat d'allotjament reservada amb anterioritat a la data de sortida fixada, el titular de l'establiment pot exigir el cobrament d'una penalització sobre el preu total dels serveis contractats que restin per utilitzar, llevat d'un acord específic entre les parts.

En els supòsits que el client hagi d'abandonar anticipadament la unitat d'allotjament reservada amb anterioritat a la data de sortida fixada, per una causa major degudament justificada, no està obligat a abonar al titular de l'establiment d'allotjament turístic el preu dels serveis que restin per utilitzar.

Article 47. Abandonament de les pertinences

1. En els supòsits d'abandonament de pertinences i/o expulsió d'un establiment d'allotjament turístic, els titulars del mateix establiment poden retirar de la unitat d'allotjament les pertinences de la persona usuària que s'hi trobin, una vegada fet l'inventari i signat per dos testimonis. Una vegada transcorregut un mes d'ençà que s'hagi notificat fefaentment a les dades de contacte facilitades pel client, l'establiment pot disposar lliurement de les pertinences.

2. En els supòsits d'abandonament de pertinences i/o expulsió d'un establiment de càmping, els elements d'acampada i albergs mòbils poden ser retirats, una vegada fet l'inventari i signat per dos testimonis, a un emplaçament dins del càmping fora de la zona d'acampada sense necessitat de garantir les condicions de seguretat pròpies de l'establiment. La retirada de les pertinences per part dels seus propietaris comporta l'abonament del preu establert en aquests supòsits per l'establiment i, si no n'hi ha, el preu diari segons les tarifes de preus vigents, així com les despeses de trasllat ocasionades. Una vegada transcorregut un mes d'ençà que s'hagi notificat fefaentment a les dades de contacte facilitades pel client, l'establiment pot disposar lliurement de les pertinences.

Capítol cinquè. Obligacions dels allotjaments turístics

Article 48. Obligacions dels allotjaments turístics exceptuant els refugis de muntanya, les bordes de

muntanya, les àrees d'acollida d'autocaravanes i els allotjaments atípics

1. Els allotjaments turístics estan obligats a tenir un registre d'ocupació. Els establiments són responsables del tractament i de la gestió de les dades que obtinguin i inscriuin en aquest registre, d'acord amb el que estableix la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

2. La forma i el model del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics han de ser els oficials, segons el que s'estableixi per via reglamentària.

3. Els establiments d'allotjament turístic han d'inscriure en el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics els punts que s'acordin per via reglamentària, i com a mínim els punts essencials següents:

a. Data del registre d'entrada i data del registre de sortida de tots els seus clients.

b. Nom, cognoms, nacionalitat i data de naixement de tots els seus clients.

4. Els establiments han de trametre, per una via telemàtica que garanteixi les màximes condicions de seguretat, amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, al Servei de Policia, mitjançant el sistema acordat a aquest efecte, les dades personals a les quals es refereix l'apartat anterior i les altres dades que es fixin per via reglamentària. El ministeri competent en matèria d'interior és el responsable de gestionar les dades obtingudes a aquest efecte.

Article 49. Gestió del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics exceptuant els refugis de muntanya, les bordes de muntanya, les àrees d'acollida d'autocaravanes i els allotjaments atípics

1. Tot client d'allotjament turístic, salvat per als menors de 16 anys, ha de facilitar el seu document d'identitat al gerent, empresari o treballador que tingui com a tasca registrar els clients en el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

2. La negativa a facilitar el document d'identitat a què es refereix l'apartat anterior s'ha de notificar al Servei de Policia en un termini màxim de 24 hores o abans de la sortida del client. La notificació esmentada es pot efectuar de manera verbal.

3. El Servei de Policia pot exigir en qualsevol moment i sense preavís la comprovació de la fiabilitat de les dades contingudes al Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

4. Els allotjaments turístics estan obligats a actualitzar, amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

5. Els allotjaments turístics estan obligats a guardar la fotocòpia del document d'identitat, salvat per als

menors de 16 anys, en suport paper o digital, de tots els clients de la unitat d'allotjament, durant el termini que es determini reglamentàriament.

Article 50. Obligacions dels refugis de muntanya guardats i de les bordes de muntanya i gestió del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics pel que fa als refugis de muntanya guardats i les bordes de muntanya

1. Els refugis de muntanya guardats i les bordes de muntanya estan obligats a tenir un registre d'ocupació, i són responsables del tractament i de la gestió de les dades que obtinguin i inscriuin en aquest registre, d'acord amb el que estableix la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

2. La forma i el model del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics han de ser els oficials, segons el que s'estableixi per via reglamentària.

3. Els refugis de muntanya guardats i les bordes de muntanya han d'inscriure en el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics els punts que s'acordin per via reglamentària, a més dels punts essencials següents:

a. Data del registre d'entrada i data del registre de sortida de tots els seus clients.

b. Nom, cognoms, nacionalitat i data de naixement de tots els seus clients.

4. Els refugis de muntanya guardats i les bordes de muntanya han de trametre, per una via telemàtica que garanteixi les màximes condicions de seguretat, amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, al Servei de Policia, mitjançant el sistema acordat a aquest efecte, les dades personals a les quals es refereix l'apartat anterior i les altres dades que es fixin per via reglamentària. El ministeri competent en matèria d'interior és el responsable de gestionar les dades obtingudes a aquest efecte.

5. El Servei de Policia pot exigir en qualsevol moment i sense preavís la comprovació de la fiabilitat de les dades contingudes al Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

6. Els refugis de muntanya guardats i les bordes de muntanya estan obligats a actualitzar, amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics, que pot ser un llibre de registre en suport paper o electrònic.

Article 51. Obligacions dels allotjaments atípics i gestió del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics pel que fa als allotjaments atípics

La forma, el model i l'actualització del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Atípics es defineixen reglamentàriament.

Article 52. Dret d'informació

1. Tot client té dret a rebre informació comprensible, verídica, objectiva i completa, respecte de les característiques i el preu dels béns i serveis que s'ofereixen abans de la seva contractació.

2. La informació facilitada al client pels establiments d'allotjament turístic té caràcter vinculant per a l'establiment en els termes establerts per la legislació en matèria de protecció del client.

3. L'establiment o l'empresa d'intermediació a qui se li ha contractat un servei, té l'obligació de facilitar al client els documents que acreditin la contractació i els termes d'aquests serveis i les corresponents factures emeses legalment.

Les dades que ha de contenir la factura es determinen per la via reglamentària.

Article 53. Informació o publicitat de l'allotjament turístic

En tot document o suport de tipus informatiu o publicitari respecte de l'allotjament turístic, s'hi ha d'indicar la categoria de l'establiment de manera clara i entenedora, i sense que es pugui induir a error o confusió respecte de la dita categoria.

En el cas dels HUT, han d'incloure, a més, el número de registre a què fa referència l'article 40.3.

Als efectes d'aquest article, està prohibit utilitzar com a nom comercial, com a marca o tot altre signe distintiu, qualsevol expressió, sota qualsevol forma que sigui, que pugui induir a error o confusió respecte al grup i la categoria de l'establiment.

Article 54. Períodes d'obertura, full de preus i full de serveis

1. Els establiments d'allotjament turístic tenen l'obligació de trametre al ministeri competent en matèria de turisme, mitjançant el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics, les dades que se'ls sol·liciti referents als períodes d'obertura, full de preus i full de serveis, amb la periodicitat i el contingut que es determinin reglamentàriament.

1. Els establiments d'allotjament turístic estan obligats a tenir a disposició dels clients el full de preus prèviament declarat al ministeri competent en matèria de turisme i segellat pel mateix ministeri.

2. Els fulls de serveis i de preus tenen una vigència d'un (1) any.

3. El full de serveis ha d'incloure la capacitat màxima de l'establiment i de cada una de les unitats que l'integren. Aquesta capacitat màxima no es pot sobrepassar en cap cas.

Article 55. Dret a un tracte respectuós, a la intimitat i a la tranquil·litat

1. Tot client d'un establiment d'allotjament turístic té dret a la intimitat i a la tranquil·litat. Per garantir els drets atorgats en el punt anterior, queden prohibides les actuacions que pertorbin la tranquil·litat dels clients dels establiments d'allotjament turístic mitjançant la utilització de serveis de megafonia i d'altres anàlegs.

2. Les activitats generadores de soroll inherents a l'establiment d'allotjament, especialment les que utilitzen equips d'amplificació de so, o les derivades de la realització d'obres, s'han de dur a terme d'acord amb la normativa aplicable vigent.

3. Les empreses d'allotjament turístic han de mantenir, en tot moment, un tracte correcte al client.

Article 56. Fulls oficials de reclamació

Els establiments d'allotjament turístic tenen l'obligació de complir la normativa que regula la protecció al client pel que fa a la publicitat i tinença dels fulls oficials de reclamació.

Així mateix, els establiments d'allotjament turístic tenen l'obligació de mantenir, en tot moment, a la disposició dels clients els fulls oficials de reclamació.

El detall del procediment de tractament de les reclamacions s'ha de regular per la via reglamentària.

Article 57. Preus de les plaques o certificats

El preu de les plaques oficials dels establiments d'allotjament turístic són els següents:

Modalitat	Grup	Concepte	Preu placa
Hotelera	Hotels	Placa 1 estrella	365,15 euros
		Placa 2 estrelles	547,70 euros
		Placa 3 estrelles	730,26 euros
		Placa 4 estrelles	912,86 euros
		Placa 5 estrelles	1.095,42 euros
	Aparthotels	Placa 1 estrella	365,15 euros
		Placa 2 estrelles	547,70 euros
		Placa 3 estrelles	730,26 euros
		Placa 4 estrelles	912,86 euros
		Placa 5 estrelles	1.095,42 euros
	Hostals o residències	Placa	365,15 euros
	Pensions	Placa	365,15 euros

Apartaments	Apartaments turístics	Placa 1 estrella	365,15 euros
		Placa 2 estrelles	547,70 euros
		Placa 3 estrelles	730,26 euros
		Placa 4 estrelles	912,86 euros
		Placa 5 estrelles	1.095,42 euros
Càmpings	Càmpings	Placa 1 estrella	365,15 euros
		Placa 2 estrelles	547,70 euros
		Placa 3 estrelles	730,26 euros
		Placa 4 estrelles	912,86 euros
		Placa 5 estrelles	1.095,42 euros
	Zones d'acampada	Placa	365,15 euros
	Àrees d'acollida d'autocaravanes	Placa	365,15 euros
	Àrees d'estada d'autocaravanes	Placa	547,70 euros
Allotjaments rurals	Casa o borda rural	Placa 1 espiga	365,15 euros
		Placa 2 espigues	547,70 euros
		Placa 3 espigues	730,26 euros
		Placa 4 espigues	912,86 euros
		Placa 5 espigues	1.095,42 euros
Habitatges d'ús turístic	Habitatge d'ús turístic	Certificat d'inscripció registre HUT/modificació	100,00 euros
	Habitatge d'ús turístic	Certificat ordinari	7,50 euros
	Empresa de gestió d'habitatge d'ús turístic	Placa	644,23 euros
Establiments complementaris	Albergs	Placa	365,15 euros
	Cases de colònies	Placa	365,15 euros
	Refugis de muntanya	Placa de refugi lliure	365,15 euros
		Placa de refugi guardat	547,70 euros

	Bordes de muntanya	Placa	365,15 euros
	Allotjaments atípics	Placa	365,15 euros
Placa de reposició		Placa	50% del cost que correspongui segons grup i categoria

Les plaques oficials queden en propietat del Govern d'Andorra, i el ministeri competent en matèria de turisme té en tot moment la potestat de retirar-les dels establiments que incompleixin la normativa, d'acord amb el procediment administratiu que es determina reglamentàriament.

En cas de canvi de categoria d'un establiment d'allotjament turístic, aquest establiment queda obligat a retornar de manera immediata al Govern d'Andorra les plaques oficials, sense perjudici de l'obligació de satisfer el preu de la placa corresponent a la nova categoria.

S'entén que la placa de reposició només es pot sol·licitar en cas de robatori, presentant el full de denúncia corresponent, o en cas de deteriorament de l'original, que s'ha de retornar a l'Administració.

Article 58. Protecció i informació al client

El Govern pot desenvolupar per la via reglamentària les normes oportunes per reforçar la protecció i la informació del client, quant a les característiques i les classificacions dels allotjaments turístics.

Capítol sisè. Obligacions dels clients dels serveis d'allotjament turístic

Article 59. Obligacions dels clients dels serveis d'allotjament turístic

En el gaudiment dels serveis turístics contractats en un establiment d'allotjament turístic, tot client té l'obligació:

a) De pagar el preu dels serveis contractats, sense que la presentació d'una queixa o reclamació l'eximeixi, en cap cas, d'aquesta obligació. Per a la presa en consideració de qualsevol reclamació relativa a serveis gaudits en un establiment d'allotjament turístic, serà necessària la presentació del justificant de pagament del servei esmentat. En el supòsit que el ministeri responsable del turisme constati que l'import cobrat al client no ha estat procedent, l'establiment estarà obligat a retornar al client l'import cobrat indegudament, i negar-s'hi serà motiu d'infracció.

b) De complir les prescripcions i les regles particulars dels establiments d'allotjament turístic dels quals gaudeixi.

c) D'observar les normes d'higiene, educació i bons costums cap a la resta dels clients i cap al personal dels establiments d'allotjament turístic que li presti els seus serveis.

d) De complir la normativa del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics vigent.

e) De no cedir a terceres persones el dret a l'ús dels serveis d'allotjament contractats sense l'autorització prèvia per part de l'establiment.

f) De comunicar, al més aviat possible, al prestador dels serveis les queixes o reclamacions i, si és possible, durant el gaudiment dels mateixos serveis.

Capítol setè. *Assegurances obligatòries*

Article 60. *Assegurances*

Tots els establiments d'allotjament turístic han de subscriure obligatòriament en una entitat asseguradora autoritzada per operar al Principat d'Andorra una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers en una quantia suficient per cobrir danys eventuals, d'acord amb la capacitat màxima d'aforament declarada per l'establiment.

Tots els HUT han de subscriure obligatòriament en una entitat asseguradora autoritzada per operar al Principat d'Andorra una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers per un import mínim de 300.000 euros.

El ministeri competent en matèria de turisme pot exigir en tot moment la presentació i l'exhibició de la pòlissa i del rebut vigent.

Capítol vuitè. *Elaboració d'estadístiques*

Article 61. *Estadístiques*

El departament encarregat de l'elaboració d'estadístiques pot tenir accés a dades que respectin l'anonimat provinents del ministeri competent en matèria d'interior en relació amb el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics que puguin tenir transcendència com a font d'estadístiques en el marc establert a la normativa que regula la protecció de dades personals i el recull d'estadístiques.

Capítol novè. *Procediment sancionador*

Article 62. *Ordre jurídic*

Tota actuació que contradigui el que estableix aquesta Llei o les disposicions reglamentàries que la desenvolupin i totes les complementàries, pot donar lloc a l'adopció de les mesures destinades a restablir

l'ordre jurídic infringit o a la imposició de sancions després de la instrucció prèvia de l'expedient oportú, de conformitat amb el procediment establert per la normativa vigent, per part del ministeri competent.

Article 63. *Responsables de les infraccions*

Són responsables de les infraccions en les matèries d'aquesta Llei d'allotjament turístic les persones físiques o jurídiques titulars d'empreses, establiments i activitats d'allotjament turístic a nom de les quals figurin inscrits en el Registre de Comerç i Indústria o en el Registre de Turisme d'HUT.

En el cas dels habitatges d'ús turístic, el responsable de l'activitat en cas d'infracció és el propietari o l'empresa EGHUT, o solidàriament els dos, segons el tipus d'infracció perseguit.

Article 64. *Autorització administrativa*

Les empreses, establiments o instal·lacions on es duguin a terme activitats d'allotjament turístic han de disposar de les autoritzacions administratives pertinents, així com de la preceptiva inscripció en el Registre de Comerç i Indústria, exceptuant els HUT en el cas previst a l'article 35.2.

L'incompliment dels requisits a què es refereix l'apartat anterior comporta la clausura o el tancament de l'establiment, de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria.

Article 65. *Del procediment inspector i sancionador per a determinades infraccions*

S'estableixen les normes especials aplicables següents en relació amb les infraccions previstes als articles 69 j) i k), 70 n) i o), i 71 d) i e), relatives al Registre d'Ocupació regulat als articles 48, 49, 50 i 51, sense perjudici de les normes establertes amb caràcter general als capítols novè, desè, onzè i dotzè, que hi són igualment aplicables:

1. La potestat inspectora correspon al Servei de Policia pel que fa a les infraccions assenyalades en l'apartat anterior.
2. La potestat sancionadora d'aquestes infraccions correspon al ministeri encarregat d'interior.
3. Quan el Servei de Policia constati una infracció, ho ha de comunicar al ministeri responsable d'interior segons el procediment que correspongui, sense perjudici que se n'informi el ministeri responsable de turisme.
4. El ministeri responsable d'interior ha d'informar el ministeri responsable de turisme del contingut i la forma de la resolució adoptada en el marc de l'expedient sancionador tramitat a aquest efecte.

Capítol desè. *Infraccions*

Article 66. *Infraccions*

Constitueixen infraccions a les matèries regulades per aquesta Llei d'allotjament turístic les accions o omissions tipificades en aquesta mateixa Llei.

Article 67. *Classificació de les infraccions*

Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 68. *Determinació de les infraccions*

Per determinar les sancions corresponents, es tenen en compte les circumstàncies següents:

- a) Els perjudicis ocasionats als clients.
- b) El benefici il·lícit obtingut.
- c) La categoria i la tipologia de l'establiment.
- d) La reincidència en la comissió en el termini d'un any d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarada per resolució.
- e) La resolució, durant la tramitació de l'expedient, de les anomalies que van originar l'obertura del procediment sancionador.

Article 69. *Infraccions lleus*

Es consideren infraccions lleus:

1. Normes generals

- a) L'exercici de l'activitat d'allotjament disposant de l'autorització pertinent, però mancada, per causa imputable a l'administrat, d'algun requisit exigible segons les disposicions vigents.
- b) La manca d'informació conforme l'establiment posa a disposició dels clients els corresponents fulls de reclamació.
- c) La inexistència de distintius obligatoris i l'exhibició de distintius que no compleixin els requisits establerts.
- d) La manca de lliurament del full oficial de preus, serveis o períodes d'obertura segons les dates establertes reglamentàriament, salvat que hi hagi motius degudament justificats i prèviament acceptats pel ministeri competent en matèria de turisme.
- e) Les deficiències en les condicions de manteniment, higiene i funcionament dels espais, les instal·lacions, el mobiliari i els utensilis dels establiments turístics.
- f) Les deficiències en la prestació dels serveis exigibles, segons la categoria de què disposi l'establiment o el contracte signat amb el client.
- g) La manca d'expedició o l'expedició incorrecta de les confirmacions de reserves, de les factures o comprovants reglamentaris per part dels propietaris d'HUT, els establiments d'allotjament turístic i les

empreses d'allotjament en relació amb els serveis sol·licitats.

h) La manca d'informació al ministeri competent en matèria de turisme en relació amb el canvi de la titularitat en la propietat o l'explotació d'un establiment d'allotjament turístic.

i) No atendre la reserva degudament confirmada de places proporcionant al client una solució alternativa amb una prestació anàloga o superior a la contractada a una distància màxima d'1 km entre els establiments, sempre que l'establiment no estigui aïllat, tenint en compte en aquesta situació la població més pròxima.

j) L'omissió d'alguns dels punts essencials establerts als articles 48.3, 50.3 i 51 en la inscripció al Registre d'Ocupació.

k) La notificació extemporània al Servei de Policia de la negativa d'un o més clients a facilitar els seus documents d'identitat, en els termes establerts a l'apartat 2 de l'article 49.

l) El tracte descortès a la clientela.

m) Totes les altres conductes contràries a tot el que disposa la normativa turística vigent en el moment en què es cometin infraccions que, per la seva naturalesa o gravetat, no constitueixin infracció greu o molt greu.

2. Pel que afecta específicament els HUT i les EGHUT:

a) El fet de comercialitzar un HUT per a un nombre de persones superior a la seva capacitat, en el cas que el propietari o l'EGHUT acreditati haver proposat una solució alternativa al client, amb una prestació almenys anàloga o superior a la contractada a una distància màxima d'1 km entre l'HUT reservat i el proposat, sempre que l'edifici no estigui aïllat, tenint en compte en aquesta situació la població més pròxima.

b) No obrir l'oficina d'atenció al públic durant les hores definides per reglament.

Article 70. *Infraccions greus*

Es consideren infraccions greus:

1. Normes generals:

- a) L'incompliment o l'alteració dels requisits o les condicions d'autorització preceptiva per a la classificació o l'exercici d'una activitat d'allotjament turístic.
- b) La utilització de denominacions, rètols o distintius diferents dels que corresponen d'acord amb la seva classificació.
- c) Utilitzar com a allotjament turístic dependències no autoritzades.

d) Efectuar reformes estructurals en els locals i les instal·lacions que modifiquin els requisits bàsics i essencials per a l'exercici de l'activitat d'allotjament turístic i que suposin una disminució de la qualitat o que afectin la classificació, o la categoria, o la capacitat de l'establiment sense seguir el procediment legalment establert per tramitar-les.

e) No atendre la reserva degudament i contractar un nombre de places que excedeixi la capacitat total de l'establiment quan se'n derivin perjudicis per a la clientela, i no proporcionar al client una solució alternativa amb una prestació anàloga o superior a una distància màxima d'1 km entre els establiments o a la població més pròxima si l'establiment està aïllat.

f) No disposar de la placa o el certificat oficial de classificació o no exhibir-los, un cop aquesta classificació ha estat sol·licitada, resolta favorablement per part del ministeri competent en matèria de turisme i degudament notificada a l'establiment.

g) La comissió de dos o més infraccions de caràcter lleu en un termini d'un any.

h) La publicitat, contractació o comercialització de serveis o productes proveïts per empreses que no disposin de les autoritzacions administratives pertinents.

i) El cobrament de preus superiors als contractats o als fixats en el full de preus oficial segellat pel ministeri competent en matèria de turisme.

j) El cobrament de conceptes diferents dels contractats.

k) La manca del personal legalment habilitat per a l'exercici d'un lloc de treball quan així ho exigeixi la normativa vigent.

l) No disposar dels fulls oficials de reclamacions o negar-se a facilitar-los quan hagin estat sol·licitats.

m) Incomplir els requeriments formulats, d'acord amb aquesta Llei, pel ministre responsable del turisme, per la persona o les persones designades per ell o pels alts càrrecs competents en matèria de turisme.

n) El fet de no actualitzar diàriament i en els termes legalment previstos el Registre d'Ocupació establert en els articles 48, 50 i 51.

o) La manca de notificació al Servei de Policia de la negativa dels clients a facilitar el seu document d'identitat, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 49.

p) Fer publicitat que sigui enganyosa o que pugui afavorir la confusió sobre els elements essencials dels serveis i sobre els preus oferts, així com el fet d'actuar en el marc de la política comercial,

publicitària o contractual de manera deslleial i/o utilitzant maniobres destinades a ocultar, directament o indirectament, la natura o la qualitat reals dels serveis prestats en detriment dels drets del client.

q) Permetre l'estada ininterrompuda d'uns mateixos clients turístics a l'allotjament turístic per un temps superior a l'establert per la normativa vigent.

r) El fet de no retornar a l'autoritat administrativa les plaques oficials, en aplicació de les prescripcions de l'article 57 d'aquesta Llei.

s) Totes les altres conductes contràries a tot el que disposa la normativa de l'allotjament turístic vigent en el moment en què es cometin les infraccions que, per la seva naturalesa o gravetat, no constitueixin infracció molt greu.

2. Pel que afecta específicament als HUT i EGHUT:

a) El fet de comercialitzar un nombre d'HUT que excedeixi el nombre total d'HUT declarats i registrats al ministeri encarregat del turisme.

b) El fet de comercialitzar un HUT per a un nombre de persones superior a la seva capacitat, en el cas que el propietari o l'EGHUT no acrediti haver proposat una solució alternativa al client, amb una prestació almenys anàloga o superior a la contractada a una distància màxima d'1 km entre l'HUT reservat i el proposat o en la població més pròxima si l'edifici està aïllat.

c) El fet que un HUT deixi de complir almenys un dels requisits que han donat lloc al seu registre o a la seva classificació en una categoria, o el fet de realitzar obres o reformes estructurals que suposin una disminució de la qualitat o que afectin la seva categoria o capacitat, sense haver-ne informat el ministeri competent en matèria de turisme o sense haver seguit el procediment establert.

d) El fet que una EGHUT deixi de complir almenys un dels requisits que han donat lloc al seu registre, o el fet de realitzar obres o reformes estructurals als seus locals, oficines i instal·lacions que suposin una disminució de la qualitat, sense haver-ne informat el ministeri competent en matèria de turisme o sense haver seguit el procediment establert.

e) La utilització de denominacions, rètols o distintius diferents dels que corresponen a l'EGHUT o dels HUT que aquesta EGHUT gestiona.

f) El fet que, com a conseqüència de la negligència en la gestió o en l'explotació d'un HUT, s'ocasionin perjudicis continuats a la comunitat de veïns del mateix edifici. S'entén per continuats dos o més incidents acreditats mitjançant l'informe o l'atestat corresponent dels serveis públics competents, en especial pel que fa als serveis de policia o bombers.

g) El fet d'anunciar, promocionar o comercialitzar un HUT, degudament registrat, sense informar del número d'inscripció en el Registre d'HUT.

Article 71. Infraccions molt greus

Constitueixen infraccions molt greus:

1. Normes generals

- a) No disposar de l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil.
- b) La comissió de dos o més infraccions de caràcter greu en un termini de dos anys.
- c) La negativa o obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció, de manera que impedeixin l'exercici de les funcions que legalment o reglamentàriament tinguin atribuïdes.
- d) El fet de no tenir el Registre d'Ocupació a què fan referència els articles 48, 50 i 51 d'aquesta Llei.
- e) La negativa, sense causa justificada, a exhibir i posar a disposició del Servei de Policia el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics, d'acord amb el que estableixen els articles 49.3, i 50.5, sense perjudici de la responsabilitat en altres àmbits derivada d'aquests fets.
- f) El fet de sobrepassar la capacitat màxima declarada, de conformitat amb les disposicions dels articles 35 i 54.3 d'aquesta Llei.
- g) La prestació de serveis d'allotjament turístic que incompleixin les disposicions d'aquesta Llei o dels reglaments que la desenvolupin quan aquest fet comporti un perjudici molt greu per als interessos turístics d'Andorra.

2. Pel que afecta específicament als HUT i EGHUT

- a) El fet que una persona física o jurídica presti serveis d'allotjament turístic sense el preceptiu registre com a HUT o EGHUT i/o presti aquests serveis en HUT que incompleixen les disposicions d'aquesta Llei o dels reglaments que la desenvolupen.
- b) L'omissió o falsedat de dades en la sol·licitud de registre com a HUT.
- c) El fet que un HUT no disposi de l'assegurança obligatòria que determina l'article 60.
- d) El fet que una EGHUT no disposi dels apartaments adaptats a les normes d'accessibilitat que determina l'article 39.
- e) El fet d'anunciar, promocionar o comercialitzar un HUT sense disposar del número d'inscripció en el Registre d'HUT.

Capítol onzè. Sancions

Article 72. Sancions

Les sancions per infraccions en matèria d'allotjament turístic poden ser:

- a) Multa.
- b) Rebaixa de la categoria atorgada, aplicable únicament en el cas d'una infracció greu, d'acord amb el que estableix l'article 70, apartat a. El ministeri competent en matèria de Turisme procedirà en aquest supòsit a assignar automàticament a l'establiment la qualificació resultant de la inspecció de classificació realitzada.
- c) Suspensió de les activitats empresarials i/o professionals per un període de fins a un any, en cas d'una infracció molt greu.
- d) Clausura de l'establiment o, si escau, d'un apartament o un habitatge HUT, que sigui gestionat per una EGHUT o no, únicament en cas d'infracció molt greu com a mesura excepcional segons els perjudicis que causi la infracció tant a les persones com al prestigi turístic d'Andorra. La sanció determinarà la durada de la clausura, que, en tot cas, ha de ser com a mínim del temps que dura restablir o normalitzar la situació alterada per la infracció comesa.

En el cas dels HUT, les sancions esmentades es poden aplicar, si la infracció afecta un apartament, únicament al dit apartament.

Article 73. Graduació de les sancions

Amb la finalitat de graduar les sancions, a més de les comissions o omissions que s'hagin produït, cal tenir en compte, d'acord amb el principi de proporcionalitat:

- a) Els antecedents.
- b) La negligència o intencionalitat.
- c) La pertorbació dels serveis.
- d) Els danys i/o perjudicis produïts tant al client, com a l'Administració, com a la imatge turística d'Andorra.
- e) La reincidència.
- f) L'incompliment dels requeriments de la Inspecció d'Allotjaments Turístics, d'acord amb el que s'estableix a l'article 88.

De conformitat amb els criteris per a la graduació de les sancions establerts en l'apartat anterior, les sancions poden imposar-se de la forma següent:

- a) Les infraccions lleus se sancionen amb multa de 60 € a 900 €.
- b) Les infraccions greus se sancionen amb multa de 901 € a 3.000 €.

c) Les infraccions molt greus se sancionen amb multa de 3.001 € a 18.000 €.

Capítol dotzè. Prescripció i caducitat de les infraccions i de les sancions

Article 74. Prescripció de les infraccions

Les infraccions prescriuen:

- a) Les lleus, al cap d'un any;
- b) Les greus, al cap de dos anys;
- c) Les molt greus, al cap de tres anys.

Article 75. Prescripció de les sancions

Les sancions prescriuen en el termini de tres anys a comptar de la data de notificació de la resolució sancionadora esdevinguda ferma.

Article 76. Càmput del termini de prescripció de les infraccions

El termini de prescripció de les infraccions es computa des del dia que s'hagin comès, i el de les sancions comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireixi ferma la resolució per la qual s'imposi la sanció.

Article 77. Finalització de la prescripció de les infraccions

La prescripció de les infraccions previstes en aquesta Llei queda interrompuda amb la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

Article 78. Execució de les sancions

Les sancions que s'imposin a l'empara del que es disposa en aquesta Llei són objecte d'execució immediata, de conformitat amb el Codi de l'Administració.

Capítol tretzè. La inspecció d'allotjaments turístics

Secció primera. Disposicions preliminars

Article 79. Inspecció d'allotjaments turístics

1. Correspon al Govern, mitjançant el Servei d'Inspecció d'Allotjaments Turístics, controlar el compliment de la normativa en matèria de turisme.
2. Es crea, amb aquesta Llei, el Servei d'Inspecció d'Allotjaments Turístics.
3. El Servei d'Inspecció d'Allotjaments Turístics està adscrit al ministeri competent en matèria de turisme, del qual depèn jeràrquicament.
4. El ministeri competent en matèria de turisme és l'òrgan competent per adoptar les mesures, sancions i altres disposicions proposades per la Inspecció d'Allotjaments Turístics.

Article 80. Constitució i competències del Servei d'Inspecció d'Allotjaments Turístics

1. Constitueix el sistema de la Inspecció d'Allotjaments Turístics el conjunt de principis legals, normes, òrgans, funcionaris i mitjans materials que contribueixen a l'adequat compliment de les normes en matèria d'allotjaments turístics.

2. La Inspecció d'Allotjaments Turístics es constitueix com a servei públic al qual correspon exercir la vigilància i el control del compliment de les normes en matèria d'allotjaments turístics i exigir les responsabilitats pertinents, així com l'assessorament en les matèries esmentades, que ha d'efectuar de conformitat amb els principis de l'estat social i democràtic de dret que consagra la Constitució del Principat d'Andorra.

Article 81. Regulació de la inspecció d'allotjaments turístics

1. És objecte d'aquest capítol la regulació de l'actuació inspectora, així com la determinació del procediment aplicable en matèria d'allotjaments turístics.

2. Correspon a la Inspecció d'Allotjaments Turístics verificar i controlar el compliment de les obligacions imposades per aquesta Llei i altres normatives turístiques aplicables.

3. Amb la finalitat de garantir una adequada planificació de l'activitat inspectora i la consecució dels objectius de qualitat i excel·lència de l'activitat turística, anualment el ministeri competent en matèria de turisme, ha d'aprovar un pla d'inspecció d'allotjaments turístics.

4. En el pla d'inspecció s'han d'establir els objectius de l'actuació inspectora, els establiments objecte d'inspecció i el seu àmbit geogràfic i temporal.

Article 82. Normativa

L'activitat inspectora està sotmesa als estrictes requisits del principi de legalitat, a les disposicions del Codi de l'Administració i al Reglament del procediment sancionador, en cada moment vigent.

Secció segona. Funcions i actuació de la Inspecció d'Allotjaments Turístics

Article 83. Funcions inspectores

Les funcions inspectores són exercides per la corresponent Inspecció d'Allotjaments Turístics, que depèn del ministeri competent en matèria de turisme.

El ministeri competent en matèria de turisme pot delegar la tasca inspectora a un organisme privat acreditat a aquest efecte. Els requisits per obtenir l'acreditació ministerial s'han d'establir reglamentàriament.

Article 84. Objecte de la Inspecció d'Allotjaments Turístics

La Inspecció d'Allotjaments Turístics té per objecte verificar i controlar el compliment de les obligacions imposades per la normativa turística vigent, així com assessorar sobre requisits d'infraestructura i funcionament de les empreses, establiments i activitats.

Article 85. Funcions de la Inspecció d'Allotjaments Turístics

Són funcions de la Inspecció d'Allotjaments Turístics:

- a) Comprovar i controlar el compliment de la legislació dels allotjaments turístics.
- b) Investigar els fets que poden ser constitutius d'infracció administrativa d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.
- c) Assessorar les persones que duguin a terme activitats turístiques respecte del compliment i l'aplicació de la normativa vigent.
- d) Emetre els informes tècnics que li siguin sol·licitats pel ministeri competent en matèria de turisme, i de manera preceptiva en els supòsits següents: en l'obertura i la classificació de nous establiments d'allotjament turístic, així com en les modificacions de classificacions.

Article 86. Accés, identificació i formació de la Inspecció d'Allotjaments Turístics

1. Per dur a terme les seves funcions, la Inspecció d'Allotjaments Turístics té lliure accés als establiments d'allotjaments turístics sense necessitat de cap mena de preavís.

2. En qualsevol cas, les inspeccions o visites han d'efectuar-se dins l'horari de l'establiment de què es tracti i, abans d'iniciar-les, l'inspector que les efectua ha d'identificar-se i mostrar les seves credencials, salvat que hi hagi motius degudament justificats.

3. El personal d'inspecció d'allotjaments turístics està obligat a complir, en l'exercici de les seves funcions, amb el deure del secret professional.

4. El ministeri competent en matèria de turisme vetlla per la formació continuada del personal d'inspecció.

Article 87. Facultats de la Inspecció d'Allotjaments Turístics

Per a l'exercici de les seves funcions, els inspectors d'allotjaments turístics estan facultats per:

- a) Efectuar visites de comprovació en qualsevol moment i aixecar les actes corresponents.

- b) Examinar la documentació de les persones que duguin a terme activitats d'allotjament turístic i que estiguin relacionades amb les activitats esmentades.

- c) Fer les citacions oportunes, per tot mitjà admès en dret, a aquestes persones o a qui les representi, en les quals ha de constar la data, el lloc, l'hora i l'objecte de la compareixença, així com els efectes de no acomplir-les.

En el cas que, d'acord amb els resultats d'una inspecció, es constati l'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei o de les condicions d'autorització d'exercici de l'activitat, el ministeri competent en matèria de turisme notificarà a l'establiment les anomalies detectades. El procediment i els terminis es determinen per via reglamentària.

Article 88. Cooperació amb altres administracions

Quan així ho consideren oportú per a l'exercici de les seves funcions, els inspectors d'allotjaments turístics poden sol·licitar la cooperació, l'auxili i la protecció que necessitin de les altres administracions públiques.

Article 89. Actuació inspectora

L'actuació inspectora es durà a terme:

- a) En el marc del pla anual d'inspecció establert pel ministeri responsable del turisme.
- b) Per ordre directa del ministeri competent en matèria de turisme.
- c) A conseqüència de la formulació de denúncia o reclamació.
- d) Per iniciativa pròpia del personal inspector.
- e) A sol·licitud del legítim interessat.

Article 90. Actes d'inspecció

1. Es consideren actes d'inspecció els documents redactats pels inspectors d'allotjaments turístics, sota qualsevol forma que sigui, inclús reproducció fotogràfica o una altra de similar, en les quals es fa constar el resultat de la funció inspectora de vigilància i comprovació de la normativa d'allotjaments turístics vigent.

2. Les actes d'inspecció tenen caràcter de document públic.

3. Les actes tenen valor probatori i de presumpció de veracitat.

4. Les dades de les actes d'inspecció es defineixen per via reglamentària.

Article 91. Informes de la Inspecció d'Allotjaments Turístics

La Inspecció d'Allotjaments Turístics emet informes d'ofici, a petició dels instructors dels procediments

sancionadors o a petició del ministre competent en matèria de turisme o de la persona que ell delegui.

Secció tercera. Obligacions dels administrats en el marc de l'activitat inspectora

Article 92. Obligacions dels allotjaments turístics respecte al Servei d'Inspecció

1. Els titulars d'empreses i d'activitats turístiques, els seus representants legals o gestors o, si no n'hi ha, les persones degudament autoritzades, estan obligats a facilitar als serveis de la Inspecció d'Allotjaments Turístics, en l'exercici de les seves funcions, l'accés a les dependències i instal·lacions, i a l'examen de documents, llibres i registres directament relacionats amb l'activitat turística, així com facilitar l'obtenció de còpies o reproduccions de la documentació esmentada.

2. En cas que en el moment de la inspecció no siguin presents les persones referides en l'apartat anterior, l'inspector pot notificar un requeriment per indicar el termini en què procedirà a la inspecció, el qual no pot ser inferior a 48 hores.

3. En el cas que en el moment de la inspecció no es puguin aportar els documents requerits o que aquests documents necessitin un examen detallat, els inspectors poden concedir un termini per entregar-los o, si no se'n disposa, citar els titulars de les empreses i activitats turístiques, el seu representant o, si no n'hi ha, persones degudament autoritzades a comparèixer davant de l'administració corresponent.

4. Si es nega l'entrada o l'accés als establiments o instal·lacions objecte d'inspecció, o bé no es facilita la documentació sol·licitada, o bé la persona interessada no compareix a l'oficina administrativa a requeriment de la Inspecció d'Allotjaments Turístics, l'inspector formularà mitjançant acta la preceptiva advertència que aquesta actitud constitueix una obstrucció susceptible de sanció.

Secció quarta. Mesures cautelars

Article 93. Mesures cautelars

El personal de la Inspecció d'Allotjaments Turístics pot proposar a l'òrgan competent adoptar mesures cautelars, les quals poden consistir en:

- a) El tancament provisional de l'establiment.
- b) La suspensió de les activitats.
- c) La intervenció de mitjans materials.
- d) Qualsevol altra mesura que es consideri oportuna sempre que s'aprecii l'existència d'una situació de risc imminent o de perjudici greu per als clients.

Article 94. Principis de legalitat i proporcionalitat de les mesures cautelars

Les mesures cautelars s'han d'adoptar en estricte compliment dels principis de legalitat i proporcionalitat, sense que prejutgin l'eventual sanció administrativa que s'adopti en el marc del corresponent expedient sancionador.

Article 95. Òrgan competent per adoptar mesures cautelars

El ministeri responsable del turisme és l'òrgan competent per adoptar les mesures cautelars a què es refereix l'article anterior.

Disposició transitòria primera

Tots els allotjaments turístics del grup hostals o residències, del grup pensions, del grup albergs i del grup cases de colònies degudament classificats i amb la placa de classificació corresponent en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de dirigir al ministeri encarregat del turisme per canviar la placa de classificació corresponent. Aquest canvi no suposarà cap cost per a l'allotjament turístic i s'ha de sol·licitar en un termini màxim de tres mesos a partir de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició transitòria segona

Els allotjaments turístics que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin autoritzada l'activitat al Registre de Comerç d'exploració de xalet turístic han de sol·licitar el registre d'habitatge d'ús turístic. Aquest canvi no suposarà cap cost per a l'allotjament turístic, i s'ha de sol·licitar en un termini màxim de tres mesos a partir de l'entrada en vigor del reglament que reguli els habitatges d'ús turístic. Tots aquests allotjaments han de retornar la placa de classificació de xalet turístic en el moment de l'obtenció del certificat de Registre d'HUT.

Una vegada vençut el termini esmentat, els xalets turístics que no hagin obtingut el certificat del Registre d'HUT no podran desenvolupar l'activitat d'allotjament turístic.

Disposició transitòria tercera

Tots els apartaments moblats per a vacances (AMV) registrats en el moment de l'entrada en vigor del reglament que reguli els habitatges d'ús turístic (HUT) disposen d'un termini d'un any a partir d'aquesta data per sol·licitar la seva inscripció en el Registre d'HUT.

Un cop vençut el termini esmentat, els apartaments moblats per a vacances que no hagin obtingut el certificat del Registre d'HUT no podran desenvolupar l'activitat d'allotjament turístic.

Disposició transitòria quarta

Totes les empreses d'apartaments moblats per a vacances (EEAM) registrades en el moment de l'entrada en vigor del reglament que reguli les empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic (EGHUT), disposen d'un termini de tres mesos a partir d'aquesta data per sol·licitar la seva inscripció en el Registre d'EGHUT.

Un cop vençut el termini esmentat, les EEAM que no hagin obtingut la placa oficial d'EGHUT no podran desenvolupar l'activitat de gestió d'habitatge d'ús turístic.

El canvi de placa oficial no suposarà cap cost per a l'empresa.

La modificació de la descripció detallada del Registre de Comerç de les noves EGHUT es realitzarà d'ofici per part del Registre de Comerç i Indústria.

Disposició transitòria cinquena

Tots els allotjament turístics que a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin atorgat el nivell de qualitat i disposin de la placa corresponent, s'han de dirigir al ministeri encarregat del turisme per canviar la placa de classificació corresponent. Aquest canvi no suposarà cap cost per a l'allotjament turístic i s'ha de fer en un termini màxim de tres mesos a partir de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició transitòria sisena

Les EGHUT disposen d'un termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor de la Llei per adaptar-se a les normes d'accessibilitat definides a l'article 39 d'aquesta Llei.

Disposició addicional primera

A la finalització del primer any des de la data d'entrada en vigor del reglament que reguli els habitatges d'ús turístic (HUT) i les empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic (EGHUT), els edificis de 10 o més habitatges que tinguin una quantitat d'HUT que representi més del 75% de les quotes de participació de l'edifici on estan situats, en relació amb el total de la superfície destinada a habitatge, n'hauran de canviar l'ús, de manera que passin d'ús residencial a ús hotelier i disposin de recepció dins del mateix edifici. Aquest percentatge no es podrà incrementar exceptuant que l'edifici sigui destinat en la seva totalitat a apartaments turístics, i aleshores s'aplica l'article 23 d'aquesta Llei.

Totes les despeses corresponents a aquest canvi d'ús seran a càrrec del promotor o dels promotors del mateix. Per regularitzar aquest canvi disposaran d'un termini màxim de cinc anys (tres anys per obtenir la llicència d'obra i dos anys per dur a terme les obres).

Disposició derogatòria primera

Amb l'entrada en vigor d'aquesta Llei general de l'allotjament turístic queda derogada la Llei general de l'allotjament turístic del 30 de juny del 1998, així com les seves modificacions posteriors.

Disposició derogatòria segona

Amb l'entrada en vigor d'aquesta Llei general de l'allotjament turístic queda derogada la Llei 26/2008, del 20 de novembre, de regulació dels apartaments moblats per a vacances i de les empreses que els exploten.

Disposició final primera

El Govern queda facultat per desplegar reglamentàriament el contingut d'aquesta Llei en el termini d'un any a partir de la data que entri en vigor.

Disposició final segona

La Llei de pressupost general pot actualitzar o adequar els tipus de preus públics i gravàmens establerts en aquesta Llei.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 d'agost del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 28 de juliol del 2016, sota el títol **Projecte de Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de Llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2- Atribuir a la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 9, a l'article 13, a l'apartat 1 de l'article 14, a l'apartat 4 de l'article 15, a l'apartat 3 de l'article 16, a les disposicions del capítol segon del Títol II (arts. 30 a 39), així com a les disposicions del capítol cinquè del Títol III (arts. 60 a 62) del Projecte de Llei el caràcter de qualificat.

3- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de setembre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 d'agost del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments

Exposició de motius

El Cos de Bombers, també denominat des de l'any 2000 Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, va ser creat l'any 1961 per un acord del Consell General, que en nomenava un cap amb l'encàrrec de constituir un cos dedicat a l'extinció dels incendis, i el va dotar del material necessari a aquest efecte. Aquell mateix any s'hi van incorporar sis efectius de bombers i es van adquirir un camió autobomba i una ambulància, atès que des d'un inici el Cos de Bombers va assumir no només la tasca principal per a la qual havia estat creat, sinó també les funcions de rescat de persones ferides i de transport sanitari.

Tanmateix, no va ser fins al 31 de setembre de 1980 que el Consell General va aprovar un primer reglament d'organització del Cos de Bombers, en virtut del qual es regulaven succintament la missió del Cos, les obligacions, el règim disciplinari, les condicions de treball dels seus membres i la provisió dels llocs de treball, entre d'altres. Posteriorment, el 28 de març de 1990, aquesta norma jurídica fou adaptada mínimament a l'estructura sorgida de la reforma de les institucions, mitjançant l'aprovació, pel Govern, d'uns estatuts i un reglament de servei interior del Cos de Bombers.

Deu anys després, amb l'aprovació de la Llei de la funció pública, el 15 de desembre del 2000, es reconeix el Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments com a cos especial ja existent, i s'hi disposa que les condicions de treball dels funcionaris integrats en els cossos especials es regulen per aquesta Llei i les normes que la desenvolupen, i per les particularitats que estableixi la normativa específica corresponent.

Malgrat que la Llei de la funció pública només exigeix la regulació per la via legal dels cossos especials que es puguin crear al marge dels que reconeix expressament i que ja existien, no és menys cert que des d'aleshores, tots aquests cossos especials han estat dotats d'una norma amb rang de llei que en regula les funcions, l'estructura i l'organització, a excepció del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i del Cos d'Ensenyament. En efecte, aquestes lleis pròpies i específiques incideixen en matèries afectades per una reserva de llei, àdhuc de llei qualificada en alguns casos, com ara les normes que fan referència a l'accés a les places de la funció pública que pertanyen als cossos concernits, o al règim sancionador adaptat a les particularitats d'aquests cossos. Tanmateix, d'acord amb l'article 17 de la Llei de la funció pública, no existeix cap

impediment perquè una norma de caràcter general emanada del Govern pugui definir i establir les particularitats d'un cos especial creat amb anterioritat a aquesta Llei, sempre que no la contradigui ni reguli matèries reservades a la Llei.

Així, a partir de l'any 2006, s'han anat succeint diversos decrets del Govern amb la finalitat de modernitzar la regulació del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i adaptar-la alhora a les competències creixents que el Cos ha anat assumint i als canvis organitzatius i funcionals que se n'han derivat. En aquest sentit, el Decret del 8 de febrer del 2006 va crear el Departament del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments com a departament autònom de l'Administració general, i va redefinir les funcions, l'àmbit d'actuació i l'organització interna del Cos. Posteriorment, el Decret del 7 de novembre del 2007 va perfeccionar la regulació d'aquesta organització interna, mentre que el Decret del 4 de juny del 2008 va suposar l'aprovació del pla estratègic destinat a modernitzar el Cos, d'acord amb uns eixos i uns objectius precisos que van comportar modificacions de l'estructura organitzativa i l'establiment de mesures diverses de mobilitat geogràfica i funcional. Finalment, el Reglament del 10 de febrer del 2010 va aprofundir en la modernització del Cos, tot introduint canvis en les línies d'actuació i els objectius, així com en l'estructuració i l'organització internes.

Nogensmenys, aquests avenços normatius progressius no van consolidar una regulació prou àmplia i unitària del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que permetés donar una resposta satisfactòria a totes les vicissituds inherents al seu funcionament. Per aquest motiu, el 14 de gener del 2015, el Govern va aprovar el Reglament regulador de les funcions, l'estructura i l'organització del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, que es configura com una norma reglamentària més completa, extensa i moderna, i que abasta força aspectes particulars del Cos. Però aquesta norma, que davalla de la potestat del Govern per ordenar l'estructura i l'organització dels serveis que en depenen i la relació estatutària de les persones que en formen part, té vocació provisional, atès que com es desprèn de l'exposició de motius, no pot incidir en les matèries afectades per la reserva de llei ni pot modificar les normes imperatives de la Llei de la funció pública.

Així, l'objectiu consisteix a dotar el Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments d'una llei pròpia que reprengui, en primer lloc, moltes de les matèries que fan l'objecte del Reglament aprovat recentment, pel que fa concretament als principis i l'àmbit d'actuació; la missió i les funcions del Cos; l'estructura i l'organització, tant des de la perspectiva

funcional com des de les perspectives jeràrquica i orgànica, tot definint ensems les competències respectives de la Direcció superior i de la Direcció del Cos; la formació; l'uniforme, les divises i els distintius d'identificació, i les condicions de treball, tant pel que fa a la retribució i les vacances, com a la jornada i l'horari de treball, i també a les situacions administratives. I que, d'altra banda, també reguli de forma específica i adaptada el que fa referència a l'accés i la promoció dins el Cos, i als règims estatutari i sancionador. Tot això es pretén assolir mitjançant aquesta Llei, que es desglossa en vuitanta articles, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria, nou disposicions finals i dos annexos.

El títol I, del qual formen part tres capítols, fa referència a les disposicions generals. En concret, el capítol primer estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, i defineix la denominació, la naturalesa, l'adscripció i la integració, l'àmbit d'actuació, els membres i els mitjans tècnics, operatius i materials del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

El capítol segon és relatiu al règim jurídic i regula els principis d'actuació, la missió i les funcions del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments; les facultats dels seus membres i, en concret, les competències inspectores i d'investigació que tenen atribuïdes; com es desenvolupen les actuacions que han de dur a terme en situacions de perill i emergència i prop de les representacions diplomàtiques i consulars, i les obligacions que són a càrrec seu.

Pel que fa al capítol tercer, està dedicat als principis de col·laboració institucional i de coordinació amb els comuns.

El títol II també es divideix en tres capítols. El capítol primer regula l'estructura i l'organització del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i, en concret, incideix en el ministeri que n'és responsable i en la Direcció superior i la Direcció del Cos, tot relacionant-ne les competències respectives. Al mateix temps, defineix l'estructura funcional, segons si els llocs de treball adscrits al Cos es corresponen amb els membres d'aquest Cos o amb les persones que formen part del Cos General però que hi fan funcions tècniques, administratives o de suport; l'estructura jeràrquica, d'acord amb unes escales i uns graus, i uns grups funcionals i uns nivells de classificació determinats, i l'estructura orgànica, que consisteix en una estructura general, i també en les àrees, les unitats, les seccions i els grups necessaris per aconseguir les funcions especialitzades que el Cos té encomanades. Finalment, aquest capítol primer estableix i precisa els principis de jerarquia i de mobilitat interna, regula el Registre de

Membres, i fixa el marc normatiu bàsic en relació amb les especialitats que poden desenvolupar els membres del Cos.

El capítol segon està dedicat a l'accés i la promoció prop del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. Així, es regula la provisió de les places de Direcció, d'una banda, i la provisió de les places de membre del Cos, d'altra banda, tot definint de forma detallada el procediment que cal emprar a aquest efecte. També s'enumeren els requisits que cal aconseguir per aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos; es fa una referència genèrica als sistemes i les proves que fan possible la cobertura d'aquestes places; es defineixen les bases de la convocatòria i el Comitè Tècnic de Selecció, i es llisten els mèrits que cal tenir en compte en cas que el procés de provisió es faci per promoció interna. A l'ensems, es regulen els períodes de formació i de prova que cal seguir un cop finalitza el procés de provisió d'una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos i fins que té lloc el nomenament definitiu a aquest efecte.

En relació amb el capítol tercer, fa referència a la formació inicial, continuada i específica. En aquest sentit, es preveu la possibilitat de subscriure acords i convenis formatius i s'estableix l'obligació dels membres del Cos de participar en les accions de desenvolupament professional que s'enduguin.

El títol III, relatiu al règim estatutari, es desglossa en cinc capítols, el primer dels quals estableix els drets i els deures dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. En concret, aquest capítol enumera els drets i deures esmentats, i incideix de forma més específica en les normes relatives a la seguretat i la salut en el treball, i en la necessitat que els membres del Cos estiguin en les condicions físiques, psíquiques i sensorials adequades per dur a terme les funcions inherents al seu lloc de treball. En cas contrari, es preveu que siguin sotmesos a una revisió psicotècnica o mèdica per part d'un comitè mèdic, que també efectua els exàmens de salut específics dels membres del Cos. D'altra banda, també es regula la situació de reforma i les conseqüències que en dimanen. Finalment, el capítol primer incideix en la retribució dels membres del Cos, que es detalla en l'annex 2 de la Llei, i en les distincions, les recompenses i les gratificacions que se'ls pot atorgar.

El capítol segon introdueix les normes oportunes en relació amb l'uniforme, les divises i el distintiu d'identificació dels membres del Cos.

El capítol tercer regula succintament la jornada i l'horari de treball específics i adaptats a la idiosincràsia del Cos; estableix les normes particulars en relació amb les vacances, els permisos

administratius i els dies compensatoris dels quals poden gaudir els membres del Cos, i detalla i norma les diferents situacions administratives en què es poden trobar, en concret l'adscripció en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça, la situació d'excedència i el trasllat a una plaça vacant o de nova creació dins el propi Cos.

Pel que fa al capítol quart, està dedicat a la seguretat social i a la jubilació dels membres del Cos, i al dret d'assegurança que els empara. Pel que fa la jubilació, però, es fa remissió a la Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

Finalment, el capítol cinquè regula en primer lloc els drets sindicals dels membres del Cos i, en concret, defineix els conceptes de llibertat i d'activitat sindicals, i ressenya la normativa aplicable en aquesta matèria. I, d'altra banda, estableix les premisses i els límits que els membres del Cos han de respectar en l'exercici del dret de vaga, atès que presten uns serveis essencials per a la comunitat, i del dret de manifestació.

El títol IV està dedicat al règim disciplinari i es divideix en quatre capítols. El capítol primer, relatiu a les disposicions generals, defineix la responsabilitat disciplinària i enumera els drets dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que són objecte d'un procediment disciplinari.

El capítol segon regula pròpiament el procediment disciplinari des d'una perspectiva seqüencial i, en concret, l'inici del procediment, la instrucció de l'expedient, i la resolució de l'expedient. També incideix de forma detallada en les mesures cautelars que es poden adoptar, i en les normes aplicables en cas que concorri un procés penal.

El capítol tercer classifica les faltes que poden cometre els membres del Cos en lleus, greus i molt greus, i les enumera d'acord amb els principis d'actuació, els deures i les obligacions específics que se'ls exigeixen. També regula el règim de prescripció corresponent.

Al seu torn, el capítol quart determina les sancions associades a les faltes esmentades, i incideix de forma més detallada en les sancions que consisteixen en la suspensió temporal de les funcions i en la reubicació obligatòria en un altre lloc de treball. D'altra banda, aquest capítol regula la graduació de les sancions; el règim de prescripció que en dimana; l'extinció de la responsabilitat; el procediment d'anotació i comunicació de les sancions, i també com s'esdevé la rehabilitació.

Finalment, la Llei es clou amb tres disposicions transitòries relatives a les disposicions que cal aplicar als expedients disciplinaris que s'estiguin tramitant a

la data en què la Llei entri en vigor; als supòsits en què els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments no poden acollir-se a la jubilació voluntària, tots aquests supòsits vinculats a motius disciplinaris o penals taxats, i a la pèrdua eventual del complement específic en cas de reforma; una disposició derogatòria parcial del Reglament regulador de les funcions, l'estructura i l'organització del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i nou disposicions finals.

La disposició final primera modifica l'article 20 de la Llei de navegació aèria per adequar-lo a les noves competències en matèria dels serveis de mitjans aeris atribuïdes en virtut d'aquesta Llei al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. La disposició final segona modifica l'annex 7 de la Llei de la funció pública, pel que fa a la taula salarial anual dels membres del Cos. Quant a la disposició final tercera, encomana al Govern el desplegament reglamentari d'aquesta Llei. La disposició final quarta estableix la nova denominació i classificació dels comandaments actuals del Cos, i la disposició final cinquena preveu la convocatòria d'un procés de provisió de places de nova creació d'oficial bomber de primera per promoció interna. La disposició final sisena incideix en l'obligació de jurar o prometre acatament i fidelitat a la Constitució per tal que els membres del Cos puguin adquirir la condició d'agents de l'autoritat. La disposició final setena fa referència a l'acompliment de les disposicions d'aquesta Llei en relació amb el Registre de Membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. Finalment, la Llei conclou amb les disposicions finals vuitena i novena, que en qualifiquen determinades disposicions i en fixen la data de l'entrada en vigor, respectivament.

En darrera instància aquesta Llei també incorpora dos annexos que fan referència a les ocupacions professionals tipus, les classificacions professionals i els llocs de treball dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i a la nova taula salarial anual que substitueix la que fins ara preveia la Llei de la funció pública.

Títol I. Disposicions generals

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte de la Llei

Aquesta Llei té per objecte establir i regular les funcions, l'estructura i l'organització del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, així com el règim estatutari i disciplinari dels seus membres.

Article 2. Denominació

La denominació oficial del Cos és Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, però per motius històrics també es pot denominar Cos de Bombers amb les mateixes característiques i els mateixos efectes.

Article 3. Naturalesa

1. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments és un cos especial dins l'àmbit de l'Administració general, amb una estructura, una organització i unes funcions específiques i pròpies.

2. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments és un cos de seguretat civil al servei exclusiu dels interessos del Principat d'Andorra i dels seus ciutadans, i es regeix principalment per les normes contingudes en aquesta Llei i en els reglaments que la desenvolupin, i també per les normes emanades de la Direcció superior i de la Direcció del Cos en l'exercici de les potestats que tenen atribuïdes.

Article 4. Adscripció i integració

1. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments està adscrit funcionalment, orgànicament i pressupostàriament al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, adscrit al seu torn al ministeri que té atribuïdes les competències en matèria d'interior.

2. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments està integrat pels funcionaris que hi estan adscrits específicament. Als efectes d'aquesta Llei, s'entenen per *membres del Cos* els funcionaris que hi estan adscrits específicament.

3. El Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments està integrat pels membres del Cos, i pels funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que hi realitzen funcions administratives, tècniques o de suport no reservades als membres del Cos.

Article 5. Àmbit d'aplicació de la Llei

1. Les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen només als membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, llevat que s'estableixi altrament de forma expressa.

2. Les disposicions d'aquesta Llei regulen el règim específic aplicable als membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i que es diferencia del règim general aplicable a la resta de funcionaris o agents de l'Administració general. No obstant això, en els aspectes que no estiguin regulats per aquesta Llei o les normes que la desenvolupin, els membres del Cos es regeixen, de manera complementària i

supletòria, per les disposicions de la Llei de la funció pública i de les normes que la desenvolupen.

3. Els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments es regeixen només per les disposicions de la Llei de la funció pública i de les normes que la desenvolupen, sense perjudici que es puguin tenir en compte, mitjançant les disposicions oportunes d'aquesta Llei, les especificitats pròpies derivades de la seva adscripció a aquest Departament.

Article 6. Àmbit d'actuació

1. L'àmbit d'actuació del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments és tot el territori del Principat d'Andorra. També pot actuar fora del territori andorrà en supòsits excepcionals o d'emergència, quan la naturalesa de la situació ho requereixi, a petició o per ordre del ministre competent en matèria d'interior o de l'autoritat competent, o en compliment del que disposin els convenis o els acords internacionals vigents.

2. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden rebre o impartir cursos de formació dins el territori andorrà en les matèries de la seva competència o que estiguin relacionades amb la seva missió, amb l'autorització prèvia del director del Cos.

3. Per ordre del ministre competent en matèria d'interior o de l'autoritat competent, o en compliment del que disposin els convenis o els acords internacionals vigents, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments també poden rebre o impartir cursos de formació fora del territori andorrà en les matèries de la seva competència o que estiguin relacionades amb la seva missió.

4. El desplegament territorial dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'efectua mitjançant una xarxa de parcs de bombers als quals estan adscrits mitjançant concurs, amb l'objectiu de garantir l'eficàcia i la celeritat en l'acompliment de les funcions que tenen encomanades.

Article 7. Membres

1. Són membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments els que accedeixen a la professió de bomber després d'haver superat el procés de selecció específic que estableixen aquesta Llei i les normes que la desenvolupin.

2. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments són professionals que exerceixen les funcions intrínsecament relacionades amb la prevenció i l'extinció d'incendis, els

salvaments, el transport sanitari i les actuacions en accidents i davant de situacions de perill i emergència, així com les funcions tècniques, de control i d'inspecció que els siguin encomanades.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que hagin perdut aquesta condició pel fet d'haver-se jubilat tenen la consideració de membres jubilats del Cos, amb el grau i la categoria que tenien en el moment en què s'hagin jubilat.

Article 8. Mitjans i instal·lacions

1. El ministre competent en matèria d'interior, a proposta motivada del director del Cos, la qual ha d'estar fonamentada en els informes tècnics escaients, proposa anyalment al Govern els mitjans tècnics i operatius necessaris i les instal·lacions que resultin apropiats per acomplir les funcions atribuïdes al Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

2. El material operatiu i de transport posat a l'abast del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments només pot ser utilitzat pels seus membres en l'exercici de les funcions que tenen encomanades i s'ha de conservar amb cura i diligència.

Capítol segon. Règim jurídic

Article 9. Principis d'actuació

Són aplicables als membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments els principis d'actuació següents, els quals constitueixen el seu codi de conducta específic:

1. Pel que fa a la comunitat i als ciutadans:

a) El respecte dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans, d'acord amb la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.

b) L'actuació amb la decisió necessària i sense retard, quan en depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable, i el respecte dels principis de congruència, oportunitat i proporcionalitat en la utilització dels mitjans al seu abast.

c) La utilització del material operatiu i de transport quan calgui i d'acord amb els principis descrits a la lletra b) anterior.

d) El respecte del principi de proporcionalitat en les intervencions que duen a terme en l'exercici de les funcions que tenen encomanades, a fi d'afectar els drets particulars només en el que sigui estrictament necessari. Sempre que sigui possible, cal l'autorització dels propietaris o ocupants dels béns immobles o domicilis als quals calgui accedir; en cas contrari i sense perjudici del que estableix l'apartat 2 de l'article 13, s'ha de sol·licitar l'accés de forma

immediata a l'autoritat judicial competent a fi d'obtenir-ne l'autorització oportuna.

e) La identificació preceptiva amb els mitjans que corresponguin com a membres del Cos durant l'exercici de les seves funcions.

f) El foment de la formació i la conscienciació en relació amb la importància de la seguretat civil.

g) La contribució a la cultura de la prevenció en matèria de seguretat civil.

h) La màxima correcció envers els ciutadans i l'actuació adreçada a auxiliar-los i protegir-los quan els ho demanin i sempre que sigui necessari.

2. Pel que fa al Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments al qual pertanyen i a les altres entitats i persones públiques i privades:

a) El manteniment de la bona imatge interna i externa del Cos, com a cos professional i jeràrquic, orientat a la qualitat de servei i a la satisfacció de tots els agents implicats en la protecció de les persones, els animals i els béns davant de situacions de perill i emergència.

b) La preparació, la formació continuada i la capacitació professional i humana dels professionals que formen part del Cos, i també la incorporació de les tecnologies, els mitjans, els instruments, els procediments i els protocols d'actuació necessaris per tal d'assegurar el compliment de les funcions que tenen atribuïdes.

c) El coneixement profund de l'entorn físic, econòmic, viari i social d'Andorra dins l'àmbit de les competències professionals conferides, a partir d'un treball coordinat amb els altres departaments i serveis de l'Administració general i amb les altres entitats i persones públiques i privades.

d) El respecte dels principis de coordinació, cooperació, col·laboració, solidaritat i assistència recíproca a l'efecte d'aconseguir un servei eficient que permeti garantir la protecció de les persones, els animals i els béns.

e) La lleialtat institucional en la realització de les actuacions encomanades, amb l'objectiu que la celeritat en la informació en els supòsits de perill i emergència i la transparència en la transmissió de les ordres rebudes afavoreixin la conclusió més ràpida possible i menys perjudicial de la situació de perill i emergència.

f) La col·laboració interna amb els altres departaments i serveis de l'Administració general, i la cooperació externa amb les altres entitats i persones públiques i privades.

g) La coordinació en les actuacions que es duguin a terme en situacions de perill i emergència amb els altres departaments i serveis de l'Administració

general i amb les altres entitats i persones públiques i privades.

3. Pel que fa al compliment de l'ordenament jurídic:

- a) El respecte de la Constitució i la legislació vigent en l'exercici de les funcions que tenen encomanades.
- b) L'absoluta neutralitat política i imparcialitat quan acompleixen les funcions que els corresponen.
- c) L'actuació sense cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, orientació sexual, religió, llengua, opinió, veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
- d) L'actuació amb dignitat i integritat i l'oposició ferma a qualsevol acte de corrupció.
- e) El respecte dels principis de jerarquia i subordinació, amb el benentès que l'obediència deguda no pot emparar ordres que comportin l'execució d'actes constitutius d'infraccions penals o que siguin contraris a la Constitució o a les lleis.

Article 10. Missió

1. La missió del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i dels seus membres consisteix fonamentalment a garantir la seguretat civil i vetllar pel compliment de les normes que es refereixen a l'acció en incendis i salvaments, d'acord amb les funcions de prevenció i extinció d'incendis, de salvaments, de transport sanitari i d'actuacions en accidents i davant de situacions de perill i emergència, com també d'acord amb les funcions tècniques, de control i d'inspecció que tenen atribuïdes o que els són encomanades, sense perjudici de les competències dels altres departaments i serveis de l'Administració general i de les altres administracions públiques en les matèries relacionades.

2. Correspon al Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments dur a terme els treballs tècnics relacionats amb la seguretat civil, els incendis i els salvaments, d'acord amb la normativa que correspongui per raó de la matèria.

Article 11. Funcions

Les funcions del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i dels seus membres són bàsicament les següents:

- a) Extingir incendis, recercar, salvar, rescatar, socórrer i, en cas de qualsevol sinistre o situació de perill i emergència, actuar per minimitzar-ne els danys, tant personals i animals com materials, dins el territori nacional.
- b) Dur a terme activitats de prevenció dirigides a evitar o disminuir el risc d'incendis i accidents.
- c) Planificar la disponibilitat dels mitjans i els recursos necessaris per efectuar la recerca, el rescat,

el salvament i l'assistència sanitària a les persones, i el trasllat de ferits amb qualsevol mitjà i en qualsevol entorn, en les millors condicions possibles.

d) Investigar i analitzar els sinistres i emetre els informes corresponents per a les autoritats competents que ho sol·licitin, sobre els orígens i les causes dels sinistres i les seves conseqüències, i també sobre els danys produïts.

e) Dur a terme accions informatives i formatives per sensibilitzar la ciutadania i augmentar l'autoprotecció, en l'àmbit de les seves competències.

f) Mantenir contactes periòdics amb les entitats i persones públiques i privades concernides per informar-les de les necessitats o les deficiències observades en matèria de prevenció d'incendis i accidents, i de les disposicions necessàries per garantir la seguretat davant de possibles situacions de perill i emergència.

g) Vetllar per la prevenció, la protecció i la seguretat en matèria d'incendis i salvaments en els actes públics que ho requereixin, d'acord amb la normativa aplicable.

h) Fer els controls i les inspeccions que corresponguin i que prevegi la normativa aplicable, en les matèries d'actuació pròpies o compartides amb els altres departaments o serveis de l'Administració general o amb les altres administracions públiques amb els quals col·labora oportunament, així com emetre informes preceptius que en resultin.

i) Impartir formació en les matèries de les especialitzacions pròpies del Cos a altres cossos especials nacionals o estrangers i a les altres entitats o persones públiques o privades.

j) Elaborar la llista operacional de guies de gossos de rescat caní del Principat d'Andorra, així com garantir el seu seguiment mitjançant la formació continuada i els reciclatges periòdics oportuns.

k) Acreditar els bombers d'empresa d'acord amb els requisits establerts reglamentàriament.

l) Exercir les competències que en matèria de mitjans aeris estableix la Llei de navegació aèria.

m) Qualsevol altra funció que els atribueixi la normativa vigent.

Article 12. Facultats

1. Per acomplir les funcions que tenen encomanades, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen la condició d'agents de l'autoritat i gaudeixen de les facultats específiques que estableixen les lleis i les altres normes en les matèries i els àmbits que són de la seva competència.

2. Amb caràcter general, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden:

a) Mobilitzar recursos propis de l'Administració general o d'altres entitats i persones públiques i privades per actuar en accidents i situacions de perill o emergència, tot respectant els criteris de proporcionalitat, oportunitat i congruència.

b) Interpel·lar i identificar persones que hagin comès accions que puguin constituir infraccions penals o administratives en les matèries d'actuació pròpies o compartides. En cas de delictes flagrants o davant la impossibilitat d'exercir efectivament la seva autoritat, els membres del Cos han d'avisar immediatament el Cos de Policia o el Cos de Banders, segons escaigui.

c) Controlar i inspeccionar els establiments i els locals públics en relació amb el compliment de les disposicions normatives i els plans en les matèries que són de la seva competència, d'acord amb la normativa aplicable.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments acreditats degudament poden aixecar actes d'inspecció i atestats d'infracció i donar-ne trasllat, si escau, al departament o servei de l'Administració general o a l'administració pública competent per imposar la sanció que correspongui.

4. Cap persona no pot oposar-se a les actuacions dutes a terme pels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en el marc d'una intervenció que tingui com a finalitat evitar una pèrdua humana, animal o material, o minimitzar l'impacte negatiu del sinistre de què es tracti.

Article 13. Actuacions en situacions de perill o emergència

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments autoritzats degudament poden accedir a l'interior dels domicilis o altres béns immobles, i ordenar-ne l'evacuació preventiva temporal com a màxim durant un període de quaranta-vuit hores, davant l'existència de qualsevol situació de perill o emergència que pugui fer preveure la mort o el dany físic a persones o a animals, o danys materials. Aquesta evacuació preventiva temporal només pot ser perllongada amb l'autorització de l'autoritat judicial competent.

2. En cas de perill o emergència excepcional i davant un risc imminent, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden accedir a l'interior dels domicilis o béns immobles afectats, o als que per la seva contigüitat o proximitat estiguin directament o indirectament amenaçats, malgrat que no disposin de l'autorització dels seus propietaris, administradors, ocupants o usuaris.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden estacionar els

vehicles operatius i col·locar els equips necessaris en qualsevol lloc públic o privat, o en qualsevol via d'accés, quan les circumstàncies de l'actuació així ho requereixin.

4. En el marc d'una intervenció i quan les característiques d'aquesta intervenció ho exigeixin, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden segrestar tot tipus de béns mobles i utilitzar-los temporalment.

Article 14. Actuacions en representacions diplomàtiques i consulars

1. En cas de perill o emergència en una seu diplomàtica o consular situada al Principat d'Andorra, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments només poden actuar amb l'autorització prèvia del cap de la missió diplomàtica o consular o de la persona delegada.

2. Si no s'obté aquesta autorització, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han d'adoptar les mesures necessàries per evitar que les persones, els animals i els béns que es trobin a prop de la seu diplomàtica o consular resultin afectats com a conseqüència de la situació de perill o emergència.

Article 15. Competències inspectores i d'investigació

1. Les competències inspectores del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'emmarquen en la normativa aplicable en les matèries d'actuació pròpies o compartides amb altres departaments o serveis de l'Administració general o amb altres administracions públiques, amb els quals col·labora oportunament.

2. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments acreditats degudament poden realitzar inspeccions i investigacions en qualsevol bé immoble quan la situació ho requereixi, per comprovar si es compleixen les disposicions normatives sobre prevenció, protecció i seguretat en matèria d'incendis i salvaments, o els plans d'autoprotecció, emergència i seguretat contra incendis, així com per determinar l'origen i la causa d'un sinistre.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments acreditats degudament, d'ofici o després d'una denúncia, poden investigar les presumptes infraccions de les disposicions normatives i dels plans assenyalats a l'apartat anterior, i aixecar l'acta o l'atestat que correspongui a fi de donar-ne trasllat, si escau, al departament o servei de l'Administració general, o a l'administració pública competent per imposar la sanció que correspongui.

4. Per dur a terme aquestes inspeccions i investigacions, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments acreditats degudament tenen l'accés lliure a tots els llocs on es facin actuacions de qualsevol tipus que tinguin incidència en l'objecte de la inspecció o la investigació, amb la presència del propietari, o l'administrador, o l'ocupant o l'usuari. En cas que el propietari, o l'administrador, o l'ocupant o l'usuari no estigui present, o que no en permeti l'accés, els membres del Cos ho han de fer constar en acta i fer-ho saber al departament o servei de l'Administració general, o de l'administració pública competent per imposar la sanció que correspongui.

5. Si arran de les inspeccions i investigacions s'evidencia una mancança o un compliment deficient de les normes o els plans assenyalats a l'apartat 2, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments acreditats degudament ho constaten mitjançant l'acta i/o l'atestat corresponent, i adverteixen el propietari, o l'administrador, o l'ocupant o l'usuari perquè adopti les mesures pertinents a fi de posar-hi remei, sense perjudici que posteriorment calgui redactar l'informe tècnic corresponent.

6. Els requisits i la formació necessaris dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments per estar acreditats degudament a l'efecte d'exercir les tasques d'inspecció i investigació es determinen reglamentàriament.

Article 16. Obligacions

1. A més de les obligacions establertes en aquesta Llei i les normes que la desenvolupin, i en la Llei de la funció pública i les normes que la desenvolupen, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen les obligacions següents:

- a) Portar l'uniforme i les divises reglamentaris, sense perjudici de l'excepció establerta a l'apartat 2 de l'article 51, i el distintiu d'identificació que acredita la condició de membre del Cos.
- b) Tenir en vigor els documents oficials, els permisos i les autoritzacions exigits per acomplir les funcions inherents al lloc de treball que ocupen.
- c) Tenir la residència i el domicili efectius i permanents al Principat d'Andorra.
- d) Complir els reglaments, els decrets, les ordres ministerials, les instruccions, les circulars, les notes internes o de servei, i qualsevol altra norma o ordre publicats degudament que es dictin en relació amb el funcionament i l'organització del Cos.
- e) Jurar o prometre acatament i fidelitat a la Constitució, com a norma suprema de l'ordenament jurídic.

f) Intervenir sempre, en tot moment i en tot lloc, tant si estan de servei com si no ho estan, davant de situacions de perill i emergència, d'acord amb les funcions que tenen encomanades. Aquesta intervenció s'ha de fer adoptant en cada cas les mesures que siguin més oportunes per a la protecció i la seguretat d'un mateix, de les persones, dels animals i dels béns, d'acord amb el principi de proporcionalitat.

g) Guardar secret rigorós respecte de totes les dades, la informació i els fets que coneguin per raó o en ocasió del compliment de les seves funcions, els quals només poden ser comunicats pels conductes normatius, sense revelar-ne les fonts llevat que els ho imposin el compliment de les seves funcions o la normativa aplicable.

h) No fer declaracions públiques sobre les dades, la informació i els fets assenyalats a la lletra g) anterior, llevat que hagin estat expressament autoritzats per escrit pel director del Cos.

2. Les obligacions esmentades a les lletres g) i h) de l'apartat anterior també són exigibles quan els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han deixat de pertànyer al Cos. D'altra banda, l'obligació assenyalada a la lletra d) de l'apartat anterior també és exigible als funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i estan adscrits al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, en el que les normes o les ordres que s'hi esmenten els siguin aplicables.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en servei actiu o suspesos estan subjectes al règim d'incompatibilitats dels funcionaris o agents de l'Administració general, amb les especificitats següents:

- a) La col·laboració en el negoci familiar requereix que no es percebi cap remuneració a aquest efecte i que no hi hagi contacte directe amb el públic.
 - b) També poden participar de forma no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.
4. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments són responsables personalment i directament dels actes que realitzin durant la seva actuació professional infringint o vulnerant les disposicions normatives, com també els principis d'actuació i les obligacions enunciats en aquest capítol, sense perjudici de la responsabilitat patrimonial que pugui correspondre a l'Administració general.

Capítol tercer. Principis de col·laboració i coordinació

Article 17. Col·laboració institucional

1. El director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments ha d'autoritzar els membres del Cos a l'efecte de col·laborar amb els altres departaments i serveis de l'Administració general, i amb altres entitats i persones públiques i privades, en els àmbits preventiu, informatiu, formatiu i tècnic inherents a les seves funcions.

2. Tots els departaments i serveis de l'Administració general tenen l'obligació de col·laborar i cooperar amb els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, en el marc de les funcions que tenen encomanades, quan les autoritats competents els ho demanin.

3. La col·laboració institucional relacionada amb les actuacions del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments es formalitza mitjançant la signatura de protocols, convenis i acords de col·laboració entre les administracions, les entitats o les persones que tinguin la competència per fer-ho.

Article 18. Informació i coordinació amb els comuns

1. Les autoritats comunals han de ser informades, en el que afecta el territori o la població de la parròquia corresponent, sobre les iniciatives o les actuacions específiques del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que puguin tenir-hi una repercussió apreciable.

2. El ministeri competent en matèria d'interior o la Direcció del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de presentar a les autoritats comunals els plans d'actuació que els concerneixin i que s'estableixin en les matèries que són competència del Cos.

Títol II. Estructura i organització. Accés, promoció i formació

Capítol primer. Estructura i organització

Article 19. Ministeri responsable

El ministeri que té atribuïdes les competències en matèria d'interior, de conformitat amb els objectius generals establerts pel Govern, és l'òrgan responsable de la política estratègica i de l'impuls de l'ordenament jurídic en matèria de prevenció i extinció d'incendis, salvaments i actuacions en accidents i davant de situacions de perill i emergència.

Article 20. Direcció superior i competències

Correspon al ministre competent en matèria d'interior el comandament i la direcció superiors del

Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, en virtut dels quals exerceix les competències següents:

- a) La màxima direcció i la responsabilitat política del Cos.
- b) La representació institucional del Cos al Principat d'Andorra i a l'estranger.
- c) La proposta de creació, modificació i supressió dels serveis, àdhuc conjunturals, i de les estructures funcionals que siguin necessaris per desenvolupar i aconseguir els objectius de la política estratègica definida a l'article 19.
- d) La planificació general, el seguiment, i el control del desenvolupament i de la consecució dels objectius esmentats a la lletra c) anterior.
- e) L'aprovació de l'avantprojecte de pressupost del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i el control final de la seva execució.
- f) L'aprovació dels informes i de les estadístiques de servei actualitzades en les matèries pròpies de l'àmbit competencial del Cos.
- g) L'aplicació i la supervisió del règim estatutari dels membres del Cos, sense perjudici de les potestats atribuïdes al Govern en aquesta matèria.
- h) Les funcions establertes per aquesta Llei en relació amb l'accés, la promoció, la formació, les situacions administratives i el règim disciplinari dels membres del Cos.
- i) La promoció, la coordinació i la col·laboració del Cos amb els altres departaments i serveis de l'Administració general i amb les altres entitats i persones públiques i privades.
- j) Qualsevol altra competència que resulti de la normativa vigent.

Article 21. Direcció

1. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments té com a responsable un director i un director adjunt, que són nomenats i cessats lliurement pel Govern a proposta del ministre competent en matèria d'interior, mitjançant un decret publicat al *Bulletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2. En cas d'absència o impossibilitat, el director adjunt substitueix el director en totes les competències i funcions que té atribuïdes d'acord amb la normativa vigent.

Article 22. Competències de la Direcció

Correspon a la Direcció del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments el comandament, la direcció operativa i la gestió del Cos, en virtut dels quals exerceix les competències següents:

- a) La representació legal i institucional del Cos a tots els efectes, inclosa la facultat d'emprendre accions en nom del Cos i de representar-lo en els actes oficials i prop dels organismes internacionals, sense perjudici de les competències atribuïdes al ministre competent en matèria d'interior en aquest àmbit.
- b) L'emissió d'informe previ en relació amb la creació, la modificació i la supressió dels serveis, fins i tot conjunturals, i de les estructures funcionals que siguin necessaris per desenvolupar i aconseguir els objectius de la política estratègica definida a l'article 19.
- c) El desenvolupament de la planificació general i de la consecució dels objectius establerts a la lletra b) anterior.
- d) L'elaboració de l'avantprojecte de pressupost del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i el control de la seva execució.
- e) La realització dels informes i el tractament de les estadístiques de servei actualitzades en les matèries pròpies de l'àmbit competencial del Cos.
- f) La promoció, la coordinació i la col·laboració del Cos amb els altres departaments i serveis de l'Administració general i amb les altres entitats i persones públiques i privades, sense perjudici de les competències atribuïdes al ministre competent en matèria d'interior en aquest àmbit.
- g) L'emissió d'instruccions, circulars i notes internes o de servei per dirigir l'activitat i regular l'organització i el funcionament del Cos.
- h) Qualsevol altra competència que resulti de la normativa vigent.

Article 23. Principi de jerarquia

El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments té una estructura i una organització jerarquitzades, i els seus membres han de complir les ordres i les instruccions procedents dels seus caps o superiors.

Article 24. Estructura jeràrquica

1. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'estructura jeràrquicament en les ocupacions professionals tipus, les classificacions professionals i els llocs de treball que s'estableixen en la taula que consta com a annex 1 d'aquesta Llei, d'acord amb les escales i els graus o les funcions següents:

- a) Escala bàsica, que comprèn el grau de bomber i que equival al grup funcional C, nivell de classificació C1.
- b) Escala intermèdia, que comprèn els graus de sotsoficial bomber i sotsoficial bomber de primera, i

que equival al grup funcional B, nivells de classificació B4 i B3, respectivament.

c) Escala executiva, que comprèn els graus d'oficial bomber i oficial bomber de primera, i que equival al grup funcional B, nivells de classificació B2 i B1, respectivament.

d) Escala superior, que comprèn les funcions de director i director adjunt, que no pertanyen a cap grup funcional ni a cap nivell de classificació.

2. Per la via reglamentària es poden modificar les denominacions dels graus esmentats a l'apartat anterior, i també es poden crear categories que no comportin canviar de grau ni d'escala. Els requisits que cal acomplir per ascendir de categoria s'estableixen reglamentàriament.

Article 25. Estructura funcional

1. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments està integrat pels llocs de treball que es corresponen amb els membres del Cos que hi són adscrits, d'acord amb el sistema de classificació professional que estableix l'article 24.

2. Els llocs de treball que es corresponen amb membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments són proveïts en la forma i les condicions fixades en els articles 31 a 39 i en les normes que els desenvolupin.

3. Els llocs de treball que es corresponen amb els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments són proveïts en la forma i les condicions fixades per la Llei de la funció pública i les normes que la desenvolupen.

4. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen encomanades les funcions pròpies i específiques que s'assenyalen a l'apartat 2 de l'article 7, i, d'altra banda, exerceixen, de conformitat amb l'escala i el grau al qual pertanyen, les funcions següents:

a) Els membres que pertanyen a l'escala bàsica, amb independència de la categoria, aconsegueixen les tasques operatives i executives que dimanen de les funcions que tenen encomanades, i també poden acomplir circumstancialment les funcions de comandament d'un o més membres de la mateixa escala prop del servei al qual estan adscrits, en absència d'un membre d'una escala superior, si així ho determina el ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos.

b) Els membres que pertanyen a l'escala intermèdia aconsegueixen, a més de les tasques operatives i executives que els puguin correspondre, les funcions de comandament operatiu, supervisió, coordinació i

gestió dels grups i les seccions en què s'estructura el Cos.

c) Els membres que pertanyen a l'escala executiva aconsegueixen, a més de les tasques operatives i executives que els puguin correspondre, les funcions de comandament operatiu, supervisió, coordinació i gestió de les unitats, i de comandament superior dels grups i les seccions en què s'estructura el Cos.

d) Els membres que pertanyen a l'escala superior aconsegueixen les funcions de comandament operatiu, supervisió, coordinació i gestió de les àrees, i de comandament superior de les unitats, els grups i les seccions en què s'estructura el Cos.

5. La concreció de les ocupacions professionals tipus i les funcions principals i les activitats bàsiques dels llocs de treball s'especifiquen reglamentàriament.

Article 26. Principi de mobilitat interna

1. L'àmbit de la prestació del servei dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, d'acord amb l'ocupació professional tipus i el lloc de treball corresponent, és el de tot el Cos i allà on estigui desplegat territorialment. A aquest efecte, els és aplicable, en benefici del servei, el principi de mobilitat interna.

2. El principi de mobilitat interna implica que el cap o el superior jeràrquic pot encomanar als membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments qualsevol de les funcions corresponents als llocs de treball que s'integren en la mateixa ocupació professional tipus de la plaça que ocupen.

3. El principi de mobilitat interna també implica que el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, mitjançant les instruccions o circulars escaients, assigni i distribueixi els membres del Cos i, en concret, els efectius operatius de guàrdia, als diferents parcs de bombers, per a la prestació deguda de les funcions que tenen encomanades, d'acord amb els principis d'objectivitat i igualtat.

Article 27. Estructura orgànica

1. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'estructura orgànicament en els serveis i les estructures funcionals necessaris per aconseguir la missió i les funcions que té encomanades.

2. Aquests serveis i estructures funcionals poden consistir en una estructura general que englobi tots els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i també en àrees, unitats, seccions i grups als quals s'adscriu els membres del Cos que tinguin la capacitat i la formació oportunes, sense perjudici de l'acompliment de les funcions operatives pròpies i comunes que tots ells han de dur a terme.

3. Els caps dels serveis i les estructures funcionals són designats pel ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, entre els membres del Cos que pertanyin a l'escala i al grau que es determinin reglamentàriament, amb respecte de les funcions que estableix l'apartat 4 de l'article 25.

4. Els serveis i les estructures funcionals són creats, modificats o suprimits pel Govern per la via reglamentària, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, i amb l'informe previ del director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

5. Les funcions i l'organització dels serveis i les estructures funcionals es regulen reglamentàriament.

Article 28. Especialitats

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden desenvolupar, de forma parcial o permanent, altres funcions que per les seves característiques puguin considerar-se especialitats, a més de les funcions operatives pròpies i comunes del seu lloc de treball habitual.

2. El desenvolupament de les especialitats per part dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments està vinculat indissociablement a l'adscripció als serveis i les estructures funcionals en què s'estructura orgànicament el Cos.

3. Els tipus d'especialitats, els requisits per desenvolupar-les, la retribució que en dimana i les altres particularitats es regulen reglamentàriament.

Article 29. Registre de Membres

1. Els llocs de treball i els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'inscriuen en el Registre de Membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, que depèn del ministeri competent en matèria d'interior.

2. Les dades de cada membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que han de constar en el Registre i que es refereixen exclusivament als aspectes administratius, el conjunt de les quals formen el seu expedient personal, es determinen reglamentàriament.

3. Correspon al ministeri competent en matèria d'interior adoptar les mesures necessàries per assegurar la protecció i el caràcter confidencial de les dades del Registre de Membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Capítol segon. Accés i promoció

Article 30. Provisió de les places de Direcció

1. La plaça del lloc de treball de director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments és proveïda mitjançant la lliure designació entre funcionaris que siguin titulars de les places dels llocs de treball incloses en els grups A o B del sistema de classificació de l'Administració general, o bé entre membres del Cos que siguin titulars de les places dels llocs de treball incloses en les escales intermèdia o executiva.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, també es pot designar com a director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments una persona que no sigui funcionària de l'Administració general, com a personal de relació especial, d'acord amb les disposicions de la Llei de la funció pública.

3. La plaça del lloc de treball de director adjunt és proveïda mitjançant la lliure designació entre membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que siguin titulars de les places dels llocs de treball incloses en les escales intermèdia o executiva.

4. El nomenament d'un funcionari de l'Administració general com a director o director adjunt del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors, implica la reserva de la plaça de procedència fins al moment del cessament i l'assignació del complement de responsabilitat addicional a què es refereix la Llei de la funció pública. Quan es produeix el cessament, el funcionari concernit torna a la seva plaça de procedència, i deixa de percebre el complement de responsabilitat addicional esmentat.

5. Si el funcionari concernit ha ocupat la plaça del lloc de treball de director o director adjunt durant un període igual o superior a cinc anys, a més de les retribucions de la plaça del lloc de treball que passi a ocupar, se li assigna el complement de reconeixement de la funció directiva a què es refereix la Llei de la funció pública.

Article 31. Provisió de les places de membre del Cos

1. El ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ del director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, proposa al Govern el nombre i el tipus de places vacants o de nova creació de membre del Cos que cal cobrir. Aquesta proposta ha de ser motivada d'acord amb criteris objectius fonamentats en l'evolució, el creixement i les necessitats organitzatives, estructurals i professionals del Cos.

2. D'acord amb la proposta esmentada a l'apartat anterior, el Govern determina i decideix el nombre i el tipus de places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que cal cobrir.

Article 32. Procediment inicial per a la provisió de les places

En el procés de provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, cal acomplir el procediment inicial següent:

a) Abans de publicar la convocatòria per a la provisió de les places vacants o de nova creació, aquestes places s'han de poder cobrir d'acord amb les sol·licituds de reingrés dels membres del Cos que es troben en situació d'excedència sense reserva de plaça, sempre que siguin d'un lloc de treball del mateix nivell de classificació que la plaça que el membre del Cos concernit ocupava de forma immediatament anterior a l'inici de l'excedència, i que reuneixi d'altra banda els requisits necessaris per ocupar la plaça vacant o de nova creació.

b) Si les places vacants o de nova creació no es poden cobrir en virtut del que preveu la lletra a) anterior, es cobreixen de la manera com estableix l'article 33.

Article 33. Procediment subsegüent per a la provisió de les places

1. La provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que no s'hagi pogut efectuar en virtut del procediment inicial que preveu l'article 32 es du a terme de la manera següent:

a) La provisió de les places vacants o de nova creació que pertanyen a l'escala bàsica i al grau de bomber s'efectua per promoció interna entre funcionaris o agents de l'Administració general i, subsidiàriament, en cas que no hi concorrin candidats o els candidats no reuneixin els requisits exigits, mitjançant el procediment selectiu d'ingrés.

b) La provisió de les places vacants o de nova creació que pertanyen a l'escala intermèdia i als graus de sotsoficial bomber i sotsoficial bomber de primera, i a l'escala executiva i als graus d'oficial bomber i oficial bomber de primera, s'efectua per promoció interna entre membres del Cos, segons s'estableixi reglamentàriament; subsidiàriament, en cas que no hi concorrin candidats o els candidats no reuneixin els requisits exigits, per promoció interna entre els altres funcionaris o agents de l'Administració general i, més subsidiàriament, en cas que no hi concorrin candidats o els candidats no reuneixin els requisits exigits, mitjançant el procediment selectiu d'ingrés.

2. Sense perjudici del que preveu la lletra b) anterior, de forma excepcional i amb l'informe previ del director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, el ministre competent en matèria d'interior pot decidir de forma motivada que la provisió de les places vacants o de nova creació es faci només mitjançant el procediment selectiu d'ingrés.

Article 34. Requisits en la provisió de les places

1. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de complir en tots els casos, a més dels requisits generals establerts per la Llei de la funció pública, els requisits mínims següents:

- a) Tenir la nacionalitat andorrana.
- b) Estar compresos en la franja d'edat que en cada cas estableixin les bases de la convocatòria, d'acord amb els requeriments exigits per a la plaça vacant o de nova creació, a la data de la publicació de l'edicta de la convocatòria al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.
- c) No estar condemnats per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública, mentre no hagi transcorregut el termini establert legalment per a la prescripció de la pena imposada o no s'hagin cancel·lat dels antecedents penals.
- d) No trobar-se inhabilitats o suspesos per a l'exercici de l'ofici o el càrrec mitjançant una resolució judicial ferma.
- e) No haver estat acomiadats, no trobar-se inhabilitats per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració pública o no estar suspesos de funcions o per a l'exercici de l'ofici o el càrrec mitjançant una resolució disciplinària ferma.
- f) Ser declarats aptes físicament i psíquicament d'acord amb les proves establertes en el procés per a la provisió de la plaça vacant o de nova creació.

2. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que s'efectuï mitjançant el procediment selectiu d'ingrés tampoc no poden estar processats, inculpats o encausats per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública, mentre no s'hagi produït l'absolució o no s'hagi sobresegut la causa penal.

3. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que s'efectuï per promoció interna també han de complir els requisits següents:

a) No estar processats per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública, mentre no s'hagi produït l'absolució o no s'hagi sobresegut la causa penal.

b) No ser objecte d'un expedient disciplinari incoat per una falta molt greu, o no haver estat sancionats per una falta disciplinària greu o molt greu mitjançant una resolució disciplinària ferma, mentre no s'hagi arxivat l'expedient disciplinari o no s'hagin cancel·lat les anotacions de les sancions imposades.

4. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que s'efectuï mitjançant el procediment selectiu d'ingrés, o per promoció interna entre funcionaris o agents de l'Administració general que no siguin membres del Cos, també han d'estar en possessió del títol de batxillerat o d'un diploma equivalent, emès o reconegut pel Govern, per accedir a l'escala bàsica, i del títol d'ensenyament superior universitari, emès o reconegut pel Govern, que es determini en les bases de la convocatòria, per accedir a l'escala intermèdia o executiva.

5. Els altres requisits generals o específics exigibles als candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'han de determinar reglamentàriament o, en cas contrari, s'han de correspondre justificadament al perfil del lloc de treball de què es tracti i s'han d'especificar en les bases de la convocatòria.

Article 35. Sistemes i proves per a la provisió de les places

1. La provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments es fa pels sistemes de concurs oposició o d'oposició, segons es determini reglamentàriament, que han de respondre als principis d'objectivitat, publicitat, igualtat i concurrència, i que tenen com a finalitat seleccionar els candidats que s'adaptin més bé als llocs de treball que s'han de cobrir d'acord amb la seva capacitat, els seus mèrits i la seva experiència.

2. En la fase de concurs del concurs oposició es valoren els mèrits que consten als expedients personals o als currículums aportats per les persones admeses en el procés per a la provisió de les places vacants o de nova creació, segons el barem que s'indica en les bases de la convocatòria, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable. La ponderació de la fase de concurs també s'indica en les bases de la convocatòria.

3. En la fase d'oposició del concurs oposició o quan el sistema sigui d'oposició, els candidats fan les

proves selectives o de capacitació que s'estableixin reglamentàriament, la ponderació de les quals en la valoració global s'indica en les bases de la convocatòria.

Article 36. Bases de la convocatòria

1. El ministre competent en matèria d'interior aprova les bases de la convocatòria per a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, les comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública, i n'ordena la publicació.

2. Les bases de la convocatòria han d'incloure els requisits que cal complir per aspirar a la provisió de les places vacants o de nova creació i el procediment que se segueix a aquest efecte, i també la informació addicional que es determini reglamentàriament.

Article 37. Valoració dels mèrits

En la fase de concurs del concurs oposició per a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que es faci per promoció interna, s'han de valorar necessàriament i com a mínim els mèrits següents, d'acord amb el barem i la ponderació que s'estableixin reglamentàriament:

a) L'experiència laboral i la trajectòria professional en les places corresponents ocupades dins el Cos i en la resta de l'Administració general.

b) La capacitació adquirida en estudis d'ensenyament superior o cursos de formació, perfeccionament professional i especialització, entre d'altres, sempre que tinguin per objecte matèries relacionades amb les funcions pròpies de les places que s'han de proveir, o que siguin d'interès, utilitat o necessitat per a les places esmentades.

c) Els resultats de l'avaluació de l'acompliment, les distincions i les recompenses atorgades i l'absència de sancions disciplinàries fermes durant la carrera professional o durant el període immediatament anterior que prevegin les bases de la convocatòria.

d) L'antiguitat dins el Cos.

Article 38. Comitè Tècnic de Selecció

1. El Comitè Tècnic de Selecció és l'òrgan col·legiat encarregat d'establir els requisits, executar les convocatòries, organitzar el conjunt de les proves per a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, avaluar els candidats i efectuar la proposta d'adjudicació d'aquestes places, d'acord amb el que disposen la normativa vigent i les bases de la convocatòria.

2. Les funcions, la composició, el nomenament i el cessament dels membres, la constitució i la

designació dels càrrecs, el règim de convocatòria, el quòrum i la presa de decisions i les altres particularitats del Comitè Tècnic de Selecció es regulen per reglament.

Article 39. Períodes de formació i de prova

1. Un cop finalitza el procés per a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, el Comitè Tècnic de Selecció proposa al ministre competent en matèria d'interior els candidats que han obtingut la millor qualificació global de les proves realitzades, en nombre igual al de les places que s'han de cobrir, d'acord amb el que estableixin les bases de la convocatòria.

2. El ministre competent en matèria d'interior eleva la proposta de nomenament dels candidats proposats pel Comitè Tècnic de Selecció al Govern, perquè els nomeni com a membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en l'escala i el grau que correspongui, en període de formació.

3. Els candidats que són nomenats pel Govern en període de formació han de seguir el procés formatiu inicial d'acord amb el programa que hagi aprovat el ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. La durada del procés formatiu inicial es determina reglamentàriament.

4. Una vegada els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han finalitzat i superat el procés formatiu inicial, si així n'informa el director del Cos, el ministre competent en matèria d'interior en proposa al Govern el nomenament en l'escala i el grau que correspongui, en període de prova.

5. Durant el període de prova que es determini reglamentàriament, s'han d'apreciar la capacitació, la dedicació, les aptituds, l'adaptació i les competències dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments concernits en relació amb el seu lloc de treball.

6. Un cop els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en període de prova han conclòs satisfactòriament aquest període, el director del Cos n'informa el ministre competent en matèria d'interior, que en proposa al Govern el nomenament definitiu en l'escala i el grau que correspongui.

7. El nomenament definitiu com a membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments es publica al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* i comporta jurar o prometre acatament i fidelitat a la Constitució, com a norma suprema de l'ordenament jurídic, i l'adquisició consegüent de la condició d'agent de l'autoritat.

8. Els nomenaments es notifiquen en tots els casos a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

9. En cas que els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en període de formació o en període de prova no superin el procés formatiu inicial o no siguin avaluats favorablement, o renunciïn a la plaça o els sigui impossible, per qualsevol motiu establert legalment, de seguir ocupant-la:

a) Si la provisió de la plaça s'ha fet mitjançant el procediment selectiu d'ingrés, el ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos, notifica per escrit als membres del Cos concernits l'acabament de la relació laboral sense cap altra responsabilitat que no sigui liquidar-los la remuneració que es correspon amb el temps efectivament treballat.

b) Si la provisió de la plaça s'ha fet per promoció interna, el ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos, notifica per escrit als membres del Cos concernits que retornen a la plaça que ocupaven amb anterioritat, amb les conseqüències retributives que se'n puguin derivar.

10. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en període de prova tenen els mateixos drets i estan sotmesos als mateixos deures que aquesta Llei estableix amb caràcter general.

Capítol tercer. Formació

Article 40. Formació inicial, continuada i específica

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de rebre una formació inicial, i també una formació continuada i una formació específica, que garanteixin la capacitació professional per al compliment adequat de les funcions que tenen encomanades, d'acord amb els principis d'objectivitat i igualtat d'oportunitats, sense perjudici que les formacions s'hagin d'adaptar a les necessitats específiques dels llocs de treball.

2. El pla de formació dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, que ha d'incloure la formació inicial, la formació continuada i la formació específica, l'aprova el ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos, d'acord amb el que es fixi per la via reglamentària.

3. El Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments assumeix les despeses de formació dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. No obstant això, es pot establir reglamentàriament l'obligació dels membres del Cos de fer-se càrrec d'aquestes despeses en supòsits excepcionals, o de romandre al mateix

lloc de treball durant un període determinat a comptar de la finalització de la formació.

Article 41. Acords i convenis per a formació

Per aconseguir els objectius de formació esmentats a l'apartat 1 de l'article 40, el ministre competent en matèria d'interior, o el director del Cos, amb l'autorització prèvia del ministre competent en matèria d'interior i, si escau, del Govern, poden subscriure acords o convenis amb altres entitats i persones públiques i privades, nacionals i estrangeres, tot respectant quan sigui el cas els requeriments establerts per als tractats internacionals.

Article 42. Desenvolupament professional

Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han d'assistir i participar en les accions de desenvolupament professional que es duguin a terme per garantir el compliment adequat de les funcions que tenen encomanades.

Títol III. Règim estatutari

Capítol primer. Drets i deures

Article 43. Drets

Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen, a més dels drets que la Llei de la funció pública reconeix als funcionaris, el dret a:

- a) Rebre la formació inicial, continuada i específica en els termes que estableixen l'article 40 i les normes que el desenvolupin.
- b) Disposar de condicions de treball dignes per a complir les seves funcions.
- c) Disposar de mesures de protecció de la seguretat i la salut en el treball adequades, d'acord amb els riscos inherents a les seves funcions.
- d) Constituir organitzacions sindicals per defensar els seus drets i interessos professionals, afiliar-s'hi i participar-hi activament.
- e) Gaudir dels permisos, les vacances i els dies compensatoris que determinen l'article 54 i les normes que el desenvolupin.
- f) Ser defensats en cas que siguin processats, inculpats o encausats en el marc d'una causa penal per accions o omissions realitzades amb motiu del desenvolupament de les funcions que tenen encomanades, i davant d'amenaques i atacs a la seva persona o el seu patrimoni arran del desenvolupament d'aquestes funcions.
- g) Qualsevol altre dret que els reconeguin aquesta Llei i les normes que la desenvolupin.

Article 44. Deures

Els deures dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments els conformen els principis d'actuació i les obligacions enunciats als articles 9 i 16, respectivament, sense perjudici de les altres obligacions que estableixin aquesta Llei o les normes que la desenvolupin.

Article 45. Seguretat i salut

1. Per tal d'aplicar els principis preventius necessaris i les mesures per promoure la millora de la seguretat i la salut en el treball, el Govern i els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han d'acomplir les disposicions de la Llei de la seguretat i la salut en el treball quan siguin aplicables.

2. No obstant això, quan s'hi oposin particularitats inherents a determinades activitats en l'àmbit de les funcions pròpies del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, la seguretat i la salut dels seus membres han de quedar assegurades a través de reglaments específics.

Article 46. Vigilància de la salut

1. El Govern ha de vetllar per la vigilància periòdica de l'estat de salut dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en funció dels riscos inherents a l'activitat que desenvolupen.

2. La vigilància de la salut s'ha de fer respectant el dret a la intimitat i la dignitat dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i la confidencialitat de la informació relacionada amb el seu estat de salut.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de passar de forma obligatòria i cada dos anys com a mínim els exàmens de salut necessaris per determinar la seva aptitud per desenvolupar les funcions que tenen encomanades. Aquests exàmens tenen com a objectiu controlar i fer el seguiment de l'estat de salut dels membres del Cos per detectar precoçment les repercussions de les condicions de treball sobre la seva salut i establir, si escau, les mesures necessàries per prevenir els riscos inherents a l'activitat que duen a terme.

4. Els resultats dels exàmens de salut s'han de comunicar al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments interessat. Per excepció al principi de confidencialitat segons el qual només el personal mèdic o les autoritats sanitàries tenen accés a la informació mèdica de caràcter personal, el director del Cos ha de ser informat de les conclusions que es derivin dels exàmens de salut efectuats prop dels membres del Cos quan calgui introduir o millorar les mesures de prevenció i protecció oportunes.

5. Les disposicions d'aquest article també són aplicables als funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Article 47. Condicions físiques, psíquiques i sensorials

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que per les seves característiques personals o el seu estat biològic conegut, o per la seva discapacitat física, psíquica o sensorial reconeguda degudament, siguin especialment sensibles als riscos derivats de l'activitat que duen a terme, han de gaudir d'una protecció específica i no poden ocupar llocs de treball o desenvolupar funcions en relació amb les quals ells mateixos, altres treballadors o terceres persones puguin quedar exposats a situacions de perill.

2. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han d'estar en les condicions físiques, psíquiques i sensorials adequades per dur a terme les funcions inherents al lloc de treball que ocupen. En cas que hi hagi símptomes o indicis suficients per creure que els ha sobrevingut algun problema físic, psíquic o sensorial que pot afectar negativament o que els pot fer no aptes per a l'activitat que han de desenvolupar, o que pugui posar en perill la seva integritat física o la d'altri, els membres del Cos s'han de sotmetre als exàmens de salut específics i oportuns.

3. En els casos establerts a l'apartat anterior, el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments també pot decidir que els membres del Cos se sotmetin a una revisió psicotècnica o mèdica específica per determinar l'abast del seu problema i la repercussió que té o pot tenir en el seu lloc de treball i en les funcions que tenen encomanades. El director del Cos comunica per escrit la decisió de forma motivada al membre del Cos concernit i al ministre competent en matèria d'interior.

4. Els exàmens de salut específics i la revisió psicotècnica o mèdica els efectua un comitè mèdic compost per un metge especialista en medicina del treball i pels metges especialistes o els professionals tècnics que designi el ministre competent en matèria d'interior. Les altres particularitats sobre el comitè mèdic es determinen reglamentàriament.

5. El comitè mèdic també té la funció d'examinar els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que presenten certificats o es troben en una situació que hagi de comportar la modificació de les condicions de treball. En aquest cas, el membre del Cos concernit ha de sol·licitar per escrit el canvi

de les condicions de treball i facilitar als metges o els professionals designats la documentació oportuna que li sigui requerida.

6. D'acord amb el dictamen que emeti el comitè mèdic, que té caràcter vinculant, el ministre competent en matèria d'interior pot decidir de forma motivada, alternativament o conjuntament, si escau:

a) El seguiment del tractament o les prescripcions mèdiques que s'indiquin en el dictamen per al compliment degut de les funcions que el membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments concernit té encomanades, durant un temps determinat i susceptible de ser renovat successivament.

b) L'adaptació temporal de les condicions del lloc de treball del membre del Cos a les mesures de prevenció i protecció necessàries, en cas que sigui possible, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial a les noves condicions del lloc de treball, si escau.

c) L'adscripció temporal del membre del Cos a un altre lloc de treball, dins o fora del Cos o del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, que pugui desenvolupar degudament, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball, si escau.

d) La suspensió temporal del membre del Cos de les seves funcions, si el tractament no se segueix degudament o les prescripcions mèdiques no es respecten, amb la pèrdua de les retribucions corresponents, si escau.

7. Si el membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments refusa de sotmetre's als exàmens de salut específics o a la revisió psicotècnica o mèdica corresponent, el ministre competent en matèria d'interior pot decidir motivadament la suspensió del membre del Cos concernit de les seves funcions per un període no superior a sis mesos, amb la pèrdua de les retribucions corresponents, si escau, o bé l'adscripció temporal del membre del Cos a un altre lloc de treball, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball, si escau.

Article 48. Reforma

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden ser declarats en situació de reforma quan:

a) La situació d'invalidesa atorgada per la Caixa Andorrana de Seguretat Social o la situació resultant de la revisió psicotècnica o mèdica els impedeix la realització de les funcions del lloc de treball que ocupen, però estan capacitats per exercir les funcions d'un altre lloc de treball, adscrit preferentment al Departament de Prevenció i

Extinció d'Incendis i Salvaments o, subsidiàriament, a la resta de l'Administració general.

b) Tot i estar capacitats per exercir les funcions del lloc de treball que ocupen, la situació d'invalidesa o la situació resultant de la revisió psicotècnica o mèdica els impedeix la realització de la jornada o l'horari de treball inherents al lloc de treball que ocupen, o la realització dels torns de treball o les guàrdies operatives establerts.

2. La declaració de la situació de reforma i l'adscripció consegüent del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments a un altre lloc de treball correspon al ministre competent en matèria d'interior i, si escau, també a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

3. Als membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en situació de reforma se'ls garanteixen el mateix règim de jubilació i les retribucions fixes que percebien amb anterioritat, a excepció del complement específic a què es refereix la Llei de la funció pública. No obstant això, si la reforma porta causa d'una situació vinculada estrictament a les funcions que els són encomanades, continuen percebent el complement específic. A aquest efecte, el ministre competent en matèria d'interior ha de sol·licitar a la Secretaria d'Estat de Funció Pública que els sigui assignada la diferència entre el nou salari percebut i les percepcions que en el seu cas els sufragui la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

4. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que es trobin en situació de reforma queden desvinculats totalment de la funció de bomber, amb la suspensió de les facultats que com a membres del Cos els corresponen. I han de lliurar al director del Cos el carnet professional i els equipaments dels quals disposen.

Article 49. Retribució

1. La retribució bàsica dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments se subjecta a les disposicions de la Llei de la funció pública i al sistema de classificació professional que s'hi estableix, d'acord amb la taula salarial anual que s'adjunta com a annex 2 d'aquesta Llei.

2. La retribució de les especialitats, d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 28, i les especificitats eventuais en matèria de sistemes de compensació, es determinen reglamentàriament.

Article 50. Distincions, recompenses i gratificacions

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament de Prevenció i

Extinció d'Incendis i Salvaments poden ser distingits o recompensats si s'aprecia alguna de les circumstàncies o algun dels supòsits que es determinin per reglament.

2. Les distincions i les recompenses atorgades han de constar en l'expedient personal del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments o del funcionari o l'agent de l'Administració concernit, i es valoren com a mèrit en els processos per a la provisió de places vacants o de nova creació.

3. També es poden atorgar a autoritats o persones que no formin part del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, fins i tot estrangeres, les distincions que s'estableixin reglamentàriament.

4. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden rebre gratificacions no consolidables amb motiu de la realització dels serveis extraordinaris o per raó de la concurrència de les situacions excepcionals que es defineixin per reglament.

5. Les distincions i les recompenses són atorgades pel ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. Les gratificacions són concedides pel Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ del director del Cos.

Capítol segon. *Uniforme, divises i distintiu d'identificació*

Article 51. *Uniforme*

1. Quan estan de servei, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de vestir l'uniforme que se'ls proporciona. La forma i la composició de l'uniforme les estableix el ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos.

2. No obstant això, el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments pot decidir motivadament que en determinats llocs de treball, per necessitats del servei i si concorre qualsevol altre motiu justificat, els membres del Cos puguin exercir les seves funcions sense vestir l'uniforme reglamentari.

3. Els membres jubilats del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden vestir l'uniforme de gala en els actes oficials i públics i en els actes socials en què s'exigeixi o s'aconselli de fer-ho als membres del Cos.

Article 52. *Divises i distintiu d'identificació*

1. Quan vesteixen l'uniforme reglamentari, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments porten les divises que s'estableixin reglamentàriament, als llocs i en la forma en què també s'hi prevegi.

2. El carnet professional és el distintiu d'identificació de tots els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. La forma i el contingut del carnet professional també s'estableixen per la via reglamentària.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que exerceixin les seves funcions sense vestir l'uniforme reglamentari han d'identificar-se sempre mitjançant el carnet professional i la placa emblema. Quan estiguin fora de servei, només poden utilitzar el carnet professional per identificar-se per motius estrictament vinculats a l'exercici de les seves funcions.

4. Per la via reglamentària es pot crear un carnet distintiu per als membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments jubilats.

Capítol tercer. *Jornada i horari. Vacances i permisos. Situacions administratives*

Article 53. *Jornada i horari de treball*

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de complir la jornada i l'horari de treball que es determinin per la via reglamentària.

2. Els torns de treball i les guàrdies operatives els determinen el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments per mitjà d'instruccions o circulars, tenint en compte les necessitats del servei, l'optimització dels recursos humans i tècnics, i la salut laboral dels membres del Cos.

3. El nombre mínim i màxim de les guàrdies operatives anuals que du a terme cada membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i els paràmetres per calcular-les es fixen reglamentàriament, d'acord amb el nombre total d'hores anuals de treball que estableix el Govern per a la resta de funcionaris i agents de l'Administració general.

4. En les situacions d'emergència o de necessitat, o en ocasió de serveis excepcionals que s'estableixin reglamentàriament, es poden mobilitzar els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que estiguin fora de servei.

Article 54. Vacances, permisos i dies compensatoris

1. La distribució dels períodes de vacances, l'atorgament de permisos i l'establiment dels dies de recuperació o de compensació dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments queden condicionats al bon funcionament de l'organització i del servei del Cos.

2. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen dret, amb caràcter general, a vint-i-cinc dies hàbils de vacances retribuïdes cada any. El període de vacances no fet durant l'any natural a què correspon, o com a màxim fins al 31 de gener de l'any següent, no es pot acumular en anys posteriors, llevat de casos excepcionals i justificats, amb l'informe previ favorable del director del Cos. Les altres particularitats en matèria de vacances es determinen reglamentàriament.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen el dret d'obtenir els permisos administratius que s'assenyalin reglamentàriament, en les condicions que s'hi estableixin. L'atorgament i el refús dels permisos administratius correspon al director del Cos.

4. El director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments comunica anualment els dies de compensació que tenen els membres del Cos, que són proporcionals al temps efectiu treballat. Aquests dies corresponen als festius del calendari oficial publicat, dels quals es beneficien la resta de funcionaris o agents de l'Administració general, en què els membres del Cos estan obligats a treballar per raó de servei.

5. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments no poden gaudir dels dies de compensació corresponents als festius durant els quals han estat de baixa mèdica per malaltia.

Article 55. Comissió de serveis i adscripció temporal

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que així ho sol·licitin poden ser adscrits en comissió de serveis durant un termini màxim de dos anys, prorrogable de forma justificada un any més, sempre que hagin transcorregut com a mínim dos anys des que ocupen el seu lloc de treball.

2. Un cop finalitzen l'adscripció en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de retornar al seu lloc de treball.

3. L'adscripció d'un membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça està supeditada a l'interès públic i al bon funcionament de

l'organització i del servei del Cos, i requereix l'informe previ favorable del director del Cos.

4. L'adscripció d'un membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça correspon a la Secretaria d'Estat de Funció Pública, a proposta del ministre competent en matèria d'interior.

5. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que estiguin adscrits en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça queden desvinculats totalment de la funció de bomber, amb la suspensió de les facultats que com a membres del Cos els corresponen. I han de lliurar al director del Cos el carnet professional i els equipaments dels quals disposen per tota la durada de l'adscripció.

Article 56. Excedència

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments estan en situació d'excedència quan se separen temporalment i voluntàriament del servei actiu per alguna de les circumstàncies que s'estableixen a la Llei de la funció pública, amb les particularitats següents:

a) L'excedència per interès particular està supeditada a l'interès públic i al bon funcionament de l'organització i del servei del Cos.

b) La declaració de la situació d'excedència dels membres del Cos és aprovada pel ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos, i es comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

2. El reingrés al servei actiu dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en situació d'excedència s'efectua en la forma, les condicions i els efectes establerts en la Llei de la funció pública, amb la particularitat que la decisió sobre el reingrés correspon al ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del Cos. Aquesta decisió es comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

3. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que estiguin en situació d'excedència queden desvinculats totalment de la funció de bomber, amb la suspensió de les facultats que com a membres del Cos els corresponen. I han de lliurar al director del Cos el carnet professional i els equipaments dels quals disposen per tota la durada de l'excedència.

Article 57. Trasllet

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden sol·licitar el trasllat a una plaça vacant o de nova creació que es

correspongui amb un lloc de treball igual o amb característiques similars al de la plaça que està ocupant el membre del Cos concernit, sempre que no comporti un increment de salari.

2. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments també poden demanar el trasllat a una plaça que pertanyi a una escala inferior o a un grau inferior de la mateixa escala en relació amb la plaça que el membre del Cos concernit ocupava amb anterioritat al trasllat. Aquest trasllat comporta que la retribució es correspongui amb la de la nova plaça i se situï a la banda mitjana, i que el membre del Cos concernit renunciï a la part salarial que sobrepassi.

3. Correspon al ministre competent en matèria d'interior decidir sobre el trasllat, a proposta del director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, d'acord amb l'interès públic i el bon funcionament de l'organització i del servei del Cos. Aquesta decisió es comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

Capítol quart. Seguretat social, jubilació i assegurança

Article 58. Seguretat social i jubilació

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'acullen al règim general de la seguretat social. A més, han de disposar del sistema de protecció social adequat en cas de mort, invalidesa, malaltia, accident laboral i incapacitat temporal, d'acord amb la normativa aplicable.

2. La jubilació dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments es regeix per les disposicions de la Llei de la funció pública i de la Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

Article 59. Assegurança

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han d'estar emparats per una pòlissa d'assegurança complementària a càrrec del Govern que cobreixi tots els riscos que dimanen de la seva professió.

2. La cobertura de responsabilitat civil professional no inclou la responsabilitat derivada d'accions o omissions per les quals els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments hagin estat sancionats penalment o disciplinàriament.

Capítol cinquè. Drets sindicals

Article 60. Llibertat i activitats sindicals

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen el dret de constituir organitzacions sindicals per defensar els seus drets i

interessos professionals, així com d'afiliar-s'hi i participar-hi activament d'acord amb la normativa aplicable.

2. Les organitzacions sindicals legalment constituïdes tenen el dret de formular propostes, elevar informes i dirigir peticions als òrgans competents, així com d'exercir la representació dels seus afiliats davant d'aquests òrgans.

3. Les organitzacions sindicals legalment constituïdes tenen el dret que se'ls faciliti un local per a l'exercici de les seves activitats, a les dependències que determini el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

4. Els representants sindicals han de disposar de les condicions i el temps necessaris per atendre les activitats pròpies de la seva funció, en la forma i l'abast que s'estableixin per la Llei de la funció pública o per la via reglamentària, sense perjudici del bon funcionament de l'organització i del servei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Article 61. Normativa aplicable

En tot el que no estableixin l'article 60 i les normes que el desenvolupin, la constitució, el funcionament i els drets de les organitzacions sindicals, dels seus representants i dels seus afiliats, i l'exercici de les activitats que duen a terme es regeixen per la Llei qualificada de llibertat sindical.

Article 62. Drets de vaga i de manifestació

1. A l'efecte de garantir la prestació dels serveis que tenen encomanats, que són essencials per a la comunitat i la interrupció dels quals pot afectar béns i drets constitucionalment protegits, com són els drets a la vida, la integritat física, la seguretat i el medi ambient, els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments poden exercir el dret de vaga en els termes que estableixi la normativa aplicable, i tot respectant el manteniment dels serveis mínims i els efectius que es fixin a aquest efecte. En concret, tenen prohibit dur a terme accions substitutives del dret de vaga o accions concertades que puguin alterar la prestació dels serveis essencials que els corresponen.

2. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tenen prohibit manifestar-se i defensar públicament els seus drets i interessos professionals utilitzant en tot o en part l'uniforme o les divises reglamentaris, i el material operatiu o de transport.

Títol IV. Règim disciplinari

Capítol primer. Disposicions generals

Article 63. Responsabilitat disciplinària

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en servei actiu o, si escau, suspesos, estan sotmesos a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment d'aquesta Llei i de les normes que la desenvolupin.

2. La responsabilitat disciplinària és independent de la responsabilitat civil i penal en què puguin incórrer els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments pels mateixos fets.

3. Es considera una falta disciplinària tota acció o omissió que constitueixi un incompliment dels principis d'actuació, les obligacions i els deures als quals estan sotmesos els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

4. La comissió d'una falta implica l'exigència de responsabilitat disciplinària mitjançant la imposició de la sanció que escaigui en funció de la tipificació i el procediment establerts en aquesta Llei.

5. És responsable disciplinàriament el membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que sigui autor de la falta i els altres membres del Cos que n'hagin induït, consentit o encobert la comissió:

a) Es considera autor qui comet la falta personalment, conjuntament amb altri, o per mitjà d'algú de qui se serveix com a instrument. També es considera autor qui de manera directa i conscient força o indueix altri a la comissió d'una falta, o a cooperar-hi amb actes necessaris. Així mateix, es considera autor per omissió qui, amb coneixement de la comissió d'una falta i tenint l'obligació d'evitar el resultat i podent-ho fer, n'hagi permès la producció sense haver-hi participat.

b) Es considera encobridor qui, tenint coneixement de la comissió d'una falta i sense haver-hi participat, ajudi l'autor a aprofitar-se'n.

6. Als efectes dels articles 71, 72 i 73, s'entén per *reiteració* que s'hagin comès en dos ocasions els fets de què es tracti en el termini d'un any."

Article 64. Drets

Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments que són objecte d'un procediment disciplinari tenen els drets següents:

a) Dret a ser informats dels fets que se'ls imputen, de les faltes que aquests fets puguin constituir, de les sancions que els puguin ser imposades, de la identitat de la persona designada com a instructor i de la persona o l'òrgan competent per imposar la sanció.

b) Dret d'accés a l'expedient disciplinari, de conèixer l'estat de la tramitació i d'obtenir còpies dels documents, en els termes del Codi de l'Administració.

c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que considerin oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.

d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateixos.

e) Dret a ser assistits per un advocat durant la tramitació de l'expedient, de lliure elecció per part dels membres del Cos i a càrrec seu.

f) Dret a obtenir una resolució motivada.

g) Qualsevol altre dret que reconeguin la Constitució o les lleis.

Capítol segon. Procediment disciplinari

Article 65. Inici del procediment

1. El procediment disciplinari contra un membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments s'inicia, d'ofici o arran d'una denúncia o una comunicació, en virtut de la incoació d'un expedient disciplinari, que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. La competència per incoar un expedient disciplinari contra un membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments correspon a qualsevol dels caps dels serveis o les estructures funcionals on està adscrit el membre del Cos expedientat quan es tracta de fets qualificats com a faltes lleus; al director del Cos quan es tracta de fets qualificats com a faltes greus, i al ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ del director del Cos, quan es tracta de fets qualificats com a faltes molt greus. Si els mateixos fets poden ser constitutius de més d'una falta amb una classificació distinta, és competent per incoar l'expedient disciplinari l'òrgan que ho sigui per raó de la falta més greu.

3. La persona competent per incoar l'expedient disciplinari designa un instructor entre els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

4. L'instructor ha d'abstenir-se en els supòsits en què ho estableixi la normativa aplicable i, en cas que no ho faci, pot ser recusat:

a) Si concorre algun motiu d'incompatibilitat i, en concret, algun dels supòsits previstos al Codi de conducta per a l'Administració pública, l'instructor ho ha de comunicar a la persona que l'ha designat, en el termini màxim de cinc dies hàbils a comptar de l'endemà del dia en què se l'assabenti de la

designació. Dins dels cinc dies hàbils següents, la persona que ha designat l'instructor resol motivadament, i aquesta resolució no és susceptible de recurs.

b) En cas que es recusi l'instructor, també resol motivadament la persona que l'ha designat, en el mateix termini assenyalat a la lletra a) anterior. Aquesta resolució no és susceptible de recurs, sense perjudici que es pugui al·legar aquest extrem en virtut del recurs que es formuli contra la resolució disciplinària.

5. La resolució mitjançant la qual s'incoa l'expedient disciplinari i es designa l'instructor s'ha de notificar per escrit al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat.

Article 66. Instrucció de l'expedient

1. L'instructor ha de formular, en el termini màxim d'un mes per a les faltes lleus, i de dos mesos per a les faltes greus i molt greus, des del dia en què es notifiqui al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat la resolució assenyalada a l'apartat 5 de l'article 65, el plec de càrrecs corresponent, que ha d'incloure els fets imputats, amb expressió de les faltes presumptament comeses i de les sancions que siguin aplicables.

2. El plec de càrrecs s'ha de notificar per escrit al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat, el qual disposa d'un termini de deu dies hàbils per fer al·legacions i sol·licitar, si escau, la pràctica de les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

3. Una vegada contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot practicar les proves sol·licitades i les altres proves que consideri oportunes i siguin admissibles en dret, en el termini d'un mes. Posteriorment, ha de donar vista de l'expedient disciplinari al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat, perquè en el termini de deu dies hàbils formuli les conclusions que estimi convenients.

4. Si en el moment de formular el plec de càrrecs o després de practicar les proves es conclou:

a) Que els fets poden ser constitutius d'una falta greu, en el cas d'un expedient incoat per una falta lleu, o d'una falta molt greu, en el cas d'un expedient incoat per una falta lleu o una falta greu, l'instructor ha d'elevat l'expedient disciplinari al director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, o al ministre competent en matèria d'interior, respectivament, perquè arxivi l'expedient incoat i incoï, si escau, un nou expedient disciplinari d'acord amb el que estableixen l'article 65 i aquest article.

b) Que els fets poden ser constitutius d'una falta lleu, en el cas d'un expedient incoat per una falta

greu o una falta molt greu, o d'una falta greu, en el cas d'un expedient incoat per una falta molt greu, l'instructor ha de continuar la tramitació de l'expedient disciplinari i segueix sent competent per resoldre'l la persona o l'òrgan que ho era d'acord amb la classe de falta en virtut de la qual s'havien qualificat els fets inicialment. No obstant això, l'instructor ha de fer constar aquesta circumstància al plec de càrrecs o després de practicar les proves, segons el cas.

En ambdós casos, l'instructor ho ha de fer saber al membre del Cos expedientat.

5. Totes les persones i les entitats públiques i privades estan obligades, amb les limitacions que estableixen les lleis, a facilitar a l'instructor la informació necessària per al bon fi de la instrucció de l'expedient.

Article 67. Resolució de l'expedient

1. La competència per dictar la resolució disciplinària i, si escau, imposar les sancions oportunes, o per arxivar l'expedient disciplinari, correspon al director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments per a les faltes lleus, al ministre competent en matèria d'interior per a les faltes greus, i al Govern per a les faltes molt greus.

2. La resolució disciplinària s'ha de dictar en el termini de quinze dies hàbils per a les faltes lleus, de trenta dies hàbils per a les faltes greus i de quaranta-cinc dies hàbils per a les faltes molt greus, un cop transcorregut el termini concedit al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat per formular les conclusions.

3. La resolució disciplinària ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci. Si la resolució és sancionadora, s'han de determinar amb precisió les faltes comeses, els preceptes en què estan tipificades i les sancions imposades.

4. Les sancions d'amonestació escrita arran de la comissió de faltes lleus poden ser imposades pel director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sense que calgui nomenar un instructor ni realitzar cap altre tràmit que el d'audiència o al·legacions escrites del membre del Cos expedientat, en el termini màxim d'un mes a comptar del dia en què es notifiqui la resolució mitjançant la qual s'incoa l'expedient disciplinari.

5. En els altres casos, si així ho sol·licita per escrit i de forma expressa el membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat, i alhora es mostra conforme amb els fets imputats, la falta comesa i la sanció aplicable, es pot prescindir de la instrucció de l'expedient i dictar la resolució

disciplinària que correspongui per part de la persona o l'òrgan competent, d'acord amb l'apartat 1.

6. La resolució disciplinària s'ha de notificar a la Secretaria d'Estat de Funció Pública i pot ser impugnada per la via administrativa, en els termes establerts pel Codi de l'Administració. Un cop exhaurida aquesta via, es pot interposar recurs davant de la Secció Administrativa de la Batllia, en els termes que preveu la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Article 68. Mesures cautelars

1. A l'inici o durant la tramitació d'un expedient disciplinari, la persona competent per incoar l'expedient pot adoptar les mesures cautelars de suspensió temporal de les funcions, quan l'expedient s'instrueixi per una falta molt greu, o d'adscripció temporal del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat a un altre lloc de treball, quan l'expedient s'instrueixi per una falta greu o molt greu.

2. Aquestes mesures cautelars poden comportar provisionalment la privació de l'exercici de les funcions; la prohibició de l'ús de l'uniforme i les divises reglamentaris, i del distintiu d'identificació; la prohibició d'accés a les dependències del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sense l'autorització del director del Cos, i, si escau, la minoració o la pèrdua de les retribucions corresponents.

3. En el moment de resoldre sobre l'adopció, la pròrroga o l'aixecament de les mesures cautelars, s'han de valorar la gravetat dels fets imputats, les circumstàncies que concorren en cada cas i l'expedient personal del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat.

4. La resolució en què es decideix adoptar o prorrogar les mesures cautelars ha de ser motivada.

5. El període de suspensió temporal de les funcions, com a mesura cautelar, no pot ser superior al de la sanció de suspensió temporal de les funcions que pugui ser imposada per la falta presumptament comesa. El temps transcorregut s'ha de tenir en compte a l'efecte de computar el període de la sanció de suspensió temporal de les funcions que es pugui imposar al terme de l'expedient disciplinari.

6. En cas que les mesures cautelars imposades hagin comportat la minoració o la pèrdua de les retribucions corresponents, s'han de compensar les retribucions deixades de percebre pel membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat si es resol finalment que els fets comesos són constitutius d'una falta lleu, sense perjudici de la sanció que s'imposi arran d'aquests fets; si la sanció

imposada no comporta la minoració o la pèrdua de retribucions, llevat de les sancions d'acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general, o si s'arxiva l'expedient disciplinari perquè no han quedat acreditats els fets imputats.

Article 69. Tramitació de l'expedient en cas de procés penal

1. Si en el decurs de la tramitació d'un expedient disciplinari es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, el director del Cos ho ha de fer saber a l'òrgan jurisdiccional competent. D'altra banda, la persona competent per incoar l'expedient disciplinari o, si escau, l'instructor, han de suspendre, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

2. Quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient disciplinari, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'ha d'iniciar la tramitació de l'expedient disciplinari, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn tot seguit la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

3. La declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a la persona o l'òrgan competent per dictar la resolució disciplinària.

4. Els supòsits assenyalats als apartats 1 i 2 no impedeixen l'adopció o la pròrroga de les mesures cautelars oportunes. Són aplicables, en tot cas, les disposicions de l'article 68.

Capítol tercer. Faltes

Article 70. Classificació

Les faltes disciplinàries comeses pels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 71. Faltes lleus

Es consideren faltes lleus:

- a) L'incompliment de l'horari de treball reiterat i sense causa justificada.
- b) La manca reiterada de puntualitat a les reunions de treball i les accions formatives i de desenvolupament professional degudament convocades sense causa justificada.
- c) L'incompliment de la jornada de treball o la no-assistència al servei per causa justificada però sense haver-ho comunicat prèviament al cap o al superior jeràrquic.

d) La no-assistència als exàmens de salut relacionats amb el lloc de treball sense causa justificada.

e) Dur l'uniforme o les divises reglamentaris de manera incorrecta o descurada i, en general, la descurança en la presentació personal.

f) No identificar-se com a membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments amb el distintiu corresponent durant l'exercici de les funcions, quan calgui fer-ho.

g) La pèrdua de les credencials o del carnet professional i el fet de permetre'n la sostracció, per negligència inexcusable.

h) No tenir en vigor els documents oficials, els permisos o les autoritzacions exigits per acomplir les funcions inherents al lloc de treball, excepte en cas d'impossibilitat justificada.

i) No respectar els terminis de lliurament dels documents justificatius escaients que estableixi la normativa aplicable.

j) El fet de prescindir del procediment establert per formular qualsevol petició, excepte en cas d'urgència o d'impossibilitat justificades.

k) La manca de rendiment o d'eficàcia manifesta i no justificada.

l) El retard, la negligència i el descuit en el compliment de les funcions o de les ordres o les instruccions rebudes, si no en resulten danys o perjudicis.

m) L'incompliment dels reglaments, els decrets, les ordres ministerials, les instruccions, les circulars, les notes internes o de servei, i qualsevol altra norma o ordre publicats degudament que es dictin en relació amb el funcionament i l'organització del Cos, si no en resulten danys o perjudicis.

n) No difondre o aplicar els coneixements i les habilitats adquirits en les accions formatives i de desenvolupament professional, i, en general, en els cursos i els estudis subvencionats per l'Administració general.

o) La incorrecció amb els ciutadans, els superiors, els subordinats i els companys, quan no revesteixi el caràcter de falta greu.

p) La manca de col·laboració o coordinació en les actuacions amb els altres departaments i serveis de l'Administració general i amb les altres entitats i persones públiques i privades, quan no revesteixi el caràcter de falta greu.

q) La negligència i la manca de cura en l'ús o la conservació dels locals, el material i els documents del servei, si no en resulten danys o perjudicis.

r) Encobrir, induir, cooperar o consentir la comissió d'una falta lleu.

s) En general, l'incompliment per negligència lleu dels deures i les obligacions inherents a les funcions pròpies.

Article 72. Faltes greus

Es consideren faltes greus:

a) L'incompliment de la jornada de treball o la no-assistència al servei sense causa justificada.

b) Les accions i les omissions dirigides a evadir els sistemes de control d'horari o a impedir que siguin detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball.

c) La no-assistència a les reunions de treball i les accions formatives i de desenvolupament professional degudament convocades sense causa justificada.

d) La qualificació d'insuficiència en l'acompliment del treball avaluat a través del sistema d'avaluació o gestió de l'acompliment.

e) El refús de sotmetre's als exàmens de salut relacionats amb el lloc de treball.

f) No complir amb les obligacions en matèria de seguretat i salut en el treball que són exigibles d'acord amb el lloc de treball.

g) No dur l'uniforme i les divises reglamentaris, o el distintiu d'identificació, quan sigui exigible, llevat que concorri una causa justificada.

h) El refús d'identificar-se com a membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments amb el distintiu corresponent durant l'exercici de les funcions, quan calgui fer-ho.

i) L'ostentació de les credencials o de la condició d'agent de l'autoritat i l'ús del carnet professional sense cap causa que ho justifiqui.

j) No tenir en vigor els documents oficials, els permisos o les autoritzacions exigits per acomplir les funcions inherents al lloc de treball, després d'haver estat advertit d'aquesta circumstància i un cop transcorregut el termini necessari per renovar-los, excepte en cas d'impossibilitat justificada.

k) No mantenir la residència i el domicili efectius i permanents al Principat d'Andorra.

l) L'incompliment de les normes sobre incompatibilitats establertes a la Llei de la funció pública i en aquesta Llei.

m) La manca de rendiment o eficàcia manifesta, no justificada i reiterada, o si ocasiona un perjudici per al bon funcionament del servei encara que no constitueixi una conducta continuada.

n) El retard, la negligència i el descuit en el compliment de les funcions o de les ordres o les

instruccions rebudes, si en resulten danys o perjudicis.

o) L'incompliment dels reglaments, els decrets, les ordres ministerials, les instruccions, les circulars, les notes internes o de servei, i qualsevol altra norma o ordre publicats degudament que es dictin en relació amb el funcionament i l'organització del Cos, si en resulten danys o perjudicis.

p) L'incompliment de l'obligació d'informar sense dilació el cap o el superior jeràrquic de qualsevol assumpte que se li hagi de fer saber per raó de les funcions o que requereixi una decisió urgent, si no se'n deriven danys o perjudicis.

q) La desobediència als caps o els superiors jeràrquics en l'exercici de les funcions i l'incompliment o la insubordinació individual o col·lectiva davant les ordres o les instruccions legítimes rebudes.

r) Les faltes de respecte o consideració greus i manifestes amb els ciutadans, els superiors, els subordinats o els companys.

s) La manca reiterada de col·laboració o coordinació en les actuacions amb els altres departaments i serveis de l'Administració general, i amb les altres entitats i persones públiques i privades.

t) La manca de respecte del principi de proporcionalitat en el decurs d'una intervenció, afectant els drets particulars més enllà del que sigui necessari.

u) L'actuació amb abús d'atribucions quan en resultin danys per a terceres persones, si no constitueix una falta molt greu.

v) L'abús d'autoritat en l'exercici de les funcions del lloc de treball, fent ús de les atribucions pròpies o dels béns i recursos de l'Administració general per a fins aliens a les funcions atribuïdes.

w) L'emissió d'informes i acords que amb motiu d'una actuació negligent causin un perjudici greu a l'Administració general o als ciutadans.

x) L'ús del material operatiu i de transport per a ús personal o fora de l'exercici de les funcions, sense disposar de l'autorització escaient.

y) La negligència o la manca de cura en l'ús o la conservació dels locals, el material i els documents del servei, si en resulten danys o perjudicis.

z) Causar danys per negligència manifesta en el patrimoni i els béns de l'Administració general o d'altres administracions públiques.

aa) El consum de begudes alcohòliques estant de servei.

bb) Qualsevol conducta dolosa que sigui constitutiva d'una contravenció penal.

cc) L'incompliment del deure del secret professional, pel que fa a les dades, les informacions i els fets coneguts per raó de les funcions pròpies del lloc de treball, si no constitueix una falta molt greu.

dd) Fer declaracions públiques sobre les dades, les informacions i els fets emparats pel secret professional sense l'autorització escaient, si no constitueix una falta molt greu.

ee) No mantenir la neutralitat política en l'exercici de les funcions.

ff) Encobrir, induir, cooperar o consentir la comissió d'una falta greu.

gg) La comissió de dos faltes lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les faltes i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta falta.

hh) En general, l'incompliment per negligència greu dels deures i les obligacions inherents a les funcions pròpies.

Article 73. Faltes molt greus

Es consideren faltes molt greus:

a) L'incompliment de la jornada de treball o la no-assistència al servei reiterats i sense causa justificada.

b) La qualificació d'insuficiència reiterada en l'acompliment del treball avaluat a través del sistema d'avaluació o gestió de l'acompliment.

c) L'exercici d'activitats professionals públiques o privades que impedeixin el compliment de les funcions encomanades o comprometin la imparcialitat i la independència.

d) L'incompliment de l'obligació d'informar sense dilació el cap o el superior jeràrquic de qualsevol assumpte que se li hagi de fer saber per raó de les seves funcions o que requereixi una decisió urgent, quan se'n deriven danys o perjudicis.

e) L'actuació sense la decisió necessària i amb retard, quan en depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable.

f) La denegació d'auxili i la manca d'intervenció urgent en qualsevol situació en què l'actuació sigui obligada o convenient.

g) El refús d'exercir les funcions inherents al lloc de treball en situacions d'emergència, de necessitat o en ocasió de serveis excepcionals, encara que no s'estigui de servei.

h) L'abandonament o la pertorbació greu del servei.

i) L'emissió d'informes i acords i qualsevol acció o omissió manifestament il·legal que causin un perjudici molt greu a l'Administració general o als ciutadans.

- j) El falsejament voluntari de les dades i la informació relatives al servei.
- k) La falsificació, la sostracció, la simulació o la destrucció de documents del servei sota custòdia pròpia o de qualsevol altre funcionari.
- l) El fet de causar danys dolosos als locals i al material de servei i, en general, al patrimoni i els béns de l'Administració general o d'altres administracions públiques.
- m) L'apropiació de béns que pertanyen a l'Administració general o a tercers.
- n) El manament a un subordinat d'executar un acte manifestament il·legal.
- o) L'acció de rebre donatius, avantatges o privilegis de qualsevol naturalesa per a un mateix o per a tercers, per raó de les funcions encomanades.
- p) La realització d'un acte de corrupció, de prevaricació o de suborn.
- q) El fet de trobar-se en situació d'embriaguesa i de consumir o trobar-se sota els efectes de drogues tòxiques, productes estupefaents o substàncies psicòtropes durant el servei, llevat de prescripció mèdica comunicada degudament a la Direcció del Cos, i el fet de negar-se a les comprovacions pertinents.
- r) Qualsevol conducta constitutiva de delictes.
- s) Tota actuació que signifiqui discriminació per raó de naixença, raça, sexe, orientació sexual, religió, llengua, opinió, veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
- t) L'obstaculització en l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques.
- u) L'incompliment de la normativa aplicable en l'exercici del dret de vaga i, en concret, el fet de no respectar el manteniment dels serveis mínims i els efectius que es fixin a aquest efecte, o el fet de dur a terme accions substitutives del dret de vaga o accions concertades que puguin alterar la prestació dels serveis encomanats.
- v) La manifestació o la defensa pública dels drets i interessos professionals utilitzant en tot o en part l'uniforme o les divises reglamentaris i el material operatiu o de transport.
- w) L'incompliment del deure del secret professional, pel que fa a les dades, les informacions i els fets coneguts per raó de les funcions pròpies del lloc de treball, quan en resulti un perjudici a l'Administració general o als ciutadans.
- x) Fer declaracions públiques sobre les dades, les informacions i els fets emparats pel secret professional sense l'autorització escaient, quan en

resulti un perjudici a l'Administració general o als ciutadans.

y) Els actes, les manifestacions i les conductes que atemptin contra la dignitat dels funcionaris o els agents de l'Administració general o d'altres administracions públiques, i contra la imatge del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

z) No respectar o no acatar la Constitució o l'ordenament jurídic, no respectar les institucions del Principat, i els actes, les manifestacions i les conductes que en perjudiquin el bon nom, el prestigi i la consideració deguts.

aa) La comissió de dos faltes greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les faltes i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta falta.

bb) Encobrir, induir, cooperar o consentir la comissió d'una falta molt greu.

Article 74. Prescripció

1. Les faltes lleus prescriuen al cap de sis mesos; les faltes greus, al cap de dos anys, i les faltes molt greus, al cap de quatre anys. Aquests terminis es comencen a comptar a partir de la data del fet causant o des del dia en què se n'hagi hagut de tenir coneixement.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació realitzada amb coneixement formal del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments interessat que s'adreci a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

3. La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments interessat. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

4. En el cas de suspensió de la tramitació de l'expedient per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la falta resta suspès fins que el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments tingui coneixement formal de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

Capítol quart. Sancions

Article 75. Sancions

1. Per la comissió de faltes lleus es pot imposar, alternativament o conjuntament en els supòsits de les lletres a) i b), alguna de les sancions següents:

a) Suspensió temporal de les funcions de fins a un màxim de catorze dies, amb la pèrdua de les retribucions corresponents.

b) Deducció proporcional de les retribucions per les faltes de puntualitat i assistència.

c) Amonestació escrita.

2. Per la comissió de faltes greus es pot imposar, alternativament o conjuntament en els supòsits de les lletres a) i c), i b) i c), alguna de les sancions següents:

a) Reubicació obligatòria en un altre lloc de treball, dins o fora del Cos o del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

b) Destitució del càrrec de comandament, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

c) Suspensió temporal de les funcions de fins a un màxim de sis mesos, amb la pèrdua de les retribucions corresponents.

3. Per la comissió de faltes molt greus es pot imposar, alternativament o conjuntament en els supòsits de les lletres a); b) i d), i c) i d), alguna de les sancions següents:

a) Acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general.

b) Reubicació obligatòria en un altre lloc de treball, dins o fora del Cos o del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

c) Destitució del càrrec de comandament, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

d) Suspensió temporal de les funcions de fins a un màxim de dos anys, amb la pèrdua de les retribucions corresponents.

4. Conjuntament amb la imposició d'alguna de les sancions esmentades en els apartats anteriors, també es pot imposar l'obligació d'abonar el valor del material perdut o deteriorat o de restituir els diners avançats.

5. No es poden imposar sancions que consisteixen en la reducció de la durada de les vacances o en una altra minoració dels drets de descans dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. La sanció no pot comportar en cap cas la violació del dret a la dignitat del membre del Cos sancionat.

Article 76. Suspensió temporal de les funcions i reubicació obligatòria en un altre lloc de treball

1. La sanció de suspensió temporal de les funcions comporta temporalment la privació de l'exercici de

les funcions; la prohibició de l'ús de l'uniforme i les divises reglamentaris, i del distintiu d'identificació; la pèrdua de les retribucions corresponents, i, si escau, la prohibició d'accés a les dependències del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sense l'autorització del director del Cos.

2. La sanció de reubicació obligatòria en un altre lloc de treball fora del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments comporta definitivament la privació de l'exercici de les funcions; la prohibició de l'ús de l'uniforme i les divises reglamentaris, i del distintiu d'identificació; l'adaptació de l'estructura salarial al nou lloc de treball, la qual cosa pot suposar una minoració de les retribucions corresponents, i, si escau, la prohibició d'accés a les dependències del Cos sense l'autorització del director del Cos.

Article 77. Graduació

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

a) Expedient personal.

b) Responsabilitat del lloc de treball.

c) Intencionalitat.

d) Pertorbació del servei o transcendència per a la seguretat pública.

e) Danys i perjudicis causats.

f) Antecedents i reiteració o reincidència.

g) Grau de participació.

h) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 78. Prescripció

1. Les sancions imposades per faltes lleus prescriuen al cap de sis mesos; les sancions per faltes greus, al cap de dos anys, i les sancions per faltes molt greus, al cap de quatre anys. Aquests terminis es comencen a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que imposa la sanció.

2. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb el coneixement formal del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sancionat, de l'execució de la sanció.

3. La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sancionat. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Article 79. Extinció de la responsabilitat

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la defunció del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat, la prescripció de la falta i la prescripció de la sanció.

2. Si durant la tramitació de l'expedient disciplinari es produeix la pèrdua de la condició de funcionari del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat, s'ha de dictar una resolució en què es declara extingida la responsabilitat disciplinària i s'arxiva el procediment, llevat que una persona interessada insti la continuació de la tramitació de l'expedient, i sense perjudici de la responsabilitat civil o penal que es derivi de les faltes comeses eventualment durant el temps en què el membre del Cos era funcionari.

Article 80. Anotació i comunicació de les sancions i rehabilitació

1. Les sancions disciplinàries es fan constar en l'expedient personal del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sancionat i s'anoten al Registre de Membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i al Registre de la Funció Pública, amb indicació de les faltes que les han motivat.

2. L'anotació es cancel·la, a l'efecte de rehabilitació, sempre que el membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sancionat no hagi incorregut en nova responsabilitat disciplinària, quan hagin transcorregut els terminis d'un any en el cas de sancions per faltes lleus; dos anys en el cas de sancions per faltes greus, i quatre anys en el cas de sancions per faltes molt greus, llevat de les sancions d'acomiadament i inhabilitació definitiva per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general.

3. El termini de caducitat per a la rehabilitació es compta a partir de l'endemà del dia en què s'hagi complert definitivament la sanció. La cancel·lació de l'anotació, un cop complerts els terminis indicats, es fa d'ofici o a petició del membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments sancionat.

Disposició transitòria primera

Els expedients disciplinaris que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regulen d'acord amb les disposicions de la Llei de la funció pública, llevat que les disposicions d'aquesta Llei siguin més beneficioses per al membre del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments expedientat.

Disposició transitòria segona

1. Els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments en servei actiu a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que es puguin acollir, en aquesta data o amb posterioritat, a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern, no podran fer-ho en cas que:

a) Siguin objecte d'un expedient disciplinari en curs de tramitació incoat per la falta molt greu establerta a l'article 73, lletra r), d'aquesta Llei, sempre que el delicte hagi estat comès presumptament de forma dolosa i se'n puguin derivar danys o perjudicis molts greus a les persones, els béns, les institucions o el Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, de forma que es pugui presumir raonablement que, en cas que es consideri acreditada la comissió d'aquesta falta, s'escaurà imposar-los les sancions d'acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general, mentre no s'hagi arxivat l'expedient disciplinari.

En cas que se'ls hagi imposat les sancions d'acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general, o la sanció de reubicació obligatòria en un altre lloc de treball fora del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, arran de la comissió d'una falta disciplinària molt greu o greu, tampoc no podran acollir-se a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern, atès que hauran perdut la condició de membres del Cos i hauran deixat de pertànyer-hi.

b) Estiguin encausats, inculpats o processats per la comissió presumpta d'un delicte dolós del qual es puguin derivar danys o perjudicis molt greus a les persones, els béns, les institucions o el Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, de forma que pugui comportar la imposició d'una pena principal o complementària d'inhabilitació per a l'exercici del càrrec o l'ofici de bomber, llevat que s'hagi arxivat o sobresegut la causa penal, o que hagin estat absolts.

En cas que se'ls hagi condemnat a una pena principal o complementària d'inhabilitació per a l'exercici del càrrec o l'ofici de bomber, arran de la comissió d'un delicte, tampoc no podran acollir-se a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern, atès que hauran perdut la condició de membres del Cos i hauran deixat de pertànyer-hi.

2. El període de suspensió temporal de les funcions no es compta com a temps de servei actiu en el Cos

de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments a l'efecte d'acollir-se a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern.

Disposició transitòria tercera

Les disposicions de l'apartat 3 de l'article 48 d'aquesta Llei, relatives a la pèrdua del complement específic, ho són sense perjudici del que estableix la disposició transitòria cinquena de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, pel que fa als membres dels cossos especials que a la data de l'entrada en vigor de la Llei esmentada ocupaven places de llocs de treball que tenien assignada una retribució en concepte de complement específic.

Disposició derogatòria

Es deroga el Decret del 14-1-2015 d'aprovació del Reglament regulador de les funcions, l'estructura i l'organització del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, a excepció dels apartats 2 a 5 de l'article 28, del capítol sisè i dels annexos 2 a 4, que es mantenen en vigor fins que el Govern hagi aprovat les normes reglamentàries que desenvolupin aquesta Llei en les matèries que regula el Reglament esmentat.

Disposició final primera

Es modifica l'article 20 de la Llei de navegació aèria, del 9 de novembre del 2000, que queda redactat com segueix:

“Article 20

Sense perjudici de les competències atribuïdes al ministeri encarregat dels transports en virtut d'aquesta Llei, correspon al ministeri encarregat de l'interior, mitjançant el Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, la gestió dels recursos i l'operativitat dels mitjans aeris, la coordinació de les operacions de recerca i salvament aeris, amb independència de les funcions operatives assignades a altres administracions i entitats públiques, el control i l'establiment de la prioritat i la necessitat real dels requeriments dels serveis de mitjans aeris, i la gestió econòmica i pressupostària dels serveis de mitjans aeris contractats per l'Administració general.”

Disposició final segona

Es modifica l'annex 7 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, el qual queda redactat d'acord amb l'annex 2 d'aquesta Llei.

Disposició final tercera

1. El Govern ha d'aprovar les normes reglamentàries necessàries per al desenvolupament d'aquesta Llei en el termini màxim d'un any des de la data en què entri en vigor, llevat del reglament relatiu a la

jornada i l'horari de treball que s'ha d'aprovar el termini de sis mesos des de la data en què entri en vigor aquesta Llei.

2. Mentre el Govern no hagi desenvolupat reglamentàriament aquesta Llei, són aplicables als membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments els reglaments que desenvolupen la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, en el que els siguin aplicables i ja no hagi estat regulat reglamentàriament de forma específica per als membres del Cos, i sempre que aquests reglaments no contradiguin les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició final quarta

1. D'acord o per derogació, segons el cas, amb el que estableix l'article 16 i l'annex 1 del Decret del 14-1-2015 d'aprovació del Reglament regulador de les funcions, l'estructura i l'organització del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i d'acord amb les disposicions de l'article 24 i dels annexos 1 i 2 d'aquesta Llei, els bombers passen a pertànyer al nivell de classificació C1 del grup funcional C de l'escala bàsica; els sotsoficials cap de sortida passen a denominar-se sotsoficials bombers i a pertànyer a l'escala intermèdia, al grup funcional B i al nivell de classificació B4; els sotsoficials cap de sortida i adjunts al cap d'àrea o sotsoficials majors passen a denominar-se sotsoficials bombers de primera i a pertànyer a l'escala intermèdia, al grup funcional B i al nivell de classificació B3, i els oficials cap de guàrdia i cap d'àrea passen a denominar-se oficials bombers, amb les conseqüències salarials que en resultin eventualment i amb les mateixes funcions principals i activitats bàsiques que es corresponien amb els seus llocs de treball, a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. En el termini màxim d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el secretari d'Estat de Funció Pública i el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han d'adoptar les disposicions oportunes a l'efecte de modificar, si escau, les denominacions i el nivell de classificació dels llocs de treball, i el salari dels membres del Cos d'acord amb les disposicions de l'article 24, dels annexos 1 i 2 d'aquesta Llei, i de l'apartat anterior d'aquesta disposició final.

Disposició final cinquena

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, haurà de convocar un procés de provisió de les places de nova creació d'oficial bomber de primera que es considerin necessàries d'acord amb les necessitats organitzatives, estructurals i professionals del Cos, i que s'efectuarà per promoció interna entre els

membres del Cos que hagin estat classificats prèviament com a oficials bombers.

Disposició final sisena

1. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tots els membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments han de jurar o prometre acatament i fidelitat a la Constitució, moment a partir del qual adquiriran la condició d'agents de l'autoritat.

2. Els membres del Cos que ja hagin jurat o promès acatament i fidelitat a la Constitució esdevenen agents de l'autoritat a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final setena

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la Secretaria d'Estat de Funció Pública ha de trametre al ministeri competent en matèria d'interior una còpia dels expedients i les dades dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments de què sigui dipositària, a l'efecte d'acomplir les disposicions de l'article 29.

Disposició final vuitena

Els articles 9, apartat 1, lletra d); 13; 14, apartat 1; 15, apartat 4, i 16, apartat 3; les disposicions del capítol segon del títol II que regulen l'accés a la funció pública, i els articles 60 a 62 tenen caràcter de llei qualificada. La resta de les disposicions d'aquesta Llei tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final novena

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap d'un mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Annex 1. Ocupacions professionals tipus, classificacions professionals i llocs de treball dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments

Escala	Ocupació professional tipus	Classificació professional		Lloc de treball
		Grup funcional	Nivell de classificació	
Superior	Director			Director
				Director adjunt
Executiva	Oficial	B	B1	Oficial bomber de primera
			B2	Oficial bomber
Intermèdia	Sotsoficial		B3	Sotsoficial bomber de primera
			B4	Sotsoficial bomber
Bàsica	Bomber	C	C1	Bomber

Annex 2. Taula salarial anual dels membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments

Taula salarial anual		Complement A B		Complement específic	Límit inferior A+B+C.esp.	Complement C	Límit superior A+B+C
Grup funcional	Nivell de classificació	Base retributiva	Complement de lloc	Complement específic	Banda mínima	Màxim complement de millora	Banda màxima
B	B1	20.973,23	11.497,91	3.526,77	35.997,91	17.998,96	53.996,87
	B2	20.973,23	6.469,25	3.526,77	30.969,25	15.484,63	46.453,88
	B3	20.973,23	2.000,00	3.526,77	26.500,00	13.250,00	39.750,00
	B4	20.973,23	00,00	3.526,77	24.500,00	12.250,00	36.750,00
C	C1	12.298,00	5.226,91	3.526,77	21.051,68	10.525,84	31.577,52

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 d'agost del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 28 de juliol del 2016, sota el títol **Projecte de Llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de Llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2- Atribuir a l'article 11 respecte a l'apartat 3 del nou article 7 bis, als articles 26 a 36, als articles 66 i 67, així com a la disposició final primera del Projecte de Llei el caràcter de qualificat.

3- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de setembre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 d'agost del 2016

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari

Exposició de motius

El 22 de març del 2007, el Consell General va aprovar la Llei del Cos Penitenciari amb la finalitat, segons es desprèn de l'exposició de motius, d'establir i regular les funcions, l'estructura i l'organització del Cos Penitenciari, així com el règim estatutari i disciplinari dels seus membres. La Llei es divideix en seixanta-set articles distribuïts en quatre títols, dos disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals, que van succeir al Reglament de funcionaris del Centre Penitenciari, del 30 de setembre de 1993. Es va promulgar de forma coetània amb la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, amb l'objectiu comú de traslladar a l'àmbit penitenciari els drets humans i les llibertats fonamentals reconeguts per la Constitució, i emmarcar la missió i les funcions del Cos Penitenciari i dels seus membres a les disposicions normatives que formen part de l'ordenament jurídic intern, però també a la dels instruments

internacionals signats i ratificats pel Principat d'Andorra.

Després de vuit anys i escaig des que va entrar en vigor la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, en ressurt que les finalitats que se cercaven amb la seva aprovació s'han assolit abastament. A més, aquesta Llei ha permès dotar el Cos Penitenciari d'un marc jurídic i normatiu ampli i suficient, motiu pel qual només s'ha modificat molt parcialment i de forma recent, en virtut de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública. No obstant això, l'experiència pràctica ha evidenciat que calia fer una revisió general de les disposicions normatives per adequar-les a la realitat i les necessitats actuals, i que també era necessari afegir disposicions noves per resoldre algunes mancances o llacunes constatades.

Per aquests motius es promou una segona modificació de la Llei del Cos Penitenciari, amb un abast molt més ampli que la modificació anterior, mitjançant una Llei que es desglossa en vuitanta-vuit articles que reformen la gran majoria de disposicions de la Llei vigent, cinc disposicions transitòries i sis disposicions finals.

Els articles 1 a 12 modifiquen substancialment o amplien, segons cada cas, el títol I de la Llei per fer possible que el Cos Penitenciari pugui participar eventualment en el trasllat de les persones detingudes, internes al Centre Penitenciari i penades, i en l'execució de les penes i les mesures privatives de llibertat que dicten els òrgans jurisdiccionals. Malgrat que fins ara la Llei del Cos Penitenciari i la Llei qualificada penitenciària atribuïen aquestes tasques de forma exclusiva al Cos de Policia, llevat dels trasllats per raons d'urgència, es considera oportú preveure la possibilitat que el Cos Penitenciari també pugui assumir aquesta competència, si es determina així i de forma concreta amb posterioritat i per la via reglamentària. D'altra banda, s'estableix l'adscripció del Cos Penitenciari al Departament d'Institucions Penitenciàries, el qual s'adscriu al seu torn al ministeri competent en matèria de justícia en lloc del ministeri competent en matèria d'interior, amb la previsió que en un futur ambdós àmbits competencials se separin, i atès que és més lògic que els serveis penitenciaris, que estan íntimament vinculats a l'Administració de Justícia, depenguin del ministeri encarregat de la justícia.

També es erfecciona la definició dels membres del Cos Penitenciari i es diferencien expressament dels funcionaris o agents que pertanyen al Cos General i que hi realitzen funcions administratives, tècniques o de suport; es regula la integració d'ambdós col·lectius prop del Cos Penitenciari i del Departament

d'Institucions Penitenciàries, i es defineix l'àmbit d'aplicació de la Llei en relació amb aquests col·lectius. Tot seguit s'estén l'àmbit d'actuació del Cos més enllà del territori andorrà en supòsits excepcionals i d'emergència, i s'hi incideix particularment quan es tracta de rebre o impartir cursos de formació. I es fa una referència explícita als mitjans tècnics i operatius i a les instal·lacions que requereix el Cos Penitenciari per a l'exercici de les seves funcions. Així mateix, s'amplien els principis d'actuació dels membres del Cos i, en concret, les condicions i els requisits per a l'ús de l'arma o les armes de foc, i dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats. I s'hi afegeixen dos articles que, més enllà dels principis d'actuació, agrupen les obligacions dels membres del Cos que fins ara es trobaven explícitament o implícitament ressenyades d'una forma dispersa i n'incrementen la relació, i que també ressenyen les facultats dels membres del Cos.

Els articles 13 a 40 reformen gairebé tots els articles del títol II de la Llei del Cos Penitenciari, que fan referència a l'estructura i l'organització del Cos, i a les normes relatives a l'accés, la promoció i la formació, malgrat que puntualment també se n'afegeixen de nous i se'n deroguen d'altres. A banda de confirmar diverses vegades el trasllat competencial de la matèria penitenciària prop del ministeri encarregat de la justícia, es defineixen més detalladament les competències que corresponen a la Direcció superior o al ministre d'una banda, i a la Direcció del Cos Penitenciari d'altra banda. En relació amb l'estructura jeràrquica, l'agent penitenciari de primera i el sotsoficial penitenciari passen a classificar-se com a sotsoficial penitenciari i sotsoficial penitenciari de primera, respectivament, que en aquest darrer cas es configura com un nou grau dins l'escala intermèdia, i també es desplacen els graus d'oficial penitenciari i oficial penitenciari de primera de l'escala intermèdia a l'escala executiva, amb les modificacions dels nivells de classificació consegüents, i es palesa que el director i el director adjunt no són un grau sinó una funció. Tot plegat amb l'objectiu d'acomplir amb els pronunciaments judicials esdevinguts en el passat, d'ampliar les perspectives de carrera professional dins el Cos Penitenciari, i de reconèixer als comandaments l'ocupació i la classificació que els correspon d'acord amb l'especialització i la complexitat creixent de les tasques que tenen encomanades. En aquest mateix sentit, es fa referència per primera vegada a l'estructura orgànica, i es propicia la creació i es regulen d'una forma més detallada els serveis i les estructures funcionals que es poden crear per aconseguir la missió i les funcions encomanades al Cos Penitenciari.

Pel que fa al procés de provisió de les places vacants i de nova creació de membre del Cos Penitenciari, s'hi incideix a partir d'ara des d'una perspectiva seqüencial, sense perjudici que es prevegin les normes específiques aplicables a cadascun dels dos procediments de provisió de les places, que són el procediment selectiu d'ingrés i la promoció interna, i sense desvirtuar els principis fonamentals que es contenen en la Llei fins ara vigent. Això permet dotar les normes sobre l'accés i la promoció interna dins el Cos Penitenciari d'una claredat expositiva i una coherència global més grans. A tall d'exemple, es regula en primer lloc la proposta i la decisió per a la provisió de les places vacants i de nova creació de membre del Cos, i el procediment inicial que cal seguir a aquest efecte en relació amb els membres que es troben en situació d'excedència sense reserva de plaça. Després es fa referència al procediment subsegüent, que consisteix pròpiament en la provisió pel procediment selectiu d'ingrés o per promoció interna, segons si aquesta provisió concerneix, respectivament, l'escala bàsica i el grau d'agent penitenciari, o les altres escales i graus. I es relacionen els requisits que cal complir per aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos Penitenciari: d'una banda, els requisits mínims aplicables a tots els candidats, i, d'altra banda, els requisits addicionals aplicables als que hi aspiren bé pel procediment selectiu d'ingrés, bé per promoció interna. Convé destacar que s'eliminen a priori les limitacions relatives a l'edat i, en canvi, es reforcen les exigències en matèria d'honorabilitat i de titulació, de manera que per aspirar a una plaça que pertany a l'escala bàsica cal estar en possessió del títol de batxillerat o el seu equivalent, mentre que si la plaça pertany a l'escala intermèdia o executiva, cal estar en possessió d'un títol d'ensenyament superior universitari. També es regulen els sistemes i les proves per a la provisió de les places vacants o de nova creació, les bases de la convocatòria, i la valoració dels mèrits, l'abast dels quals s'amplia: així, es tenen en compte com a novetat la capacitació adquirida en estudis d'ensenyament superior i en cursos de perfeccionament professional i especialització, i l'absència de sancions disciplinàries fermes. Finalment, es fa referència al Comitè Tècnic de Selecció, i es detallen els períodes de formació i de prova un cop s'ha obtingut la plaça vacant o de nova creació, tot delegant, però, a la via reglamentària la determinació de la duració d'aquests períodes perquè es pugui adaptar a les places de què es tracti i a les funcions que hi són inherents, i a les necessitats generals del Cos Penitenciari.

En relació amb la formació, s'introdueix per primera vegada el concepte de la formació continuada i de

les accions de desenvolupament personal, i s'habilita el director del Cos Penitenciari per subscriure acords o convenis en aquest àmbit, sense perjudici de les competències del ministre competent o del Govern, i dels requeriments establerts en el cas dels tractats internacionals.

Els articles 41 a 67 incideixen en el títol III de la Llei del Cos Penitenciari, que està dedicat al règim estatutari, en modifiquen tots els articles llevat d'un i n'afegeixen de nous. Per primera vegada s'estableix un catàleg genèric de drets i deures, i s'addicionen dos nous articles que fan referència a la seguretat i la salut en el treball, i a la vigilància de l'estat de salut dels membres del Cos Penitenciari en funció dels riscos inherents a l'activitat que desenvolupen. Al mateix temps es diferencien clarament les resultes dels exàmens de salut específics i de la revisió psicotècnica o mèdica, i la situació de reforma, atès que parteixen de premisses diferents.

També es modifica molt puntualment i des d'una perspectiva eminentment formal la regulació relativa a la retribució, a les distincions, les recompenses i les gratificacions, i a l'uniforme, les divises i els distintius d'identificació. Pel que fa a les armes de foc autoritzades, es precisa que els membres del Cos Penitenciari poden dur-les quan estan de servei, a excepció de les dependències del Centre Penitenciari i sempre que no es tracti de zones autoritzades a aquest efecte, la determinació de les quals es remet a la via reglamentària, i es regula d'una forma més detallada la prohibició de la tinença, el port i l'ús d'aquestes armes de foc. A més, a banda dels mitjans coercitius, es fa esment com a novetat dels mitjans de subjecció autoritzats; es preveu l'obligació de seguir la formació específica i continuada oportuna per poder-los dur i emprar, com s'esdevé amb les armes de foc, i es palesa per primera vegada que la tinença, el port i l'ús d'aquests mitjans queden condicionats al fet que també puguin dur les armes de foc i fer-ne ús. Finalment, s'introdueixen les obligacions eventuais de registre, informe i revisió mèdica amb posterioritat a l'ús de les armes de foc i dels mitjans de subjecció i coercitius.

D'altra banda, en relació amb les situacions administratives, es regula, juntament amb la comissió de serveis, l'adscripció temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça, amb els mateixos requisits i efectes, i també el trasllat. Pel que fa a la jubilació, es fa remissió les disposicions de la Llei de la funció pública i de la Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública. I quant als drets sindicals, s'introdueix un article que pretén millorar la seguretat jurídica i que, per tant, remet la regulació supletòria d'aquesta matèria a la Llei qualificada de llibertat sindical.

Els articles 68 a 85 reformen íntegrament i completen el títol IV, relatiu al règim disciplinari, i estableixen en primer lloc, després de preveure les disposicions generals en matèria de responsabilitat disciplinària, una nova relació de drets que emparen els membres del Cos Penitenciari que són objecte d'un procediment disciplinari. Posteriorment s'actualitzen i s'amplien els supòsits de faltes molt greus, greus i lleus en què poden incórrer, o se'n varia la qualificació, d'acord amb la casuística evidenciada d'ençà de l'entrada en vigor de la Llei del Cos Penitenciari. A tall d'exemple, s'incorporen com a faltes molt greus l'incompliment reiterat de la jornada de treball sense causa justificada, l'actuació sense la decisió necessària i amb retard, quan en depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable, o l'abandonament o la pertorbació greu del servei; com a faltes greus, la no-assistència a les reunions de treball i les accions formatives degudament convocades sense causa justificada, o l'incompliment de les obligacions en matèria de seguretat i salut en el treball, i com a faltes lleus, el fet de no tenir en vigor els documents, permisos o autoritzacions exigits per acomplir les funcions inherents al lloc de treball, o de no respectar els terminis de lliurament dels documents justificatius escaients. D'altra banda, es regula separadament i més detalladament la prescripció de les faltes i les sancions. I pel que fa a les sancions, es concorden amb les que estableix la Llei de la funció pública tot ampliant-les en alguns casos: així, per exemple, es preveu com a novetat la sanció de destitució del càrrec de comandament en cas de faltes molt greus i greus, i també esdevé possible decidir la reubicació obligatòria en un altre lloc de treball quan es comet una falta molt greu. A més, es regulen les conseqüències no només de la sanció de suspensió temporal de les funcions, sinó també de la sanció esmentada de reubicació obligatòria en un altre lloc de treball. I s'amplien els criteris per graduar les sancions i per fer possible una individualització més gran quan calgui imposar-ne.

Pel que fa al procediment disciplinari, se'n fa una nova regulació més detallada i des d'una perspectiva seqüencial, tot distingint clarament les fases inicial, d'instrucció i de resolució de l'expedient. En concret, es regulen per primera vegada les conseqüències de l'abstenció de l'instructor, o de la variació sobrevinguda en la qualificació de la falta presumptament comesa. I a més, s'amplien o es completen puntualment les normes relatives a les mesures cautelars, a l'extinció de la responsabilitat, a l'anotació i la comunicació de les sancions, a la rehabilitació, i a la prejudicialitat penal.

L'article 86 deroga totes o gairebé totes les disposicions addicionals, transitòries i finals de la Llei del Cos Penitenciari, atès que han deixat de tenir raó

de ser o ja s'ha esgotat el seu desplegament des que va entrar en vigor, i se substitueixen per les noves disposicions d'aquesta Llei o, com s'esdevé amb la disposició addicional segona que estableix un complement retributiu, es decideix eliminar-lo per als nous membres del Cos. Pel que fa a la disposició final tercera, que ja va modificar l'any 2007 la taula salarial anual del Cos Penitenciari, es torna a canviar en virtut de l'article 87 a l'efecte d'acomplir amb els nous canvis vinculats a l'estructura jeràrquica i que s'han ressenyat precedentment. Finalment, l'article 88 addiciona un annex a la Llei del Cos Penitenciari que relaciona les ocupacions professionals tipus, les classificacions professionals i els llocs de treball dels membres del Cos.

La Llei clou amb cinc disposicions transitòries i sis disposicions finals. Les cinc disposicions transitòries tenen com a finalitat establir quines són les normes aplicables en matèria disciplinària pel que fa als expedients que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor de la Llei; relacionar en quins supòsits els membres del Cos Penitenciari no poden acollir-se a la jubilació voluntària, tots ells vinculats a motius disciplinaris o penals taxats; garantir el dret de continuar percebent el compliment específic que s'ha eliminat als membres del Cos que ja en formin part a la data en què la Llei esdevingui vigent; regular el règim transitori relatiu a la pèrdua eventual del complement específic en cas de reforma, i fixar el termini d'un any per habilitar i posar en funcionament uns locals annexos al Centre Penitenciari adequats especialment per a les visites de familiars o parents íntims dels interns que no puguin obtenir permisos de sortida.

En darrera instància, la disposició final primera modifica diversos articles de la Llei qualificada penitenciària per situar el Cos Penitenciari en l'òrbita del ministeri encarregat de la justícia, fer possible que pugui assumir eventualment les competències vinculades amb el trasllat de les persones internes al Centre Penitenciari, i permetre les visites íntimes esmentades precedentment. La disposició final segona encomana al Govern el desplegament reglamentari de la Llei i l'aprovació d'un codi deontològic. La disposició final tercera estableix les normes que porten causa de les modificacions introduïdes en relació amb les denominacions i el nivell de classificació dels membres del Cos. I, finalment, les disposicions finals quarta, cinquena i sisena qualifiquen diverses disposicions de la Llei, habiliten el Govern per a la publicació dels textos consolidats corresponents, i determinen la data de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 1. Modificació de l'enunciat del títol I

Es modifica l'enunciat del títol I de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“**Títol I. Disposicions generals**”

Article 2. Modificació dels apartats 2 i 4 de l'article 2

Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 2 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, els quals queden redactats com segueix:

[...]

2. El Cos Penitenciari participa en l'execució de les penes i les mesures privatives de llibertat que imposen els batlles i els tribunals penals, a través de la retenció, la custòdia i, si escau, el trasllat de les persones detingudes, internes al Centre Penitenciari i penades, i de la contribució a les accions de reinserció d'aquestes persones.

[...]

4. El Cos Penitenciari és un cos de seguretat pública al servei exclusiu dels interessos del Principat d'Andorra i dels seus ciutadans, i es regeix principalment per les normes contingudes en aquesta Llei i en els reglaments que la desenvolupen, i també per les normes emanades de la Direcció superior i la Direcció del Cos en l'exercici de les potestats que tenen atribuïdes.”

Article 3. Addició d'un article 2 bis

S'afegeix un article 2 bis, dins el capítol primer del títol I de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 2 bis. *Adscripció i integració*”

1. El Cos Penitenciari està adscrit funcionalment, orgànicament i pressupostàriament al Departament d'Institucions Penitenciàries, adscrit al seu torn al ministeri que té atribuïdes les competències en matèria de justícia.

2. El Cos Penitenciari està integrat pels funcionaris que hi estan adscrits específicament. Als efectes d'aquesta Llei, s'entenen per *membres del Cos* els funcionaris que hi estan adscrits específicament.

3. El Departament d'Institucions Penitenciàries està integrat pels membres del Cos, i pels funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que hi realitzen funcions administratives, tècniques o de suport no reservades als membres del Cos.”

Article 4. Modificació de l'article 4

Es modifica l'article 4 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 4. *Àmbit d'aplicació de la Llei*”

1. Les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen només als membres del Cos Penitenciari, llevat que s'estableixi altrament de forma expressa.

2. Les disposicions d'aquesta Llei regulen el règim específic aplicable als membres del Cos Penitenciari i que es diferencia del règim general aplicable a la resta de funcionaris o agents de l'Administració general. No obstant això, en els aspectes que no estiguin regulats per aquesta Llei o les normes que la desenvolupen, els membres del Cos es regeixen, de manera complementària i supletòria, per les disposicions de la Llei de la funció pública i de les normes que la desenvolupen.

3. Els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament d'Institucions Penitenciàries es regeixen només per les disposicions de la Llei de la funció pública i de les normes que la desenvolupen, sense perjudici que es puguin tenir en compte, mitjançant les disposicions oportunes d'aquesta Llei, les especificitats pròpies derivades de la seva adscripció a aquest Departament.”

Article 5. Modificació de l'article 5

Es modifica l'article 5 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 5. Àmbit d'actuació

1. L'àmbit d'actuació del Cos Penitenciari són les dependències del Centre Penitenciari i, si escau, la resta del territori del Principat d'Andorra. També pot actuar fora del territori andorrà en supòsits excepcionals o d'emergència, quan la naturalesa de la situació ho requereixi, a petició o per ordre del ministre competent en matèria de justícia o de l'autoritat competent, o en compliment del que disposin els convenis o els acords internacionals vigents.

2. Els membres del Cos Penitenciari poden rebre o impartir cursos de formació dins el territori andorrà en les matèries de la seva competència o que estiguin relacionades amb la seva missió, amb l'autorització prèvia del director del Cos.

3. Per ordre del ministre competent en matèria de justícia o de l'autoritat competent, o en compliment del que disposin els convenis o els acords internacionals vigents, els membres del Cos Penitenciari també poden rebre o impartir cursos de formació fora del territori andorrà en les matèries de la seva competència o que estiguin relacionades amb la seva missió.”

Article 6. Addició d'un article 5 bis

S'afegeix un article 5 bis, dins el capítol primer del títol I de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 5 bis. Membres

1. Són membres del Cos Penitenciari els que accedeixen a la professió d'agent penitenciari després d'haver superat el procés de selecció específic que estableixen aquesta Llei i les normes que la desenvolupen.

2. Els membres del Cos Penitenciari són professionals que exerceixen les funcions intrínsecament relacionades amb la retenció, la custòdia i, si escau, el trasllat de les persones detingudes, internes al Centre Penitenciari i penades, i amb la reinserció d'aquestes persones, així com les altres funcions que els siguin encomanades.

3. Els membres del Cos Penitenciari que hagin perdut aquesta condició pel fet d'haver-se jubilat tenen la consideració de membres jubilats del Cos, amb el grau i la categoria que tenien en el moment en què s'hagin jubilat.”

Article 7. Addició d'un article 5 ter

S'afegeix un article 5 ter, dins el capítol primer del títol I de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 5 ter. Mitjans i instal·lacions

1. El ministre competent en matèria de justícia, a proposta motivada del director del Cos, la qual ha d'estar fonamentada en els informes tècnics escaients, proposa anyalment al Govern els mitjans tècnics i operatius necessaris i les instal·lacions que resultin apropiats per acomplir les funcions atribuïdes al Cos Penitenciari.

2. El material operatiu i de transport posat a l'abast del Cos Penitenciari només pot ser utilitzat pels seus membres en l'exercici de les funcions que tenen encomanades i s'ha de conservar amb cura i diligència.”

Article 8. Modificació de la lletra i) i addició de les lletres j) i k) a l'apartat 1 de l'article 6

Es modifica la lletra i) i s'afegeixen les lletres j) i h) a l'apartat 1 de l'article 6 la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, les quals queden redactades com segueix:

“Article 6. Funcions

1. El Cos Penitenciari exerceix a efectes enunciatius i no limitatius les funcions següents:

[...]

i) Promoure i participar en les accions oportunes de reinserció, resocialització i reeducació de les persones internes.

j) El trasllat, l'acompanyament i la custòdia de les persones internes fora del Centre Penitenciari, de forma exclusiva o compartida amb el Cos de Policia, si així es determina reglamentàriament.

k) La participació en l'execució de les penes i les mesures privatives de llibertat que dictin els batlles i els tribunals penals, de forma exclusiva o compartida amb el Cos de Policia, si així es determina reglamentàriament.”

Article 9. Modificació de l'enunciat del capítol tercer del títol I

Es modifica l'enunciat del capítol tercer del títol I de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Capítol tercer. Principis d'actuació, obligacions i facultats”

Article 10. Modificació del paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 7, derogació dels apartats 2 i 3 de l'article 7, i eliminació de la referència a l'apartat 1 de l'article 7

1. Es modifica el paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Són aplicables als membres del Cos Penitenciari els principis d'actuació següents:

[...]

Tercer: En les seves relacions amb les persones internes i que tinguin sota custòdia, els membres del Cos Penitenciari:

a) Han de vetllar per la vida i la integritat física d'aquestes persones, i n'han de respectar els altres drets i la dignitat. En concret, han d'impedir qualsevol pràctica abusiva, arbitrària o discriminatòria que comporti la violència física o moral prop d'aquestes persones.

b) Han de tenir un tracte correcte i acurat en tot moment amb aquestes persones, i els han de proporcionar informació completa i tan àmplia com sigui possible sobre l'abast i l'execució de les penes o les mesures que els hagin estat imposades.

c) Han d'actuar, en l'exercici de les seves funcions, amb la decisió necessària i sense retard quan d'això en depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable, i en fer-ho han de regir-se pels principis de congruència, oportunitat i proporcionalitat.

d) Només poden fer ús de l'arma o les armes de foc autoritzades en els supòsits de legítima defensa, pròpia o d'altri, o d'intrusió al Centre Penitenciari, sempre que concorri un risc racionalment greu per a

la vida o la integritat física d'ells mateixos, del personal del Centre Penitenciari o de terceres persones, o un risc greu per a la seguretat del mateix Centre Penitenciari, i sempre que es tracti d'evitar un mal greu, immediat i irreparable. A més, quan ho facin, s'han de regir pels principis que estableix la lletra c) anterior; sempre ha de precedir un advertiment clar i presencial respecte de la intenció de fer servir l'arma o les armes de foc, i s'ha de donar temps suficient perquè es pugui tenir en compte aquesta advertència.

e) Només poden fer ús dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats en l'exercici de les funcions que tenen encomanades, d'acord amb les situacions que es determinin reglamentàriament, i sempre que sigui per impedir actes d'evasió, amotinaments, preses d'ostatges, baralles i altres situacions extremadament greus; per evitar danys dels interns a si mateixos o a altres persones, o per vèncer la resistència activa i passiva dels interns a les ordres donades pels membres del Cos que exerceixen funcions de vigilància. A més, quan ho facin, també s'han de regir pels principis que estableix la lletra c) anterior; sempre ha de precedir un advertiment clar i presencial respecte de la intenció de fer servir els mitjans de subjecció i coercitius; s'ha de donar temps suficient perquè es pugui tenir en compte aquesta advertència, i l'ús s'ha de limitar al temps estrictament necessari per assolir la finalitat pretesa. [...].”

2. Es deroguen els apartats 2 i 3 de l'article 7.

3. S'elimina la referència a l'apartat 1 que es conté a l'inici de l'article 7 i que esdevé un apartat únic.

Article 11. Addició d'un article 7 bis

S'afegeix un article 7 bis, dins el capítol tercer del títol I de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 7 bis. Obligacions

1. A més de les obligacions establertes en aquesta Llei i les normes que la desenvolupen, i en la Llei de la funció pública i les normes que la desenvolupen, els membres del Cos Penitenciari tenen les obligacions següents:

a) Portar l'uniforme i les divises reglamentaris, sense perjudici de l'excepció establerta a l'article 38, i els distintius d'identificació que acrediten la condició de membre del Cos.

b) Tenir en vigor els documents oficials, els permisos i les autoritzacions exigits per acomplir les funcions inherents al lloc de treball que ocupen.

c) Tenir la residència i el domicili efectius i permanents al Principat d'Andorra.

d) Complir els reglaments, els decrets, les ordres ministerials, les instruccions, les circulars, les notes internes o de servei, el codi deontològic i qualsevol altra norma o ordre publicats degudament que es dictin en relació amb el funcionament i l'organització del Cos.

e) Jurar o prometre acatament i fidelitat a la Constitució, com a norma suprema de l'ordenament jurídic.

f) Guardar secret rigorós respecte de totes les dades, la informació i els fets que coneguin per raó o en ocasió del compliment de les seves funcions, els quals només poden ser comunicats pels conductes normatius, sense revelar-ne les fonts llevat que els ho imposin el compliment de les seves funcions o la normativa aplicable.

g) No fer declaracions públiques sobre les dades, la informació i els fets assenyalats a la lletra f) anterior, llevat que hagin estat expressament autoritzats per escrit pel director del Cos.

2. Les obligacions esmentades a les lletres f) i g) de l'apartat anterior també són exigibles quan els membres del Cos Penitenciari han deixat de pertànyer al Cos. D'altra banda, l'obligació assenyalada a la lletra d) de l'apartat anterior també és exigible als funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i estan adscrits al Departament d'Institucions Penitenciàries, en el que les normes o les ordres que s'hi esmenten els siguin aplicables.

3. Els membres del Cos Penitenciari en servei actiu o suspesos estan subjectes al règim d'incompatibilitats dels funcionaris o agents de l'Administració general, amb les especificitats següents:

a) La col·laboració en el negoci familiar requereix que no es percebi cap remuneració a aquest efecte i que no hi hagi contacte directe amb el públic.

b) També poden participar de forma no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.

4. Els membres del Cos Penitenciari són responsables personalment i directament dels actes que realitzin durant la seva actuació professional infringint o vulnerant les disposicions normatives, com també els principis d'actuació i les obligacions enunciats en aquest capítol, sense perjudici de la responsabilitat patrimonial que pugui correspondre a l'Administració general."

Article 12. Addició d'un article 7 ter

S'afegeix un article 7 ter, dins el capítol tercer del títol I de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

"Article 7 ter. *Facultats*

Per al compliment de les funcions que tenen encomanades, els membres del Cos Penitenciari tenen la condició d'agents de l'autoritat i gaudeixen de les facultats específiques que estableixen les lleis i les altres normes en les matèries i els àmbits que són de la seva competència."

Article 13. Modificació de l'enunciat del títol II

Es modifica l'enunciat del títol II de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

"**Títol II.** Estructura i organització. Accés, promoció i formació"

Article 14. Modificació de l'article 8

Es modifica l'article 8 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

"Article 8. *Ministeri responsable*

El ministre que té atribuïdes les competències en matèria de justícia, de conformitat amb els objectius generals establerts pel Govern, és l'òrgan responsable de la política estratègica i de l'impuls de l'ordenament jurídic en matèria penitenciària."

Article 15. Modificació de l'article 9

Es modifica l'article 9 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

"Article 9. *Direcció superior i competències*

Correspon al ministre competent en matèria de justícia el comandament i la direcció superiors del Cos Penitenciari, en virtut dels quals exerceix les competències següents:

a) La màxima direcció i la responsabilitat política del Cos.

b) La representació institucional del Cos al Principat d'Andorra i a l'estranger.

c) La proposta de creació, modificació i supressió dels serveis, àdhuc conjunturals, i de les estructures funcionals que siguin necessaris per desenvolupar i aconseguir els objectius de la política definida a l'article 8.

d) La planificació general, el seguiment, i el control del desenvolupament i de la consecució dels objectius esmentats a la lletra c) anterior.

e) L'aprovació de l'avantprojecte de pressupost del Departament d'Institucions Penitenciàries, i el control final de la seva execució.

f) L'aprovació dels informes i de les estadístiques de servei actualitzades en les matèries pròpies de l'àmbit competencial del Cos.

g) L'aplicació i la supervisió del règim estatutari dels membres del Cos, sense perjudici de les potestats atribuïdes al Govern en aquesta matèria.

h) Les funcions establertes per aquesta Llei en relació amb l'accés, la promoció, la formació, les situacions administratives i el règim disciplinari dels membres del Cos.

i) La promoció, la coordinació i la col·laboració del Cos amb els altres departaments i serveis de l'Administració general, i amb les altres entitats i persones públiques i privades.

j) Qualsevol altra competència que resulti de la normativa vigent.”

Article 16. Modificació de l'article 10

Es modifica l'article 10 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 10. *Direcció*

1. El Cos Penitenciari té com a responsable un director i un director adjunt, que són nomenats i cessats lliurement pel Govern a proposta del ministre competent en matèria de justícia, mitjançant un decret publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2. En cas d'absència o impossibilitat, el director adjunt substitueix el director en totes les competències i funcions que té atribuïdes d'acord amb la normativa vigent.”

Article 17. Modificació de l'article 11

Es modifica l'article 11 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 11. *Competències de la Direcció*

Correspon a la Direcció del Cos Penitenciari el comandament, la direcció operativa i la gestió del Cos, en virtut dels quals exerceix les competències següents:

a) La representació legal i institucional del Cos a tots els efectes, inclosa la facultat d'emprendre accions en nom del Cos i de representar-lo en els actes oficials i prop dels organismes internacionals, sense perjudici de les competències atribuïdes al ministre competent en matèria de justícia en aquest àmbit.

b) L'emissió d'informe previ en relació amb la creació, la modificació i la supressió dels serveis, fins i tot conjunturals, i de les estructures funcionals que siguin necessaris per desenvolupar i aconseguir els objectius de la política definida a l'article 8.

c) El desenvolupament de la planificació general i de la consecució dels objectius establerts a la lletra b) anterior.

d) L'elaboració de l'avantprojecte de pressupost del Departament d'Institucions Penitenciàries, i el control de la seva execució.

e) La realització dels informes i el tractament de les estadístiques de servei actualitzades en les matèries pròpies de l'àmbit competencial del Cos.

f) La promoció, la coordinació i la col·laboració del Cos amb els altres departaments i serveis de l'Administració general, i amb les altres entitats i persones públiques i privades, sense perjudici de les competències atribuïdes al ministre competent en matèria de justícia en aquest àmbit.

g) L'emissió d'instruccions, circulars i notes internes o de servei per dirigir l'activitat i regular l'organització i el funcionament del Cos.

h) Qualsevol altra competència que resulti de la normativa vigent.”

Article 18. Modificació de l'article 12

Es modifica l'article 12 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 12. *Principi de jerarquia*

El Cos Penitenciari té una estructura i una organització jerarquitzades, i els seus membres han de complir les ordres i les instruccions procedents dels seus caps o superiors.”

Article 19. Modificació de l'article 13

Es modifica l'article 13 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 13. *Estructura jeràrquica*

1. El Cos Penitenciari s'estructura jeràrquicament en les ocupacions professionals tipus, les classificacions professionals i els llocs de treball que s'estableixen en la taula que consta com a annex d'aquesta Llei, d'acord amb les escales i els graus o les funcions següents:

a) Escala bàsica, que comprèn el grau d'agent penitenciari i que equival al grup funcional C, nivell de classificació C1.

b) Escala intermèdia, que comprèn els graus de sotsoficial penitenciari i sotsoficial penitenciari de primera, i que equivalen al grup funcional B, nivells de classificació B4 i B3, respectivament.

c) Escala executiva, que comprèn els graus d'oficial penitenciari i oficial penitenciari de primera, i que equivalen al grup funcional B, nivells de classificació B2 i B1, respectivament.

d) Escala superior, que comprèn les funcions de director adjunt i director, que no pertanyen a cap grup funcional ni a cap nivell de classificació.

2. Per la via reglamentària es poden modificar les denominacions dels graus esmentats a l'apartat anterior, i també es poden crear categories que no comportin canviar de grau ni d'escala. Els requisits que cal acomplir per ascendir de categoria s'estableixen reglamentàriament.”

Article 20. Modificació de l'article 14

Es modifica l'article 14 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 14. *Estructura funcional*

1. El Cos Penitenciari està integrat pels llocs de treball que es corresponen amb els membres del Cos que hi són adscrits, d'acord amb el sistema de classificació professional que estableix l'article 13.

2. Els llocs de treball que es corresponen amb membres del Cos Penitenciari són proveïts en la forma i les condicions fixades en els articles 20 a 28 i en les normes que els desenvolupen.

3. Els llocs de treball que es corresponen amb els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament d'Institucions Penitenciàries són proveïts en la forma i les condicions fixades per la Llei de la funció pública i les normes que la desenvolupen.

4. Els membres del Cos tenen encomanades les funcions pròpies i específiques que s'assenyalen a l'article 6, i, d'altra banda, exerceixen, de conformitat amb l'escala i el grau al qual pertanyen, les funcions següents:

a) Els membres que pertanyen a l'escala bàsica, amb independència de la categoria, acompleixen les tasques operatives i executives que dimanen de les funcions que tenen encomanades, i també poden acomplir circumstancialment les funcions de comandament d'un o més membres de la mateixa escala prop del servei al qual estan adscrits, en absència d'un membre d'una escala superior, si així ho determina el ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos.

b) Els membres que pertanyen a l'escala intermèdia acompleixen, a més de les tasques operatives i executives que els puguin correspondre, les funcions de comandament operatiu, supervisió, coordinació i gestió dels grups i les seccions en què s'estructura el Cos.

c) Els membres que pertanyen a l'escala executiva acompleixen, a més de les tasques operatives i executives que els puguin correspondre, les funcions de comandament operatiu, supervisió, coordinació i gestió de les unitats, i de comandament superior dels grups i les seccions en què s'estructura el Cos.

d) Els membres que pertanyen a l'escala superior acompleixen les funcions de comandament operatiu, supervisió, coordinació i gestió de les àrees, i de comandament superior de les unitats, els grups i les seccions en què s'estructura el Cos.

5. La concreció de les ocupacions professionals tipus i les funcions principals i les activitats bàsiques dels llocs de treball s'especificuen reglamentàriament.”

Article 21. Modificació de l'article 15

Es modifica l'article 15 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 15. *Principi de mobilitat interna*

1. L'àmbit de la prestació del servei dels membres del Cos Penitenciari, d'acord amb l'ocupació professional tipus i el lloc de treball corresponent, és el de tot el Cos. A aquest efecte, els és aplicable, en benefici del servei, el principi de mobilitat interna.

2. El principi de mobilitat interna implica que el cap o el superior jeràrquic pot encomanar als membres del Cos Penitenciari qualsevol de les funcions corresponents als llocs de treball que s'integren en la mateixa ocupació professional tipus de la plaça que ocupen.”

Article 22. Modificació de l'article 16

Es modifica l'article 16 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 16. *Estructura orgànica*

1. El Cos Penitenciari s'estructura orgànicament en els serveis i les estructures funcionals necessaris per acomplir la missió i les funcions que té encomanades.

2. Aquests serveis i estructures funcionals poden consistir en àrees, unitats, grups i seccions.

3. Els caps dels serveis i les estructures funcionals són designats pel ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos Penitenciari, entre els membres del Cos que pertanyin a l'escala i al grau que es determinin reglamentàriament, amb respecte de les funcions que estableix l'apartat 4 de l'article 14.

4. Els serveis i les estructures funcionals són creats, modificats o suprimits pel Govern per la via reglamentària, a proposta del ministre competent en matèria de justícia, i amb l'informe previ del director del Cos Penitenciari.

5. Les funcions i l'organització dels serveis i les estructures funcionals es regulen reglamentàriament.”

Article 23. Modificació de l'article 17

Es modifica l'article 17 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 17. *Especialitats*

1. Els membres del Cos Penitenciari poden desenvolupar, de forma parcial o permanent, altres funcions que per les seves característiques puguin considerar-se especialitats, a més de les funcions pròpies del seu lloc de treball habitual.
2. Els tipus d'especialitats, els requisits per desenvolupar-les, la retribució que en dimana i les altres particularitats es regulen reglamentàriament.”

Article 24. Addició d'un article 17 bis

S'afegeix un article 17 bis, dins el capítol primer del títol II de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 17 bis. *Registre de Membres*

1. Els llocs de treball i els membres del Cos Penitenciari s'inscriuen en el Registre de Membres del Cos Penitenciari, que depèn del ministeri competent en matèria de justícia.
2. Les dades de cada membre del Cos Penitenciari que han de constar en el Registre i que es refereixen exclusivament als aspectes administratius, el conjunt de les quals formen el seu expedient personal, es determinen reglamentàriament.
3. Correspon al ministeri competent en matèria de justícia adoptar les mesures necessàries per assegurar la protecció i el caràcter confidencial de les dades del Registre de Membres del Cos Penitenciari.”

Article 25. Modificació de l'enunciat del capítol segon del títol II

Es modifica l'enunciat del capítol segon del títol II de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Capítol segon. *Accés, promoció i formació*”

Article 26. Modificació de l'article 18

Es modifica l'article 18 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 18. *Provisió de les places de Direcció*

1. La plaça del lloc de treball de director del Cos Penitenciari és proveïda mitjançant la lliure designació entre funcionaris que siguin titulars de les places dels llocs de treball incloses en els grups A o B del sistema de classificació de l'Administració general, o bé entre membres del Cos que siguin titulars de les places dels llocs de treball incloses en les escales intermèdia o executiva.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, també es pot designar com a director del Cos Penitenciari una persona que no sigui funcionària de l'Administració general, com a personal de relació especial, d'acord amb les disposicions de la Llei de la funció pública.

3. La plaça del lloc de treball de director adjunt és proveïda mitjançant la lliure designació entre membres del Cos Penitenciari que siguin titulars de les places dels llocs de treball incloses en les escales intermèdia o executiva.”

Article 27. Modificació de l'article 19

Es modifica l'article 19 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 19. *Reserva de plaça del director i el director adjunt*

1. El nomenament d'un funcionari de l'Administració general com a director o director adjunt del Cos Penitenciari, d'acord amb el que estableix l'article 18, implica la reserva de la plaça de procedència fins al moment del cessament i l'assignació del complement de responsabilitat addicional a què es refereix la Llei de la funció pública. Quan es produeix el cessament, el funcionari concernit torna a la seva plaça de procedència, i deixa de percebre el complement de responsabilitat addicional esmentat.
2. Si el funcionari concernit ha ocupat la plaça del lloc de treball de director o director adjunt durant un període igual o superior a cinc anys, a més de les retribucions de la plaça del lloc de treball que passi a ocupar, se li assigna el complement de reconeixement de la funció directiva a què es refereix la Llei de la funció pública.”

Article 28. Modificació de l'article 20

Es modifica l'article 20 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 20. *Provisió de les places de membre del Cos*

1. El ministre competent en matèria de justícia, amb l'informe previ del director del Cos Penitenciari, proposa al Govern el nombre i el tipus de places vacants o de nova creació de membre del Cos que cal cobrir. Aquesta proposta ha de ser motivada d'acord amb criteris objectius fonamentats en l'evolució, el creixement i les necessitats organitzatives, estructurals i professionals del Cos.
2. D'acord amb la proposta esmentada a l'apartat anterior, el Govern determina i decideix el nombre i el tipus de places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari que cal cobrir.”

Article 29. Modificació de l'article 21

Es modifica l'article 21 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 21. *Procediment inicial per a la provisió de les places*

En el procés de provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari, cal acomplir el procediment inicial següent:

a) Abans de publicar la convocatòria per a la provisió de les places vacants o de nova creació, aquestes places s'han de poder cobrir d'acord amb les sol·licituds de reingrés dels membres del Cos que es troben en situació d'excedència sense reserva de plaça, sempre que siguin d'un lloc de treball del mateix nivell de classificació que la plaça que el membre del Cos concernit ocupava de forma immediatament anterior a l'inici de l'excedència, i que reuneixi d'altra banda els requisits necessaris per ocupar la plaça vacant o de nova creació.

b) Si les places vacants o de nova creació no es poden cobrir en virtut del que preveu la lletra a) anterior, es cobreixen de la manera com estableix l'article 22.”

Article 30. Modificació de l'article 22

Es modifica l'article 22 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 22. *Procediment subsegüent per a la provisió de les places*

1. La provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari que no s'hagi pogut efectuar en virtut del procediment inicial que preveu l'article 21 es du a terme de la manera següent:

a) La provisió de les places vacants o de nova creació que pertanyen a l'escala bàsica i al grau d'agent penitenciari s'efectua mitjançant el procediment selectiu d'ingrés.

b) La provisió de les places vacants o de nova creació que pertanyen a l'escala intermèdia i als graus de sotsoficial penitenciari i sotsoficial penitenciari de primera, i a l'escala executiva i als graus d'oficial penitenciari i oficial penitenciari de primera, s'efectua per promoció interna entre membres del Cos, segons s'estableixi reglamentàriament, i, subsidiàriament, en cas que no hi concorrin candidats o els candidats no reuneixin els requisits exigits, mitjançant el procediment selectiu d'ingrés.

2. Sense perjudici del que preveu la lletra b) anterior, de forma excepcional i amb l'informe previ del director del Cos Penitenciari, el ministre competent en matèria de justícia pot decidir de forma motivada que la provisió de les places vacants o de nova

creació es faci només mitjançant el procediment selectiu d'ingrés.”

Article 31. Modificació de l'article 23

Es modifica l'article 23 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 23. *Requisits en la provisió de les places*

1. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos Penitenciari han de complir en tots els casos, a més dels requisits generals establerts per la Llei de la funció pública, els requisits mínims següents:

a) Tenir la nacionalitat andorrana.

b) Estar compresos en la franja d'edat que en cada cas estableixin les bases de la convocatòria, d'acord amb els requeriments exigits per a la plaça vacant o de nova creació, a la data de la publicació de l'edicta de la convocatòria al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

c) No estar condemnats per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública, mentre no hagi transcorregut el termini establert legalment per a la prescripció de la pena imposada o no s'hagin cancel·lat dels antecedents penals.

d) No trobar-se inhabilitats o suspesos per a l'exercici de l'ofici o el càrrec mitjançant una resolució judicial ferma.

e) No haver estat acomiadats, no trobar-se inhabilitats per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració pública, o no estar suspesos de funcions o per a l'exercici de l'ofici o el càrrec mitjançant una resolució disciplinària ferma.

f) Ser declarats aptes físicament i psíquicament d'acord amb les proves establertes en el procés per a la provisió de la plaça vacant o de nova creació.

2. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos Penitenciari que s'efectuï mitjançant el procediment selectiu d'ingrés tampoc no poden estar processats, inculpats o encausats per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública, mentre no s'hagi produït l'absolució o no s'hagi sobresegit la causa penal.

3. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos Penitenciari que s'efectuï per promoció interna, també han de complir els requisits següents:

a) No estar processats per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública, mentre no s'hagi produït l'absolució o no s'hagi sobresegit la causa penal.

b) No ser objecte d'un expedient disciplinari incoat per una falta molt greu, o no haver estat sancionats per una falta disciplinària greu o molt greu mitjançant una resolució disciplinària ferma, mentre no s'hagi arxivat l'expedient disciplinari o no s'hagin cancel·lat les anotacions de les sancions imposades.

4. Els candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos Penitenciari que s'efectuï mitjançant el procediment selectiu d'ingrés també han d'estar en possessió del títol de batxillerat o d'un diploma equivalent, emès o reconegut pel Govern, per accedir a l'escala bàsica, i del títol d'ensenyament superior universitari, emès o reconegut pel Govern, que es determini en les bases de la convocatòria, per accedir a l'escala intermèdia o executiva.

5. Els altres requisits generals o específics exigibles als candidats que vulguin aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos Penitenciari s'han de determinar reglamentàriament o, en cas contrari, s'han de correspondre justificadament al perfil del lloc de treball de què es tracti i s'han d'especificar en les bases de la convocatòria.”

Article 32. Modificació de l'article 24

Es modifica l'article 24 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 24. *Sistemes i proves per a la provisió de les places*

1. La provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari es fa pels sistemes de concurs oposició o d'oposició, segons es determini reglamentàriament, que han de respondre als principis d'objectivitat, publicitat, igualtat i concurrència, i que tenen com a finalitat seleccionar els candidats que s'adaptin més bé als llocs de treball que s'han de cobrir d'acord amb la seva capacitació, els seus mèrits i la seva experiència.

2. En la fase de concurs del concurs oposició es valoren els mèrits que consten als expedients personals o als currículums aportats per les persones admeses en el procés per a la provisió de les places vacants o de nova creació, segons el barem que s'indica en les bases de la convocatòria, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable. La ponderació de la fase de concurs també s'indica en les bases de la convocatòria.

3. En la fase d'oposició del concurs oposició o quan el sistema sigui d'oposició, els candidats fan les proves selectives o de capacitació que s'estableixin reglamentàriament, la ponderació de les quals en la valoració global s'indica en les bases de la convocatòria.”

Article 33. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 25. *Bases de la convocatòria*

1. El ministre competent en matèria de justícia aprova les bases de la convocatòria per a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari, les comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública, i n'ordena la publicació.

2. Les bases de la convocatòria han d'incloure els requisits que cal complir per aspirar a la provisió de les places vacants o de nova creació i el procediment que se segueix a aquest efecte, i també la informació addicional que es determini reglamentàriament.”

Article 34. Modificació de l'article 26

Es modifica l'article 26 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 26. *Valoració dels mèrits*

En la fase de concurs del concurs oposició per a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari que es faci per promoció interna, s'han de valorar necessàriament i com a mínim els mèrits següents, d'acord amb el barem i la ponderació que s'estableixin reglamentàriament:

a) L'experiència laboral i la trajectòria professional en les places corresponents ocupades dins el Cos i en la resta de l'Administració general.

b) La capacitació adquirida en estudis d'ensenyament superior o cursos de formació, perfeccionament professional i especialització, entre d'altres, sempre que tinguin per objecte matèries relacionades amb les funcions pròpies de les places que s'han de proveir, o que siguin d'interès, utilitat o necessitat per a les places esmentades.

c) Els resultats de l'avaluació de l'acompliment, les distincions i les recompenses atorgades i l'absència de sancions disciplinàries fermes durant la carrera professional o durant el període immediatament anterior que prevegin les bases de la convocatòria.

d) L'antiguitat dins el Cos.”

Article 35. Modificació de l'article 27

Es modifica l'article 27 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 27. *Comitè Tècnic de Selecció*

1. El Comitè Tècnic de Selecció és l'òrgan col·legiat encarregat d'establir els requisits, executar les convocatòries, organitzar el conjunt de les proves per

a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari, avaluar els candidats i efectuar la proposta d'adjudicació d'aquestes places, d'acord amb el que disposen la normativa vigent i les bases de la convocatòria.

2. Les funcions, la composició, el nomenament i el cessament dels membres, la constitució i la designació dels càrrecs, el règim de convocatòria, el quòrum i la presa de decisions i les altres particularitats del Comitè Tècnic de Selecció es regulen per reglament.”

Article 36. Modificació de l'article 28

Es modifica l'article 28 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 28. *Períodes de formació i de prova*

1. Un cop finalitza el procés per a la provisió de les places vacants o de nova creació de membre del Cos Penitenciari, el Comitè Tècnic de Selecció proposa al ministre competent en matèria de justícia els candidats que han obtingut la millor qualificació global de les proves realitzades, en nombre igual al de les places que s'han de cobrir, d'acord amb el que estableixin les bases de la convocatòria.

2. El ministre competent en matèria de justícia eleva la proposta de nomenament dels candidats proposats pel Comitè Tècnic de Selecció al Govern, perquè els nomeni com a membres del Cos Penitenciari en l'escala i el grau que correspongui, en període de formació.

3. Els candidats que són nomenats pel Govern en període de formació han de seguir el procés formatiu inicial d'acord amb el programa que hagi aprovat el ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos Penitenciari. La durada del procés formatiu inicial es determina reglamentàriament.

4. Una vegada els membres del Cos Penitenciari han finalitzat i superat el procés formatiu inicial, si així n'informa el director del Cos, el ministre competent en matèria de justícia en proposa al Govern el nomenament en l'escala i el grau que correspongui, en període de prova.

5. Durant el període de prova que es determini reglamentàriament, s'han d'apreciar la capacitació, la dedicació, les aptituds, l'adaptació i les competències dels membres del Cos Penitenciari concernits en relació amb el seu lloc de treball.

6. Un cop els membres del Cos Penitenciari en període de prova han conclòs satisfactòriament aquest període, el director del Cos n'informa el ministre competent en matèria de justícia, que en

proposa al Govern el nomenament definitiu en l'escala i el grau que correspongui.

7. El nomenament definitiu com a membres del Cos Penitenciari es publica al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* i comporta jurar o prometre acatament i fidelitat a la Constitució, com a norma suprema de l'ordenament jurídic, i l'adquisició consegüent de la condició d'agent de l'autoritat.

8. Els nomenaments es notifiquen en tots els casos a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

9. En cas que els membres del Cos Penitenciari en període de formació o en període de prova no superin el procés formatiu inicial o no siguin avaluats favorablement, o renunciïn a la plaça o els sigui impossible, per qualsevol motiu establert legalment, de seguir ocupant-la:

a) Si la provisió de la plaça s'ha fet mitjançant el procediment selectiu d'ingrés, el ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos, notifica per escrit als membres del Cos concernits l'acabament de la relació laboral sense cap altra responsabilitat que no sigui liquidar-los la remuneració que es correspon amb el temps efectivament treballat.

b) Si la provisió de la plaça s'ha fet per promoció interna, el ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos, notifica per escrit als membres del Cos concernits que retornen a la plaça que ocupaven amb anterioritat, amb les conseqüències retributives que se'n puguin derivar.

10. Els membres del Cos Penitenciari en període de prova tenen els mateixos drets i estan sotmesos als mateixos deures que aquesta Llei estableix amb caràcter general.”

Article 37. Modificació de l'article 29

Es modifica l'article 29 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 29. *Formació inicial, continuada i específica*

1. Els membres del Cos Penitenciari han de rebre una formació inicial, i també una formació continuada i una formació específica, que garanteixin la capacitació professional per al compliment adequat de les funcions que tenen encomanades, d'acord amb els principis d'objectivitat i igualtat d'oportunitats, sense perjudici que les formacions s'hagin d'adaptar a les necessitats específiques dels llocs de treball.

2. El pla de formació dels membres del Cos Penitenciari, que ha d'incloure la formació inicial, la formació continuada i la formació específica, l'aprova el ministre competent en matèria de justícia,

a proposta del director del Cos, d'acord amb el que es fixi per la via reglamentària.

3. El Departament d'Institucions Penitenciàries assumeix les despeses de formació dels membres del Cos Penitenciari. No obstant això, es pot establir reglamentàriament l'obligació dels membres del Cos de fer-se càrrec d'aquestes despeses en supòsits excepcionals, o de romandre al mateix lloc de treball durant un període determinat a comptar de la finalització de la formació.”

Article 38. Modificació de l'article 30

Es modifica l'article 30 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 30. *Acords i convenis per a formació*

Per aconseguir els objectius de formació esmentats a l'apartat 1 de l'article 29, el ministre competent en matèria de justícia, o el director del Cos, amb l'autorització prèvia del ministre competent en matèria de justícia i, si escau, del Govern, poden subscriure acords o convenis amb altres entitats i persones públiques i privades, nacionals i estrangeres, tot respectant quan sigui el cas els requeriments establerts per als tractats internacionals.”

Article 39. Modificació de l'article 31

Es modifica l'article 31 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 31. *Desenvolupament professional*

Els membres del Cos Penitenciari han d'assistir i participar en les accions de desenvolupament professional que es duguin a terme per garantir el compliment adequat de les funcions que tenen encomanades.”

Article 40. Derogació dels articles 32 i 33

Es deroguen els articles 32 i 33 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

Article 41. Modificació dels enunciats del títol III i del capítol primer del títol III

Es modifiquen els enunciats del títol III i del capítol primer del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, els quals queden redactats com segueix:

“Títol III. *Règim estatutari*

Capítol primer. *Drets i deures*”

Article 42. Modificació de l'article 34

Es modifica l'article 34 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 34. *Drets i deures*

1. Els membres del Cos Penitenciari tenen, a més dels drets que la Llei de la funció pública reconeix als funcionaris, el dret a:

a) Rebre la formació inicial, continuada i específica en els termes que estableixen l'article 29 i les normes que el desenvolupen.

b) Disposar de condicions de treball dignes per acomplir les seves funcions.

c) Disposar de mesures de protecció de la seguretat i la salut en el treball adequades, d'acord amb els riscos inherents a les seves funcions.

d) Constituir organitzacions sindicals per defensar els seus drets i interessos professionals, afiliar-s'hi i participar-hi activament.

e) Gaudir dels permisos, les vacances i els dies compensatoris que determinen l'article 46 i les normes que el desenvolupen.

f) Ser defensats en cas que siguin processats, inculpats o encausats en el marc d'una causa penal per accions o omissions realitzades amb motiu del desenvolupament de les funcions que tenen encomanades, i davant d'amenaques i atacs a la seva persona o el seu patrimoni arran del desenvolupament d'aquestes funcions.

g) Qualsevol altre dret que els reconeguin aquesta Llei i les normes que la desenvolupen.

2. Els deures dels membres del Cos Penitenciari els conformen els principis d'actuació i les obligacions enunciats als articles 7 i 7 bis, respectivament, sense perjudici de les altres obligacions que estableixin aquesta Llei o les normes que la desenvolupen.”

Article 43. Addició d'un article 34 bis

S'afegeix un article 34 bis, dins el capítol primer del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 34 bis. *Seguretat i salut*

1. Per tal d'aplicar els principis preventius necessaris i les mesures per promoure la millora de la seguretat i la salut en el treball, el Govern i els membres del Cos Penitenciari han d'acomplir les disposicions de la Llei de la seguretat i la salut en el treball quan siguin aplicables.

2. No obstant això, quan s'hi oposin particularitats inherents a determinades activitats en l'àmbit de les funcions pròpies del Cos Penitenciari, la seguretat i la salut dels seus membres han de quedar assegurades a través de reglaments específics.”

Article 44. Addició d'un article 34 ter

S'afegeix un article 34 ter, dins el capítol primer del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 34 ter. *Vigilància de la salut*

1. El Govern ha de vetllar per la vigilància periòdica de l'estat de salut dels membres del Cos Penitenciari en funció dels riscos inherents a l'activitat que desenvolupen.
2. La vigilància de la salut s'ha de fer respectant el dret a la intimitat i la dignitat dels membres del Cos Penitenciari, i la confidencialitat de la informació relacionada amb el seu estat de salut.
3. Els membres del Cos Penitenciari han de passar de forma obligatòria i cada dos anys com a mínim els exàmens de salut necessaris per determinar la seva aptitud per desenvolupar les funcions que tenen encomanades. Aquests exàmens tenen com a objectiu controlar i fer el seguiment de l'estat de salut dels membres del Cos per detectar precoçment les repercussions de les condicions de treball sobre la seva salut i establir, si escau, les mesures necessàries per prevenir els riscos inherents a l'activitat que duen a terme.
4. Els resultats dels exàmens de salut s'han de comunicar al membre del Cos Penitenciari interessat. Per excepció al principi de confidencialitat segons el qual només el personal mèdic o les autoritats sanitàries tenen accés a la informació mèdica de caràcter personal, el director del Cos ha de ser informat de les conclusions que es deriven dels exàmens de salut efectuats prop dels membres del Cos quan calgui introduir o millorar les mesures de prevenció i protecció oportunes.
5. Les disposicions d'aquest article també són aplicables als funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament d'Institucions Penitenciàries.”

Article 45. Modificació de l'article 35

Es modifica l'article 35 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 35. *Condicions físiques, psíquiques i sensorials*

1. Els membres del Cos Penitenciari que per les seves característiques personals o el seu estat biològic conegut, o per la seva discapacitat física, psíquica o sensorial reconeguda degudament, siguin especialment sensibles als riscos derivats de l'activitat que duen a terme, han de gaudir d'una protecció específica i no poden ocupar llocs de treball o desenvolupar funcions en relació amb les quals ells mateixos, altres treballadors o terceres

persones puguin quedar exposats a situacions de perill.

2. Els membres del Cos Penitenciari han d'estar en les condicions físiques, psíquiques i sensorials adequades per dur a terme les funcions inherents al lloc de treball que ocupen. En cas que hi hagi símptomes o indicis suficients per creure que els ha sobrevingut algun problema físic, psíquic o sensorial que pot afectar negativament o que els pot fer no aptes per a l'activitat que han de desenvolupar, o que pugui posar en perill la seva integritat física o la d'altri, els membres del Cos s'han de sotmetre als exàmens de salut específics i oportuns.

3. En els casos establerts a l'apartat anterior, el director del Cos Penitenciari també pot decidir que els membres del Cos se sotmetin a una revisió psicotècnica o mèdica específica per determinar l'abast del seu problema i la repercussió que té o pot tenir en el seu lloc de treball i en les funcions que tenen encomanades. El director del Cos comunica per escrit la decisió de forma motivada al membre del Cos concernit i al ministre competent en matèria de justícia.

4. Els exàmens de salut específics i la revisió psicotècnica o mèdica els efectua un comitè mèdic compost per un metge especialista en medicina del treball i pels metges especialistes o els professionals tècnics que designi el ministre competent en matèria de justícia. Les altres particularitats sobre el comitè mèdic es determinen reglamentàriament.

5. El comitè mèdic també té la funció d'examinar els membres del Cos Penitenciari que presenten certificats o es troben en una situació que hagi de comportar la modificació de les condicions de treball. En aquest cas, el membre del Cos concernit ha de sol·licitar per escrit el canvi de les condicions de treball i facilitar als metges o els professionals designats la documentació oportuna que li sigui requerida.

6. D'acord amb el dictamen que emeti el comitè mèdic, que té caràcter vinculant, el ministre competent en matèria de justícia pot decidir de forma motivada, alternativament o conjuntament, si escau:

- a) El seguiment del tractament o les prescripcions mèdiques que s'indiquin en el dictamen per al compliment degut de les funcions que el membre del Cos Penitenciari concernit té encomanades, durant un temps determinat i susceptible de ser renovat successivament.

- b) L'adaptació temporal de les condicions del lloc de treball del membre del Cos a les mesures de prevenció i protecció necessàries, en cas que sigui possible, amb l'adaptació corresponent de

l'estructura salarial a les noves condicions del lloc de treball, si escau.

c) L'adscripció temporal del membre del Cos a un altre lloc de treball, dins o fora del Cos Penitenciari o del Departament d'Institucions Penitenciàries, que pugui desenvolupar degudament, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball, si escau.

d) La suspensió temporal del membre del Cos de les seves funcions, si el tractament no se segueix degudament o les prescripcions mèdiques no es respecten, amb la pèrdua de les retribucions corresponents, si escau.

7. Si el membre del Cos Penitenciari refusa de sotmetre's als exàmens de salut específics o a la revisió psicotècnica o mèdica corresponent, el ministre competent en matèria de justícia pot decidir motivadament la suspensió del membre del Cos concernit de les seves funcions per un període no superior a sis mesos, amb la pèrdua de les retribucions corresponents, si escau, o bé l'adscripció temporal del membre del Cos a un altre lloc de treball, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball, si escau.”

Article 46. Addició d'un article 35 bis

S'afegeix un article 35 bis, dins el capítol primer del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 35 bis. *Reforma*

1. Els membres del Cos Penitenciari poden ser declarats en situació de reforma quan:

a) La situació d'invalidesa atorgada per la Caixa Andorrana de Seguretat Social o la situació resultant de la revisió psicotècnica o mèdica els impedeix la realització de les funcions del lloc de treball que ocupen, però estan capacitats per exercir les funcions d'un altre lloc de treball, adscrit preferentment al Departament d'Institucions Penitenciàries o, subsidiàriament, a la resta de l'Administració general.

b) Tot i estar capacitats per exercir les funcions del lloc de treball que ocupen, la situació d'invalidesa o la situació resultant de la revisió psicotècnica o mèdica els impedeix la realització de la jornada o l'horari de treball inherents al lloc de treball que ocupen, o la realització dels torns de treball o les guàrdies establerts.

2. La declaració de la situació de reforma i l'adscripció consegüent del membre del Cos Penitenciari a un altre lloc de treball correspon al ministre competent en matèria de justícia i, si escau, també a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

3. Als membres del Cos Penitenciari en situació de reforma se'ls garanteixen el mateix règim de jubilació i les retribucions fixes que perceben amb anterioritat, a excepció del complement específic a què es refereix la Llei de la funció pública. No obstant això, si la reforma porta causa d'una situació vinculada estrictament a les funcions que els són encomanades, continuen percebent el complement específic. A aquest efecte, el ministre competent en matèria de justícia ha de sol·licitar a la Secretaria d'Estat de Funció Pública que els sigui assignada la diferència entre el nou salari percebut i les percepcions que en el seu cas els sufragui la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

4. Els membres del Cos Penitenciari que es trobin en situació de reforma queden desvinculats totalment de la funció d'agent penitenciari, amb la suspensió de les facultats que com a membres del Cos els corresponen. I han de lliurar al director del Cos l'arma o les armes de foc i els mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, el carnet professional, la placa emblema i els equipaments dels quals disposen.”

Article 47. Modificació de l'article 36

Es modifica l'article 36 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 36. *Retribució*

1. La retribució bàsica dels membres del Cos Penitenciari se subjecta a les disposicions de la Llei de la funció pública i al sistema de classificació professional que s'hi estableix, d'acord amb la taula salarial anual que hi consta com a annex 5.

2. La retribució de les especialitats, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 17, i les especificitats eventuais en matèria de sistemes de compensació, es determinen reglamentàriament.”

Article 48. Addició d'un article 36 bis

S'afegeix un article 36 bis, dins el capítol primer del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 36 bis. *Distincions, recompenses i gratificacions*

1. Els membres del Cos Penitenciari i els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament d'Institucions Penitenciàries poden ser distingits o recompensats si s'aprecia alguna de les circumstàncies o algun dels supòsits que es determinin per reglament.

2. Les distincions i les recompenses atorgades han de constar en l'expedient personal del membre del Cos Penitenciari o del funcionari o l'agent de l'Administració concernit, i es valoren com a mèrit

en els processos per a la provisió de places vacants o de nova creació.

3. També es poden atorgar a autoritats o persones que no formin part del Cos Penitenciari, fins i tot estrangeres, les distincions que s'estableixin reglamentàriament.

4. Els membres del Cos Penitenciari i els funcionaris i agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que estan adscrits al Departament d'Institucions Penitenciàries poden rebre gratificacions no consolidables amb motiu de la realització dels serveis extraordinaris o per raó de la concurrència de les situacions excepcionals que es defineixin per reglament.

5. Les distincions i les recompenses són atorgades pel ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos Penitenciari. Les gratificacions són concedides pel Govern, a proposta del ministre competent en matèria de justícia, amb l'informe previ del director del Cos.”

Article 49. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 37. Uniforme

Quan estan de servei, els membres del Cos Penitenciari han de vestir l'uniforme que se'ls proporciona. La forma i la composició de l'uniforme les estableix el ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos.”

Article 50. Modificació de l'article 38

Es modifica l'article 38 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 38. Excepcions en el port de l'uniforme

1. Malgrat el que preveu l'article 37, el director del Cos Penitenciari pot decidir motivadament que en determinats llocs de treball, per necessitats del servei i si concorre qualsevol altre motiu justificat, els membres del Cos puguin exercir les seves funcions sense vestir l'uniforme reglamentari.

2. Els membres jubilats del Cos Penitenciari poden vestir l'uniforme de gala en els actes oficials i públics i en els actes socials en què s'exigeixi o s'aconselli de fer-ho als membres del Cos.”

Article 51. Modificació de l'article 39

Es modifica l'article 39 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 39. Divises i distintius d'identificació

1. Quan vesteixen l'uniforme reglamentari, els membres del Cos Penitenciari porten les divises que s'estableixin reglamentàriament, als llocs i en la forma en què també s'hi prevegi.

2. El carnet professional i la placa emblema són els distintius d'identificació de tots els membres del Cos Penitenciari. La forma i el contingut del carnet professional i de la placa emblema també s'estableixen per la via reglamentària.

3. Per la via reglamentària es pot crear un carnet distintiu per als membres del Cos Penitenciari jubilats.”

Article 52. Modificació de l'article 40

Es modifica l'article 40 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 40. Identificació

1. Els membres del Cos Penitenciari que exerceixin les seves funcions sense vestir l'uniforme reglamentari han d'identificar-se sempre mitjançant el carnet professional i la placa emblema.

2. Els membres del Cos Penitenciari que estiguin fora de servei només poden utilitzar el carnet professional i la placa emblema per identificar-se per motius estrictament vinculats a l'exercici de les seves funcions.”

Article 53. Modificació de l'enunciat del capítol tercer del títol III

Es modifica l'enunciat del capítol tercer del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Capítol tercer. Armes i mitjans de subjecció i coercitius”

Article 54. Modificació de l'article 41

Es modifica l'article 41 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 41. Tinença, port i ús de les armes

1. Els membres del Cos Penitenciari estan subjectes a la tinença i el port de l'arma o les armes de foc que hagin estat autoritzades reglamentàriament, llevat que se n'hagi decidit la prohibició temporal o definitiva i en els altres supòsits que estableix aquesta Llei.

2. No obstant això, el port de l'arma o les armes de foc per part dels membres del Cos Penitenciari només pot tenir lloc quan estan de servei i, en cas que aquest servei es dugui a terme a les dependències del Centre Penitenciari, només pot tenir lloc dins les zones autoritzades que s'assenyalin reglamentàriament. En qualsevol cas, està prohibit el port de l'arma o les

armes de foc dins la zona de custòdia dels interns i el recinte interior del Centre Penitenciari, llevat que concorrin els supòsits establerts a la lletra d) del paràgraf tercer de l'article 7.

3. Els membres del Cos Penitenciari només poden fer ús de l'arma o les armes de foc en els supòsits i amb les condicions establerts a la lletra d) del paràgraf tercer de l'article 7. Els altres requisits i particularitats relatius a l'ús de l'arma o les armes de foc es determinen reglamentàriament.

4. La tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc per part dels membres del Cos Penitenciari requereixen haver rebut i superat la formació específica i continuada que en aquesta matèria es prevegi reglamentàriament.”

Article 55. Modificació de l'article 42

Es modifica l'article 42 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 42. *Prohibició de la tinença, el port i l'ús de les armes*

1. El director del Cos Penitenciari pot prohibir de forma motivada, preventiva i temporal, la tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc autoritzades al membre del Cos que estigui en situació de baixa mèdica per raó d'un problema psíquic, o quan hi hagi símptomes o indicis suficients per creure que li ha sobrevingut un problema físic, psíquic o sensorial que pot afectar negativament o que el pot fer no apte per a l'activitat que ha desenvolupar, o que pugui posar en perill la seva integritat física o la d'altri.

2. El director del Cos Penitenciari ha de comunicar immediatament la prohibició de la tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc al ministre competent en matèria de justícia, que ha de convocar sense demora el comitè mèdic a què es refereix l'apartat 4 de l'article 35.

3. El comitè mèdic, després d'examinar el membre del Cos Penitenciari concernit, emet un dictamen vinculant en què revoca o ratifica la prohibició preventiva i temporal de la tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc. En cas que en dictamini la prohibició definitiva, s'apliquen les disposicions de l'article 35 bis.”

Article 56. Modificació de l'article 43

Es modifica l'article 43 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 43. *Tinença, port i ús dels mitjans de subjecció i coercitius*

1. Quan estan de servei, els membres del Cos Penitenciari poden dur eventualment i/o utilitzar els

mitjans de subjecció i coercitius que hagin estat autoritzats reglamentàriament, segons es determini, també, per la via reglamentària. En qualsevol cas, però, només en poden fer ús en els supòsits i amb les condicions establerts a la lletra e) del paràgraf tercer de l'article 7.

2. La tinença, el port i l'ús dels mitjans de subjecció i coercitius per part dels membres del Cos Penitenciari queden condicionats al fet que també estiguin subjectes a la tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc autoritzades. Així, en cas se n'hagi decidit la prohibició, aquesta prohibició es fa extensiva a la tinença, el port i l'ús dels mitjans de subjecció i coercitius.

3. La tinença, el port i l'ús dels mitjans de subjecció i coercitius per part dels membres del Cos Penitenciari requereixen haver rebut i superat la formació específica i continuada que en aquesta matèria estableixi el director del Cos, amb l'aprovació del ministre competent en matèria de justícia, en els termes que es prevegi reglamentàriament.”

Article 57. Modificació de l'article 44

Es modifica l'article 44 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 44. *Registre, informe, revisió, avaluació i control*

1. Per la via reglamentària s'han de determinar i desenvolupar les obligacions eventuais de registre, informe i revisió mèdica amb posterioritat a l'ús de l'arma o les armes de foc i dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, i de custòdia i manteniment d'aquestes armes i mitjans. En tot cas, però, el director del Cos Penitenciari ha de comunicar i detallar l'ús que se n'hagi fet a l'òrgan jurisdiccional competent, al Ministeri Fiscal i al ministre competent en matèria de justícia.

2. L'ús dels mitjans de subjecció i coercitius ha de ser avaluat i controlat per una comissió tècnica. Les funcions, la composició, el nomenament i el cessament dels membres, la constitució i la designació dels càrrecs, el règim de convocatòria, el quòrum i la presa de decisions, i la resta de particularitats de la comissió s'estableixen reglamentàriament.”

Article 58. Modificació de l'enunciat del capítol quart del títol III

Es modifica l'enunciat del capítol quart del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“**Capítol quart.** Jornada i horari, Vacances i permisos. Situacions administratives”

Article 59. Modificació de l'article 46

Es modifica l'article 46 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 46. *Vacances, permisos i dies compensatoris*

1. La distribució dels períodes de vacances, l'atorgament de permisos i l'establiment dels dies de recuperació o de compensació dels membres del Cos Penitenciari queden condicionats al bon funcionament de l'organització i del servei del Cos.

2. Els membres del Cos Penitenciari tenen dret, amb caràcter general, a trenta-cinc dies naturals de vacances retribuïdes cada any. El període de vacances no fet durant l'any natural a què correspon, o com a màxim fins al 31 de gener de l'any següent, no es pot acumular en anys posteriors, llevat de casos excepcionals i justificats, amb l'informe previ favorable del director del Cos. Les altres particularitats en matèria de vacances es determinen reglamentàriament.

3. Els membres del Cos Penitenciari tenen el dret d'obtenir els permisos administratius que s'assenyalin reglamentàriament, en les condicions que s'hi estableixin. L'atorgament i el refús dels permisos administratius correspon al director del Cos.

4. El director del Cos Penitenciari comunica anyalment els dies de compensació que tenen els membres del Cos, que són proporcionals al temps efectiu treballat. Aquests dies corresponen als festius del calendari oficial publicat, dels quals es beneficien la resta de funcionaris o agents de l'Administració general, en què els membres del Cos estan obligats a treballar per raó de servei.

5. Els membres del Cos Penitenciari no poden gaudir dels dies de compensació corresponents als festius durant els quals han estat de baixa mèdica per malaltia.”

Article 60. Modificació de l'article 47

Es modifica l'article 47 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 47. *Comissió de serveis i adscripció temporal*

1. Els membres del Cos Penitenciari que així ho sol·licitin poden ser adscrits en comissió de serveis durant un termini màxim de dos anys, prorrogable de forma justificada un any més, sempre que hagin transcorregut com a mínim dos anys des que ocupen el seu lloc de treball.

2. Un cop finalitzen l'adscripció en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça, els membres del Cos Penitenciari han de retornar al seu lloc de treball.

3. L'adscripció d'un membre del Cos Penitenciari en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça està supeditada a l'interès públic i al bon funcionament de l'organització i del servei del Cos, i requereix l'informe previ favorable del director del Cos.

4. L'adscripció d'un membre del Cos Penitenciari en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça correspon a la Secretaria d'Estat de Funció Pública, a proposta del ministre competent en matèria de justícia.

5. Els membres del Cos Penitenciari que estiguin adscrits en comissió de serveis o de forma temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça queden desvinculats totalment de la funció d'agent penitenciari, amb la suspensió de les facultats que com a membres del Cos els corresponen. I han de lliurar al director del Cos l'arma o les armes de foc i els mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, el carnet professional, la placa emblema i els equipaments dels quals disposen per tota la durada de l'adscripció.”

Article 61. Modificació de l'article 48

Es modifica l'article 48 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 48. *Excedència*

1. Els membres del Cos Penitenciari estan en situació d'excedència quan se separen temporalment i voluntàriament del servei actiu per alguna de les circumstàncies que s'estableixen a la Llei de la funció pública, amb les particularitats següents:

a) L'excedència per interès particular està supeditada a l'interès públic i al bon funcionament de l'organització i del servei del Cos.

b) La declaració de la situació d'excedència dels membres del Cos és aprovada pel ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos, i es comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

2. El reingrés al servei actiu dels membres del Cos Penitenciari en situació d'excedència s'efectua en la forma, les condicions i els efectes establerts en la Llei de la funció pública, amb la particularitat que la decisió sobre el reingrés correspon al ministre competent en matèria de justícia, a proposta del director del Cos. Aquesta decisió es comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.

3. Els membres del Cos Penitenciari que estiguin en situació d'excedència queden desvinculats totalment de la funció d'agent penitenciari, amb la suspensió de les facultats que com a membres del Cos els corresponen. I han de lliurar al director del Cos

l'arma o les armes de foc i els mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, el carnet professional, la placa emblema i els equipaments dels quals disposen per tota la durada de l'excedència.”

Article 62. Modificació de l'article 49

Es modifica l'article 49 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 49. *Trasllat*

1. Els membres del Cos Penitenciari poden sol·licitar el trasllat a una plaça vacant o de nova creació que es correspongui amb un lloc de treball igual o amb característiques similars al de la plaça que està ocupant el membre del Cos concernit, sempre que no comporti un increment de salari.
2. Els membres del Cos Penitenciari també poden demanar el trasllat a una plaça que pertanyi a una escala inferior o a un grau inferior de la mateixa escala en relació amb la plaça que el membre del Cos concernit ocupava amb anterioritat al trasllat. Aquest trasllat comporta que la retribució es correspongui amb la de la nova plaça i se situï a la banda mitjana, i que el membre del Cos concernit renunciï a la part salarial que sobrepassi.
3. Correspon al ministre competent en matèria de justícia decidir sobre el trasllat, a proposta del director del Cos Penitenciari, d'acord amb l'interès públic i el bon funcionament de l'organització i del servei del Cos. Aquesta decisió es comunica a la Secretaria d'Estat de Funció Pública.”

Article 63. Modificació de l'enunciat del capítol cinquè del títol III

Es modifica l'enunciat del capítol cinquè del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“**Capítol cinquè.** *Seguretat social, jubilació i assegurança*”

Article 64. Modificació de l'article 50

Es modifica l'article 50 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual fou modificat al seu torn per la disposició final tercera de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública, i que queda redactat com segueix:

“Article 50. *Seguretat social i jubilació*

1. Els membres del Cos Penitenciari s'acullen al règim general de la seguretat social. A més, han de disposar del sistema de protecció social adequat en cas de mort, invalidesa, malaltia, accident laboral i incapacitat temporal, d'acord amb la normativa aplicable.

2. La jubilació dels membres del Cos Penitenciari es regeix per les disposicions de la Llei de la funció pública i de la Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.”

Article 65. Modificació de l'article 51

Es modifica l'article 51 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 51. *Assegurança*

1. Els membres del Cos Penitenciari han d'estar emparats per una pòlissa d'assegurança complementària a càrrec del Govern que cobreixi tots els riscos que dimanen de la seva professió.
2. La cobertura de responsabilitat civil professional no inclou la responsabilitat derivada d'accions o omissions per les quals els membres del Cos Penitenciari hagin estat sancionats penalment o disciplinàriament.”

Article 66. Modificació de l'enunciat i dels apartats 3 i 5 de l'article 52

Es modifiquen l'enunciat i els apartats 3 i 5 de l'article 52 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, els quals queden redactats com segueix:

“Article 52. *Llibertat i activitats sindicals i drets de vaga i de manifestació*

[...]

3. Les organitzacions sindicals legalment constituïdes tenen el dret que se'ls faciliti un local per a l'exercici de les seves activitats, a les dependències que determini el director del Cos Penitenciari. Els representants sindicals han de disposar de les condicions i el temps necessaris per atendre les activitats pròpies de la seva funció, en la forma i l'abast que s'estableixin per la Llei de la funció pública o per la via reglamentària, sense perjudici del bon funcionament de l'organització i del servei del Cos.

[...]

5. Els membres del Cos Penitenciari tenen prohibit manifestar-se i defensar públicament els seus drets i interessos professionals utilitzant en tot o en part l'arma o les armes de foc i els mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, l'uniforme i les divises reglamentaris, i el material operatiu i de transport.”

Article 67. Addició d'un article 52 bis

S'afegeix un article 52 bis, dins el capítol sisè del títol III de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 52 bis. *Normativa aplicable*

En tot el que no estableixin l'article 52 i les normes que el desenvolupin, la constitució, el funcionament

i els drets de les organitzacions sindicals, dels seus representants i dels seus afiliats, i l'exercici de les activitats que duen a terme es regeixen per la Llei qualificada de llibertat sindical.”

Article 68. Modificació de l'article 53

Es modifica l'article 53 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 53. Responsabilitat disciplinària

1. Els membres del Cos Penitenciari en servei actiu o, si escau, suspesos, estan sotmesos a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment d'aquesta Llei i de les normes que la desenvolupen.

2. La responsabilitat disciplinària és independent de la responsabilitat civil i penal en què puguin incórrer els membres del Cos Penitenciari pels mateixos fets.

3. Es considera una falta disciplinària tota acció o omissió que constitueixi un incompliment dels principis d'actuació, les obligacions i els deures als quals estan sotmesos els membres del Cos Penitenciari.

4. La comissió d'una falta implica l'exigència de responsabilitat disciplinària mitjançant la imposició de la sanció que escaigui en funció de la tipificació i el procediment establerts en aquesta Llei.

5. És responsable disciplinàriament el membre del Cos Penitenciari que sigui autor de la falta i els altres membres del Cos que n'hagin induït, consentit o encobert la comissió:

a) Es considera autor qui comet la falta personalment, conjuntament amb altri, o per mitjà d'algú de qui se serveix com a instrument. També es considera autor qui de manera directa i conscient força o indueix altri a la comissió d'una falta, o a cooperar-hi amb actes necessaris. Així mateix, es considera autor per omissió qui, amb coneixement de la comissió d'una falta i tenint l'obligació d'evitar el resultat i podent-ho fer, n'hagi permès la producció sense haver-hi participat.

b) Es considera encobridor qui, tenint coneixement de la comissió d'una falta i sense haver-hi participat, ajudi l'autor a aprofitar-se'n.”

6. Als efectes dels articles 55, 56 i 57, s'entén per *reiteració* que s'hagin comès en dos ocasions els fets de què es tracti en el termini d'un any.”

Article 69. Addició d'un article 53 bis

S'afegeix un article 53 bis, dins el capítol primer del títol IV de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 53 bis. Drets

Els membres del Cos Penitenciari que són objecte d'un procediment disciplinari tenen els drets següents:

a) Dret a ser informats dels fets que se'ls imputen, de les faltes que aquests fets puguin constituir, de les sancions que els puguin ser imposades, de la identitat de la persona designada com a instructor i de la persona o l'òrgan competent per imposar la sanció.

b) Dret d'accés a l'expedient disciplinari, de conèixer l'estat de la tramitació i d'obtenir còpies dels documents, en els termes del Codi de l'Administració.

c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que considerin oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.

d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateixos.

e) Dret a ser assistits per un advocat durant la tramitació de l'expedient, de lliure elecció per part dels membres del Cos i a càrrec seu.

f) Dret a obtenir una resolució motivada.

g) Qualsevol altre dret que reconeguin la Constitució o les lleis.”

Article 70. Modificació de l'article 54

Es modifica l'article 54 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 54. Classificació

Les faltes disciplinàries comeses pels membres del Cos Penitenciari es classifiquen en lleus, greus i molt greus.”

Article 71. Modificació de l'article 55

Es modifica l'article 55 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 55. Faltes molt greus

Es consideren faltes molt greus:

a) L'incompliment de la jornada de treball o la no-assistència al servei reiterats i sense causa justificada.

b) La qualificació d'insuficiència reiterada en l'acompliment del treball avaluat a través del sistema d'avaluació o gestió de l'acompliment.

c) L'exercici d'activitats professionals públiques o privades que impedeixin el compliment de les funcions encomanades o comprometin la imparcialitat i la independència.

d) L'incompliment de l'obligació d'informar sense dilació el cap o el superior jeràrquic de qualsevol assumpte que se li hagi de fer saber per raó de les

seves funcions o que requereixi una decisió urgent, quan se'n derivin danys o perjudicis.

e) L'actuació sense la decisió necessària i amb retard, quan en depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable.

f) La denegació d'auxili i la manca d'intervenció urgent en qualsevol situació en què l'actuació sigui obligada o convenient.

g) El refús d'exercir les funcions inherents al lloc de treball en situacions d'emergència, de necessitat o en ocasió de serveis excepcionals, encara que no s'estigui de servei.

h) L'abandonament o la pertorbació greu del servei.

i) L'emissió d'informes i acords i qualsevol acció o omissió manifestament il·legal que causin un perjudici molt greu a l'Administració general, als ciutadans o als interns.

j) El falsejament voluntari de les dades i la informació relatives al servei.

k) La falsificació, la sostracció, la simulació o la destrucció de documents del servei sota custòdia pròpia o de qualsevol altre funcionari.

l) L'ocultació o l'alteració d'una prova amb la finalitat de perjudicar o beneficiar un intern.

m) El fet de causar danys dolosos als locals i al material de servei i, en general, al patrimoni i els béns de l'Administració general o d'altres administracions públiques.

n) L'apropiació de béns que pertanyen a l'Administració general o a tercers.

o) El manament a un subordinat d'executar un acte manifestament il·legal.

p) L'acció de rebre donatius, avantatges o privilegis de qualsevol naturalesa per a un mateix o per a tercers, per raó de les funcions encomanades.

q) La realització d'un acte de corrupció, de prevaricació o de suborn.

r) El fet de trobar-se en situació d'embriaguesa i de consumir o trobar-se sota els efectes de drogues tòxiques, productes estupefaents o substàncies psicòtropes durant el servei, llevat de prescripció mèdica comunicada degudament a la Direcció del Cos, i el fet de negar-se a les comprovacions pertinents.

s) Qualsevol conducta constitutiva de delictes.

t) La conculcació dels drets i la dignitat de les persones internes i que tinguin sota custòdia i, en concret, qualsevol pràctica abusiva, arbitrària o discriminatòria que en comporti la violència física o moral.

u) La inflicció de tortures o tractaments inhumans o degradants a les persones internes i que tinguin sota custòdia.

v) L'incompliment de les normes aplicables en l'ús de l'arma o les armes de foc i dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats.

w) El fet de subministrar a les persones internes i que tinguin sota custòdia begudes alcohòliques, drogues tòxiques, productes estupefaents o substàncies psicòtropes, llevat que els hagi estat prescrit pels facultatius mèdics autoritzats a aquest efecte.

x) El fet de permetre o facilitar la fuga dels interns del Centre Penitenciari.

y) Tota actuació que signifiqui discriminació per raó de naixença, raça, sexe, orientació sexual, religió, llengua, opinió, veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

z) L'obstaculització en l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques.

aa) La vaga, l'exercici d'accions substitutives d'aquest dret o concertades que puguin alterar la prestació continuada i ininterrompuda dels serveis essencials.

bb) La manifestació o la defensa pública dels drets i interessos professionals utilitzant en tot o en part l'arma o les armes de foc i els mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, l'uniforme i les divises reglamentaris, i el material operatiu i de transport.

cc) L'incompliment del deure de secret professional, pel que fa a les dades, les informacions i els fets coneguts per raó de les funcions pròpies del lloc de treball, quan en resulti un perjudici a l'Administració general, als ciutadans o als interns.

dd) Fer declaracions públiques sobre les dades, les informacions i els fets emparats pel secret professional sense l'autorització escaient, quan en resulti un perjudici a l'Administració general, als ciutadans o als interns.

ee) Els actes, les manifestacions i les conductes que atemptin contra la dignitat dels funcionaris o els agents de l'Administració general o d'altres administracions públiques, i contra la imatge del Cos Penitenciari.

ff) No respectar o no acatar la Constitució o l'ordenament jurídic, no respectar les institucions del Principat, i els actes, les manifestacions i les conductes que en perjudiquin el bon nom, el prestigi i la consideració deguts.

gg) La comissió de dos faltes greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les faltes i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta falta.

hh) Encobrir, induir, cooperar o consentir la comissió d'una falta molt greu.”

Article 72. Modificació de l'article 56

Es modifica l'article 56 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 56. *Faltes greus*

Es consideren faltes greus:

- a) L'incompliment de la jornada de treball o la no-assistència al servei sense causa justificada.
- b) Les accions i les omissions dirigides a evadir els sistemes de control d'horari o a impedir que siguin detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball.
- c) La no-assistència a les reunions de treball i les accions formatives i de desenvolupament professional degudament convocades sense causa justificada.
- d) La qualificació d'insuficiència en l'acompliment del treball avaluat a través del sistema d'avaluació o gestió de l'acompliment.
- e) El refús de sotmetre's als exàmens de salut relacionats amb el lloc de treball.
- f) No complir amb les obligacions en matèria de seguretat i salut en el treball que són exigibles d'acord amb el lloc de treball.
- g) No dur l'uniforme i les divises reglamentaris, o el distintiu d'identificació, quan sigui exigible, llevat que concorri una causa justificada.
- h) El refús d'identificar-se com a membre del Cos Penitenciari amb el distintiu corresponent durant l'exercici de les funcions, quan calgui fer-ho.
- i) L'ostentació de les credencials o de la condició d'agent de l'autoritat i l'ús del carnet professional sense cap causa que ho justifiqui.
- j) La pèrdua de les credencials o del carnet professional i el fet de permetre'n la sostracció, per negligència inexcusable, quan se'n derivin perjudicis.
- k) La pèrdua de l'arma o les armes de foc i dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, i el fet de permetre'n la sostracció, per negligència inexcusable.
- l) L'incompliment de les obligacions de registre i informe en relació amb l'ús de l'arma o les armes de foc i dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats.
- m) No tenir en vigor els documents oficials, els permisos o les autoritzacions exigits per acomplir les funcions inherents al lloc de treball, després d'haver estat advertit d'aquesta circumstància i un cop transcorregut el termini necessari per renovar-los, excepte en cas d'impossibilitat justificada.

n) No mantenir la residència i el domicili efectius i permanents al Principat d'Andorra.

o) L'incompliment de les normes sobre incompatibilitats establertes a la Llei de la funció pública i en aquesta Llei.

p) La manca de rendiment o eficàcia manifesta, no justificada i reiterada, o si ocasiona un perjudici per al bon funcionament del servei encara que no constitueixi una conducta continuada.

q) El retard, la negligència i el descuit en el compliment de les funcions o de les ordres o les instruccions rebudes, si en resulten danys o perjudicis.

r) L'incompliment dels reglaments, els decrets, les ordres ministerials, les instruccions, les circulars, les notes internes o de servei, el codi deontològic i qualsevol altra norma o ordre publicats degudament que es dictin en relació amb el funcionament i l'organització del Cos, si en resulten danys o perjudicis.

s) L'incompliment de l'obligació d'informar sense dilació el cap o el superior jeràrquic de qualsevol assumpte que se li hagi de fer saber per raó de les funcions o que requereixi una decisió urgent, si no se'n deriven danys o perjudicis.

t) La desobediència als caps o els superiors jeràrquics en l'exercici de les funcions i l'incompliment o la insubordinació individual o col·lectiva davant les ordres o les instruccions legítimes rebudes.

u) Les faltes de respecte o consideració greus i manifestes amb els ciutadans, els interns, els superiors, els subordinats o els companys.

v) La manca reiterada de col·laboració o coordinació en les actuacions amb els altres departaments i serveis de l'Administració general, i amb les altres entitats i persones públiques i privades.

w) La incorrecció manifesta amb les persones internes o que tinguin sota custòdia, i el fet de no proporcionar-los la informació necessària sobre l'abast i l'execució de les penes o les mesures que els hagin estat imposades.

x) L'actuació amb abús d'atribucions quan en resultin danys per a terceres persones, si no constitueix una falta molt greu.

y) L'abús d'autoritat en l'exercici de les funcions del lloc de treball, fent ús de les atribucions pròpies o dels béns i recursos de l'Administració general per a fins aliens a les funcions atribuïdes.

z) L'emissió d'informes i acords que amb motiu d'una actuació negligent causin un perjudici greu a l'Administració general, als ciutadans o als interns.

- aa) L'ús del material operatiu i de transport per a ús personal o fora de l'exercici de les funcions, sense disposar de l'autorització escaient.
- bb) La negligència o la manca de cura en l'ús o la conservació dels locals, el material i els documents del servei, si en resulten danys o perjudicis.
- cc) Causar danys per negligència manifesta en el patrimoni i els béns de l'Administració general o d'altres administracions públiques.
- dd) El consum de begudes alcohòliques estant de servei.
- ee) Qualsevol conducta dolosa que sigui constitutiva d'una contravenció penal.
- ff) L'incompliment del deure del secret professional, pel que fa a les dades, les informacions i els fets coneguts per raó de les funcions pròpies del lloc de treball, si no constitueix una falta molt greu.
- gg) Fer declaracions públiques sobre les dades, les informacions i els fets emparats pel secret professional sense l'autorització escaient, si no constitueix una falta molt greu.
- hh) No mantenir la neutralitat política en l'exercici de les funcions.
- ii) Encobrir, induir, cooperar o consentir la comissió d'una falta greu.
- jj) La comissió de dos faltes lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les faltes i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta falta.
- kk) En general, l'incompliment per negligència greu dels deures i les obligacions inherents a les funcions pròpies.”

Article 73. Modificació de l'article 57

Es modifica l'article 57 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 57. Faltes lleus

Es consideren faltes lleus:

- a) L'incompliment de l'horari de treball reiterat i sense causa justificada.
- b) La manca reiterada de puntualitat a les reunions de treball i les accions formatives i de desenvolupament professional degudament convocades sense causa justificada.
- c) L'incompliment de la jornada de treball o la no-assistència al servei per causa justificada però sense haver-ho comunicat prèviament al cap o al superior jeràrquic.
- d) La no-assistència als exàmens de salut relacionats amb el lloc de treball sense causa justificada.

- e) Dur l'uniforme o les divises reglamentaris de manera incorrecta o descurada i, en general, la descurança en la presentació personal.
- f) No identificar-se com a membre del Cos Penitenciari amb el distintiu corresponent durant l'exercici de les funcions, quan calgui fer-ho.
- g) La pèrdua de les credencials o del carnet professional i el fet de permetre'n la sostracció per negligència inexcusable, quan no se'n derivin perjudicis.
- h) La pèrdua de l'arma o les armes de foc i dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, i el fet de permetre'n la sostracció, per negligència simple.
- i) No tenir en vigor els documents oficials, els permisos o les autoritzacions exigits per acomplir les funcions inherents al lloc de treball, excepte en cas d'impossibilitat justificada.
- j) No respectar els terminis de lliurament dels documents justificatius escaients que estableixi la normativa aplicable.
- k) El fet de prescindir del procediment establert per formular qualsevol petició, excepte en cas d'urgència o d'impossibilitat justificades.
- l) La manca de rendiment o d'eficàcia manifesta i no justificada.
- m) El retard, la negligència i el descuit en el compliment de les funcions o de les ordres o les instruccions rebudes, si no en resulten danys o perjudicis.
- n) L'incompliment dels reglaments, els decrets, les ordres ministerials, les instruccions, les circulars, les notes internes o de servei, el codi deontològic i qualsevol altra norma o ordre publicats degudament que es dictin en relació amb el funcionament i l'organització del Cos, si no en resulten danys o perjudicis.
- o) No difondre o aplicar els coneixements i les habilitats adquirits en les accions formatives i de desenvolupament professional, i, en general, en els cursos i els estudis subvencionats per l'Administració general.
- p) La incorrecció amb els ciutadans, els interns, els superiors, els subordinats i els companys, quan no revesteixi el caràcter de falta greu.
- q) La manca de col·laboració o coordinació en les actuacions amb els altres departaments i serveis de l'Administració general i amb les altres entitats i persones públiques i privades, quan no revesteixi el caràcter de falta greu.
- r) La negligència i la manca de cura en l'ús o la conservació dels locals, el material i els documents del servei, si no en resulten danys o perjudicis.

s) Encobrir, induir, cooperar o consentir la comissió d'una falta lleu.

t) En general, l'incompliment per negligència lleu dels deures i les obligacions inherents a les funcions pròpies.”

Article 74. Addició d'un article 57 bis

S'afegeix un article 57 bis, dins el capítol segon del títol IV de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 57 bis. *Prescripció*

1. Les faltes lleus prescriuen al cap de sis mesos; les faltes greus, al cap de dos anys, i les faltes molt greus, al cap de quatre anys. Aquests terminis es comencen a comptar a partir de la data del fet causant o des del dia en què se n'hagi hagut de tenir coneixement.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació realitzada amb coneixement formal del membre del Cos Penitenciari interessat que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

3. La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable al membre del Cos Penitenciari interessat. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

4. En el cas de suspensió de la tramitació de l'expedient per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la falta resta suspès fins que el director del Cos Penitenciari tingui coneixement formal de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.”

Article 75. Modificació de l'article 58

Es modifica l'article 58 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 58. *Sancions*

1. Per la comissió de faltes molt greus es pot imposar, alternativament o conjuntament en els supòsits de les lletres a); b) i d), i c) i d), alguna de les sancions següents:

a) Acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general.

b) Reubicació obligatòria en un altre lloc de treball, dins o fora del Cos Penitenciari o del Departament d'Institucions Penitenciàries, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

c) Destitució del càrrec de comandament, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

d) Suspensió temporal de les funcions de fins a un màxim de dos anys, amb la pèrdua de les retribucions corresponents.

2. Per la comissió de faltes greus es pot imposar, alternativament o conjuntament en els supòsits de les lletres a) i c), i b) i c), alguna de les sancions següents:

a) Reubicació obligatòria en un altre lloc de treball, dins o fora del Cos Penitenciari o del Departament d'Institucions Penitenciàries, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

b) Destitució del càrrec de comandament, amb l'adaptació corresponent de l'estructura salarial al nou lloc de treball.

c) Suspensió temporal de les funcions de fins a un màxim de sis mesos, amb la pèrdua de les retribucions corresponents.

3. Per la comissió de faltes lleus es pot imposar, alternativament o conjuntament en els supòsits de les lletres a) i b), alguna de les sancions següents:

a) Suspensió temporal de les funcions de fins a un màxim de catorze dies, amb la pèrdua de les retribucions corresponents.

b) Deducció proporcional de les retribucions per les faltes de puntualitat i assistència.

c) Amonestació escrita.

4. Conjuntament amb la imposició d'alguna de les sancions esmentades en els apartats anteriors, també es pot imposar l'obligació d'abonar el valor del material perdut o deteriorat o de restituir els diners avançats.

5. No es poden imposar sancions que consisteixen en la reducció de la durada de les vacances o en una altra minoració dels drets de descans dels membres del Cos Penitenciari. La sanció no pot comportar en cap cas la violació del dret a la dignitat del membre del Cos sancionat.”

Article 76. Addició d'un article 58 bis

S'afegeix un nou article 58 bis, dins el capítol tercer del títol IV de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 58 bis. *Suspensió temporal de les funcions i reubicació obligatòria en un altre lloc de treball*

1. La sanció de suspensió temporal de les funcions comporta temporalment la privació de l'exercici de les funcions; la prohibició de la tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc autoritzades; la prohibició de l'ús de l'uniforme i les divises

reglamentaris, i del distintiu d'identificació; la pèrdua de les retribucions corresponents, i, si escau, la prohibició d'accés a les dependències del Cos Penitenciari sense l'autorització del director del Cos.

2. La sanció de reubicació obligatòria en un altre lloc de treball fora del Cos Penitenciari comporta definitivament la privació de l'exercici de les funcions; la prohibició de la tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc autoritzades; la prohibició de l'ús de l'uniforme i les divises reglamentaris, i del distintiu d'identificació; l'adaptació de l'estructura salarial al nou lloc de treball, la qual cosa pot suposar una minoració de les retribucions corresponents, i, si escau, la prohibició d'accés a les dependències del Cos sense l'autorització del director del Cos.”

Article 77. Modificació de l'article 59

Es modifica l'article 59 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

Article 59. Graduació

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

- a) Expedient personal.
- b) Responsabilitat del lloc de treball.
- c) Intencionalitat.
- d) Pertorbació del servei o transcendència per a la seguretat pública.
- e) Danys i perjudicis causats.
- f) Antecedents i reiteració o reincidència.
- g) Grau de participació.
- h) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 78. Modificació de l'article 60

Es modifica l'article 60 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 60. Prescripció

1. Les sancions imposades per faltes lleus prescriuen al cap de sis mesos; les sancions per faltes greus, al cap de dos anys, i les sancions per faltes molt greus, al cap de quatre anys. Aquests terminis es comencen a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que imposa la sanció.
2. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb el coneixement formal del membre del Cos Penitenciari sancionat, de l'execució de la sanció.

3. La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable al membre del Cos Penitenciari sancionat. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.”

Article 79. Modificació de l'article 61

Es modifica l'article 61 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 61. Inici del procediment

1. El procediment disciplinari contra un membre del Cos Penitenciari s'inicia, d'ofici o arran d'una denúncia o una comunicació, en virtut de la incoació d'un expedient disciplinari, que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. La competència per incoar un expedient disciplinari contra un membre del Cos Penitenciari correspon a qualsevol dels caps dels serveis o les estructures funcionals on està adscrit el membre del Cos expedientat quan es tracta de fets qualificats com a faltes lleus; al director del Cos quan es tracta de fets qualificats com a faltes greus, i al ministre competent en matèria de justícia, amb l'informe previ del director del Cos, quan es tracta de fets qualificats com a faltes molt greus. Si els mateixos fets poden ser constitutius de més d'una falta amb una classificació distinta, és competent per incoar l'expedient disciplinari l'òrgan que ho sigui per raó de la falta més greu.

3. La persona competent per incoar l'expedient disciplinari designa un instructor entre els membres del Cos Penitenciari.

4. L'instructor ha d'abstenir-se en els supòsits en què ho estableixi la normativa aplicable i, en cas que no ho faci, pot ser recusat:

a) Si concorre algun motiu d'incompatibilitat i, en concret, algun dels supòsits previstos al Codi de conducta per a l'Administració pública, l'instructor ho ha de comunicar a la persona que l'ha designat, en el termini màxim de cinc dies hàbils a comptar de l'endemà del dia en què se l'assabenti de la designació. Dins dels cinc dies hàbils següents, la persona que ha designat l'instructor resol motivadament, i aquesta resolució no és susceptible de recurs.

b) En cas que es recusi l'instructor, també resol motivadament la persona que l'ha designat, en el mateix termini assenyalat a la lletra a) anterior. Aquesta resolució no és susceptible de recurs, sense perjudici que es pugui al·legar aquest extrem en virtut del recurs que es formuli contra la resolució disciplinària.

5. La resolució mitjançant la qual s'incoa l'expedient disciplinari i es designa l'instructor s'ha de notificar per escrit al membre del Cos Penitenciari expedientat.”

Article 80. Modificació de l'article 62

Es modifica l'article 62 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 62. Instrucció de l'expedient

1. L'instructor ha de formular, en el termini màxim d'un mes per a les faltes lleus, i de dos mesos per a les faltes greus i molt greus, des del dia en què es notifiqui al membre del Cos Penitenciari expedientat la resolució assenyalada a l'apartat 5 de l'article 61, el plec de càrrecs corresponent, que ha d'incloure els fets imputats, amb expressió de les faltes presumptament comeses i de les sancions que siguin aplicables.

2. El plec de càrrecs s'ha de notificar per escrit al membre del Cos Penitenciari expedientat, el qual disposa d'un termini de deu dies hàbils per fer al·legacions i sol·licitar, si escau, la pràctica de les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

3. Una vegada contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot practicar les proves sol·licitades i les altres proves que consideri oportunes i siguin admissibles en dret, en el termini d'un mes. Posteriorment, ha de donar vista de l'expedient disciplinari al membre del Cos Penitenciari expedientat perquè en el termini de deu dies hàbils formuli les conclusions que estimi convenients.

4. Si en el moment de formular el plec de càrrecs o després de practicar les proves es conclou:

a) Que els fets poden ser constitutius d'una falta greu, en el cas d'un expedient incoat per una falta lleu, o d'una falta molt greu, en el cas d'un expedient incoat per una falta lleu o una falta greu, l'instructor ha d'eleva l'expedient disciplinari al director del Cos Penitenciari, o al ministre competent en matèria de justícia, respectivament, perquè arxivi l'expedient incoat i incoï, si escau, un nou expedient disciplinari d'acord amb el que estableixen l'article 61 i aquest article.

b) Que els fets poden ser constitutius d'una falta lleu, en el cas d'un expedient incoat per una falta greu o una falta molt greu, o d'una falta greu, en el cas d'un expedient incoat per una falta molt greu, l'instructor ha de continuar la tramitació de l'expedient disciplinari i segueix sent competent per resoldre'l la persona o l'òrgan que ho era d'acord amb la classe de falta en virtut de la qual s'havien qualificat els fets inicialment. No obstant això,

l'instructor ha de fer constar aquesta circumstància al plec de càrrecs o després de practicar les proves, segons el cas.

En ambdós casos, l'instructor ho ha de fer saber al membre del Cos expedientat.

5. Totes les persones i les entitats públiques i privades estan obligades, amb les limitacions que estableixen les lleis, a facilitar a l'instructor la informació necessària per al bon fi de la instrucció de l'expedient.”

Article 81. Modificació de l'article 63

Es modifica l'article 63 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 63. Resolució de l'expedient

1. La competència per dictar la resolució disciplinària i, si escau, imposar les sancions oportunes, o per arxivar l'expedient disciplinari, correspon al director del Cos Penitenciari per a les faltes lleus, al ministre competent en matèria de justícia per a les faltes greus, i al Govern per a les faltes molt greus.

2. La resolució disciplinària s'ha de dictar en el termini de quinze dies hàbils per a les faltes lleus, de trenta dies hàbils per a les faltes greus i de quaranta-cinc dies hàbils per a les faltes molt greus, un cop transcorregut el termini concedit al membre del Cos Penitenciari expedientat per formular les conclusions.

3. La resolució disciplinària ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci. Si la resolució és sancionadora, s'han de determinar amb precisió les faltes comeses, els preceptes en què estan tipificades i les sancions imposades.

4. Les sancions d'amonestació escrita arran de la comissió de faltes lleus poden ser imposades pel director del Cos Penitenciari sense que calgui nomenar un instructor ni realitzar cap altre tràmit que el d'audiència o al·legacions escrites del membre del Cos expedientat, en el termini màxim d'un mes a comptar del dia en què es notifiqui la resolució mitjançant la qual s'incoa l'expedient disciplinari.

5. En els altres casos, si així ho sol·licita per escrit i de forma expressa el membre del Cos Penitenciari expedientat, i alhora es mostra conforme amb els fets imputats, la falta comesa i la sanció aplicable, es pot prescindir de la instrucció de l'expedient i dictar la resolució disciplinària que correspongui per part de la persona o l'òrgan competent, d'acord amb l'apartat 1.

6. La resolució disciplinària s'ha de notificar a la Secretaria d'Estat de Funció Pública i pot ser impugnada per la via administrativa, en els termes establerts pel Codi de l'Administració. Un cop exhaurida aquesta via, es pot interposar recurs davant de la Secció Administrativa de la Batllia, en els termes que preveu la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.”

Article 82. Modificació de l'article 64

Es modifica l'article 64 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 64. *Mesures cautelars*

1. A l'inici o durant la tramitació d'un expedient disciplinari, la persona competent per incoar l'expedient pot adoptar les mesures cautelars de suspensió temporal de les funcions, quan l'expedient s'instrueixi per una falta molt greu, o d'adscripció temporal del membre del Cos Penitenciari expedientat a un altre lloc de treball, quan l'expedient s'instrueixi per una falta greu o molt greu.

2. Aquestes mesures cautelars poden comportar provisionalment la privació de l'exercici de les funcions; la prohibició de la tinença, el port i l'ús de l'arma o les armes de foc autoritzades; la prohibició de l'ús de l'uniforme i les divises reglamentaris, i del distintiu d'identificació; la prohibició d'accés a les dependències del Cos Penitenciari sense l'autorització del director del Cos, i, si escau, la minoració o la pèrdua de les retribucions corresponents.

3. En el moment de resoldre sobre l'adopció, la pròrroga o l'aixecament de les mesures cautelars, s'han de valorar la gravetat dels fets imputats, les circumstàncies que concorren en cada cas i l'expedient personal del membre del Cos Penitenciari expedientat.

4. La resolució en què es decideix adoptar o prorrogar les mesures cautelars ha de ser motivada.

5. El període de suspensió temporal de les funcions, com a mesura cautelar, no pot ser superior al de la sanció de suspensió temporal de les funcions que pugui ser imposada per la falta presumptament comesa. El temps transcorregut s'ha de tenir en compte a l'efecte de computar el període de la sanció de suspensió temporal de les funcions que es pugui imposar al terme de l'expedient disciplinari.

6. En cas que les mesures cautelars imposades hagin comportat la minoració o la pèrdua de les retribucions corresponents, s'han de compensar les retribucions deixades de percebre pel membre del Cos Penitenciari expedientat si es resol finalment que els fets comesos són constitutius d'una falta lleu,

sense perjudici de la sanció que s'imposi arran d'aquests fets; si la sanció imposada no comporta la minoració o la pèrdua de retribucions, llevat de les sancions d'acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general, o si s'arxiva l'expedient disciplinari perquè no han quedat acreditats els fets imputats.”

Article 83. Modificació de l'article 65

Es modifica l'article 65 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 65. *Extinció de la responsabilitat*

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la defunció del membre del Cos Penitenciari expedientat, la prescripció de la falta i la prescripció de la sanció.

2. Si durant la tramitació de l'expedient disciplinari es produeix la pèrdua de la condició de funcionari del membre del Cos Penitenciari expedientat, s'ha de dictar una resolució en què es declara extingida la responsabilitat disciplinària i s'arxiva el procediment, llevat que una persona interessada insti la continuació de la tramitació de l'expedient, i sense perjudici de la responsabilitat civil o penal que es derivi de les faltes comeses eventualment durant el temps en què el membre del Cos era funcionari.”

Article 84. Modificació de l'article 66

Es modifica l'article 66 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 66. *Anotació i comunicació de les sancions i rehabilitació*

1. Les sancions disciplinàries es fan constar en l'expedient personal del membre del Cos Penitenciari sancionat i s'anoten al Registre de Membres del Cos Penitenciari i al Registre de la Funció Pública, amb indicació de les faltes que les han motivat.

2. L'anotació es cancel·la, a l'efecte de rehabilitació, sempre que el membre del Cos Penitenciari sancionat no hagi incorregut en nova responsabilitat disciplinària, quan hagin transcorregut els terminis d'un any en el cas de sancions per faltes lleus; dos anys en el cas de sancions per faltes greus, i quatre anys en el cas de sancions per faltes molt greus, llevat de les sancions d'acomiadament i inhabilitació definitiva per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general.

3. El termini de caducitat per a la rehabilitació es compta a partir de l'endemà del dia en què s'hagi complert definitivament la sanció. La cancel·lació de l'anotació, un cop complets els terminis indicats, es

fa d'ofici o a petició del membre del Cos Penitenciari sancionat.”

Article 85. Modificació de l'article 67

Es modifica l'article 67 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Article 67. *Tramitació de l'expedient en cas de procés penal*

1. Si en el decurs de la tramitació d'un expedient disciplinari es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, el director del Cos Penitenciari ho ha de fer saber a l'òrgan jurisdiccional competent. D'altra banda, la persona competent per incoar l'expedient disciplinari o, si escau, l'instructor, han de suspendre, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

2. Quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient disciplinari, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'ha d'iniciar la tramitació de l'expedient disciplinari, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn tot seguit la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

3. La declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a la persona o l'òrgan competent per dictar la resolució disciplinària.

4. Els supòsits assenyalats als apartats 1 i 2 no impedeixen l'adopció o la pròrroga de les mesures cautelars oportunes. Són aplicables, en tot cas, les disposicions de l'article 64.”

“Annex 5. *Cos especial: Penitenciària*

Article 86. *Derogació de les disposicions addicionals primera i segona, de les disposicions transitòries segona a la quarta, i de les disposicions finals primera i segona*

1. Es deroguen les disposicions addicionals primera i segona de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

2. Es deroguen les disposicions transitòries segona, tercera i quarta de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

3. Es deroguen les disposicions finals primera i segona de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

Article 87. *Modificació de la disposició final tercera*

Es modifica la disposició final tercera de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, la qual queda redactada com segueix:

“Disposició final tercera

Es modifica l'annex 5 de la Llei de la funció pública, del 12 de desembre del 2000, el qual queda redactat com segueix:

Taula salarial anual		Complement A B		Complement específic	Límit inferior A+B+C.esp.	Complement C	Límit superior A+B+C
Grup funcional	Nivell de classificació	Base retributiva	Complement de lloc	Complement específic	Banda mínima	Màxim complement de millora	Banda màxima
B	B1	21.618,61	8.717,80	3.846,57	34.182,98	17.091,49	51.274,47
	B2	21.618,61	5.760,04	3.846,57	31.225,22	15.612,61	46.837,83
	B3	21.618,61	2.740,14	3.846,57	28.205,32	14.102,66	42.307,98
	B4	21.618,61	00,00	3.846,57	25.465,18	12.732,59	38.197,77
C	C1	12.298,00	5.162,95	3.846,57	21.307,52	10.653,76	31.961,28

Article 88. Addició d'un annex

S'afegeix un annex a la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el qual queda redactat com segueix:

“Annex. Ocupacions professionals tipus, classificacions professionals i llocs de treball dels membres del Cos Penitenciari

Escala	Ocupació professional tipus	Classificació professional		Lloc de treball
		Grup funcional	Nivell de classificació	
Superior	Director			Director
				Director adjunt
Executiva	Oficial	B	B1	Oficial penitenciari de primera
			B2	Oficial penitenciari
Intermèdia	Sotsocial		B3	Sotsocial penitenciari de primera
			B4	Sotsocial penitenciari
Bàsica	Agent	C	C1	Agent penitenciari

Disposició transitòria primera

Els expedients disciplinaris que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regulen d'acord amb les disposicions de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, vigents a la data esmentada, llevat que les disposicions d'aquesta Llei siguin més beneficioses per al membre del Cos Penitenciari expedientat.

Disposició transitòria segona

1. Els membres del Cos Penitenciari en servei actiu a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que es puguin acollir, en aquesta data o amb posterioritat, a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern, no podran fer-ho en cas que:

a) Siguin objecte d'un expedient disciplinari en curs de tramitació incoat per la falta molt greu establerta a l'article 55, lletra s), de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, tal com ha estat modificat per l'article 71 d'aquesta Llei, sempre que el delicte hagi estat comès presumptament de forma dolosa i se'n puguin derivar danys o perjudicis molts

greus a les persones, els béns, les institucions o el Cos Penitenciari, de forma que es pugui presumir raonablement que, en cas que es consideri acreditada la comissió d'aquesta falta, s'escaurà imposar-los les sancions d'acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general, mentre no s'hagi arxivat l'expedient disciplinari.

En cas que se'ls hagi imposat les sancions d'acomiadament i inhabilitació, temporal o definitiva, per prestar serveis en qualsevol lloc de treball de l'Administració general, o la sanció de reubicació obligatòria en un altre lloc de treball fora del Cos Penitenciari, arran de la comissió d'una falta disciplinària molt greu o greu, tampoc no podran acollir-se a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern, atès que hauran perdut la condició de membres del Cos i hauran deixat de pertànyer-hi.

b) Estiguin encausats, inculpats o processats per la comissió presumpta d'un delicte dolós del qual es puguin derivar danys o perjudicis molt greus a les persones, els béns, les institucions o el Cos Penitenciari, de forma que pugui comportar la imposició d'una pena principal o complementària d'inhabilitació per a l'exercici del càrrec o l'ofici d'agent penitenciari, llevat que s'hagi arxivat o sobresegit la causa penal, o que hagin estat absolts.

En cas que se'ls hagi condemnat a una pena principal o complementària d'inhabilitació per a l'exercici del càrrec o l'ofici d'agent penitenciari, arran de la comissió d'un delicte, tampoc no podran acollir-se a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern, atès que hauran perdut la condició de membres del Cos i hauran deixat de pertànyer-hi.

2. El període de suspensió temporal de les funcions no es computa com a temps de servei actiu en el Cos Penitenciari a l'efecte d'acollir-se a la jubilació voluntària tot accedint a la percepció d'una prestació per aquest concepte a càrrec del Govern.

Disposició transitòria tercera

Els membres del Cos Penitenciari que hi hagin accedit i els funcionaris o agents de l'Administració que pertanyen al Cos General i que hagin estat adscrits al Departament d'Institucions Penitenciàries amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, encara que estiguin en període de formació o de prova en aquesta data, conserven el dret de percebre la retribució que establia la disposició addicional segona de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

Disposició transitòria quarta

Les disposicions de l'apartat 3 de l'article 35 *bis* de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, tal com s'ha afegit en virtut de l'article 46 d'aquesta Llei, relatives a la pèrdua del complement específic, ho són sense perjudici del que estableix la disposició transitòria cinquena de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, pel que fa als membres dels cossos especials que a la data de l'entrada en vigor de la Llei esmentada ocupaven places de llocs de treball que tenien assignada una retribució en concepte de complement específic.

Disposició transitòria cinquena

Els locals annexos adequats especialment per a les visites de familiars o parents íntims dels interns que no puguin obtenir permisos de sortida, a què es refereix l'apartat 3 de la disposició final primera d'aquesta Llei, han d'estar habilitats i en funcionament en el termini màxim d'un any a partir de la data de l'entrada en vigor de la Llei esmentada.

Disposició final primera

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 13. *Creació i gestió dels centres penitenciaris*

[...]

2. L'exercici de la política penitenciària i la gestió dels centres penitenciaris corresponen al ministeri competent en matèria de justícia.”

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 34 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 34. *Bona conducta*

[...]

3. El director del Cos Penitenciari pot proposar l'adopció de mesures relatives a la bona conducta o a la seva retirada, d'acord amb el que estableix la legislació processal penal.”

3. S'afegeix un article 38 *bis* a la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 38 *bis*. *Visites*

1. Els centres penitenciaris han de disposar de locals annexos adequats especialment per a les visites de familiars o parents íntims dels interns que no puguin obtenir permisos de sortida.

2. Aquestes visites es fan amb respecte a la intimitat dels interns, sense cap altra limitació, pel que fa a la forma amb què es desenvolupen, que les que calgui adoptar per raons de seguretat, interès de l'intern i bon ordre del centre penitenciari. Els requisits i la

periodicitat d'aquestes visites s'estableixen per la via reglamentària.”

4. Es modifica l'apartat 3 de l'article 40 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 40. *Intervenció i restricció de les comunicacions*
[...]

3. El director del Cos Penitenciari pot demanar que es dicti una autorització judicial d'intervenció o restricció de les comunicacions quan hi hagi indicis raonables que els comunicants poden estar preparant una actuació delictiva o que pugui comprometre la seguretat i la convivència dins el Centre Penitenciari.”

5. Es modifica l'apartat 3 de l'article 45 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 45. *Trasllat dels interns*

[...]

3. Els trasllats dels interns s'han de fer de forma que se'n garanteixi la dignitat, la seguretat i els altres drets. L'acompanyament, la conducció i la custòdia dels interns durant els trasllats correspon al Cos Penitenciari o al Cos de Policia, segons es determini reglamentàriament.”

6. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 46 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, els quals queden redactats com segueix:

“Article 46. *Permís de sortida*

[...]

2. El director del Cos Penitenciari ha d'emetre un informe previ sobre les circumstàncies en què s'ha de fonamentar l'atorgament del permís de sortida.

3. El Cos Penitenciari o el Cos de Policia, segons correspongui reglamentàriament, han d'adoptar les mesures necessàries per garantir la vigilància dels interns mentre gaudeixen del permís de sortida, d'acord amb el que hagi determinat l'òrgan jurisdiccional que l'ha concedit.”

7. Es modifica l'apartat 2 de l'article 47 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 47. *Cooperació amb l'autoritat judicial*

[...]

2. El director del Cos Penitenciari intervé en els procediments per acordar els règims de semilibertat o llibertat condicional tot expressant el seu parer sobre l'adopció de la mesura que correspongui.”

8. Es modifiquen els apartats 1, 2, 8 i 9 de l'article 55 *bis* de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada

penitenciària, el qual fou afegit per la Llei 41/2014, de l'11 de desembre, qualificada de modificació de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, i que queda redactat com segueix:

“Article 55 bis. *Procediment disciplinari*

1. El procediment disciplinari contra un intern l'inicia el director del Cos Penitenciari, mitjançant la incoació d'un expedient disciplinari, arran d'un informe escrit elaborat per qualsevol membre del Cos en què constati la comissió eventual d'una infracció disciplinària, o arran d'una queixa o una denúncia presentada per un altre intern o una tercera persona. El procediment es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. El director del Cos Penitenciari designa un instructor entre els membres del Cos que pertanyen a l'escala intermèdia. En cas que l'instructor s'abstingui o sigui recusat, resol el director del Cos Penitenciari, d'acord amb les disposicions del Codi de l'Administració.

[...]

8. Una vegada transcorregut el termini per contestar el plec de càrrecs sense fer-ho, o transcorregut el termini per formular conclusions, el director del Cos Penitenciari dicta en el termini de cinc dies hàbils la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci. Si la resolució és sancionadora, s'han de determinar amb precisió les infraccions comeses, els preceptes en què estan tipificades i les sancions imposades.

9. La resolució que dicta el director del Cos Penitenciari es notifica a l'intern sancionat i es comunica a l'òrgan jurisdiccional competent, al Ministeri Fiscal i al ministre competent en matèria de justícia, i pot ser impugnada en els termes que estableix el Codi de l'Administració. La resolució que resol el recurs també es notifica i es comunica d'acord amb el que estableix aquest apartat.”

9. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 56 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual va ser modificat al seu torn per la Llei 41/2014, de l'11 de desembre, qualificada de modificació de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, i que queda redactat com segueix:

“Article 56. *Mesura cautelar*

1. En cas d'infracció molt greu, el director del Cos Penitenciari pot decidir, mitjançant una resolució motivada, la mesura cautelar d'aïllament en cel·la de l'intern expedientat, tenint en compte la gravetat dels fets comesos i les circumstàncies que concorren, i sempre que sigui estrictament necessari per

mantenir l'ordre i la seguretat del Centre Penitenciari.

[...]

3. La resolució en virtut de la qual es decideix la mesura cautelar es notifica a l'intern sancionat i es comunica a l'òrgan jurisdiccional competent, al Ministeri Fiscal i al ministre competent en matèria de justícia, i pot ser impugnada en els termes que estableix el Codi de l'Administració.”

10. Es modifica l'apartat 1 de l'article 57 bis de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual va ser afegit per la Llei 41/2014, de l'11 de desembre, qualificada de modificació de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, i que queda redactat com segueix:

“Article 57 bis. *Suspensió de l'execució de les sancions*

1. El director del Cos Penitenciari, d'ofici o a petició de l'intern sancionat, pot decidir en qualsevol moment la suspensió total o parcial de l'execució de les sancions imposades, en funció de la gravetat dels fets comesos i de les circumstàncies que concorren, sempre que l'intern no cometi una nova infracció susceptible de ser sancionada durant el termini de suspensió que estableixi el director.

[...]

11. Es modifica l'apartat 2 de l'article 68 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 68. *Suspensió dels drets previstos a la Llei*

[...]

2. L'adopció de les mesures d'excepció recau en els ministres competents en matèria de justícia i interior, que n'han de donar compte immediatament al Govern, a l'òrgan jurisdiccional competent i al Ministeri Fiscal.”

12. Es modifica l'article 69 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, el qual queda redactat com segueix:

“Article 69. *Funcions i responsabilitats*

1. La intervenció del Cos de Policia implica que el director del Cos assumeix temporalment les funcions de custòdia i vigilància dels interns del Centre Penitenciari fins que no se'n restableixi l'ordre. El director del Cos Penitenciari manté la responsabilitat sobre la resta de funcions i tasques que li corresponen d'acord amb la normativa aplicable.

2. El director del Cos Penitenciari i el director del Cos de Policia actuen coordinadament sota la direcció superior dels ministres competents en matèria de justícia i interior.”

13. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 70 de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, els quals queden redactats com segueix:

“Article 70. *Peticions i queixes*

1. Els interns poden formular peticions i presentar queixes en relació amb el seu règim d'internament i l'activitat penitenciària.

2. Les peticions i les queixes es poden adreçar al director del Cos Penitenciari, o als òrgans administratius o jurisdiccionals competents. No obstant això, s'han de presentar sempre al director del Cos, que és responsable de la seva tramesa en cas que la petició o la queixa s'adreci a un altre òrgan. En aquest cas, les persones internes tenen el dret de presentar la petició o la queixa en un sobre tancat.

[...]”

Disposició final segona

1. El Govern ha d'aprovar les normes reglamentàries necessàries per al desenvolupament de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, tal com ha estat modificada per aquesta Llei, en el termini màxim d'un any des de la data en què entri en vigor.

2. En el mateix termini d'un any des de la data en què entri en vigor aquesta Llei, el Govern també ha d'aprovar el codi deontològic del Cos Penitenciari.

Disposició final tercera

1. D'acord amb les disposicions dels articles 19, 87 i 88 d'aquesta Llei, els agents penitenciaris passen a pertànyer al nivell de classificació C1 del grup funcional C de l'escala bàsica; els agents penitenciaris de primera passen a denominar-se sotsoficials penitenciaris i a pertànyer a l'escala intermèdia, al grup funcional B i al nivell de classificació B4; els sotsoficials penitenciaris passen a denominar-se sotsoficials penitenciaris de primera i a pertànyer al nivell de classificació B3 del grup funcional B de l'escala intermèdia, i els oficials penitenciaris passen a pertànyer al nivell de classificació B2 del grup funcional B de l'escala intermèdia, a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. En el termini màxim d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el secretari d'Estat de Funció Pública i el director del Cos Penitenciari han d'adoptar les disposicions oportunes a l'efecte de modificar, si escau, les denominacions i el nivell de classificació dels llocs de treball dels membres del Cos, d'acord amb les disposicions dels articles 19, 87 i 88 d'aquesta Llei, i de l'apartat anterior d'aquesta disposició final.

Disposició final quarta

L'article 11, únicament pel que fa a l'apartat 3 del nou article 7 bis, els articles 26 a 36, quant a la regulació de l'accés a la funció pública, els articles 66 i 67, i la disposició final primera d'aquesta Llei tenen caràcter de llei qualificada. La resta de les disposicions d'aquesta Llei tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final cinquena

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publicui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* els textos consolidats de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, i de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària, que incloguin les modificacions introduïdes fins ara en aquestes dos Lleis.

Disposició final sisena

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.